

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 334

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

51. sējums
2008. gada 12. decembris

Saturs

I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

Komisijas Regula (EK) Nr. 1230/2008 (2008. gada 11. decembris), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai	1
Komisijas Regula (EK) Nr. 1231/2008 (2008. gada 11. decembris), ar ko nosaka reprezentatīvās cenas mājpūtņu gaļas un olu nozarē, kā arī olu albumīnam, un groza Regulu (EK) Nr. 1484/95	3
Komisijas Regula (EK) Nr. 1232/2008 (2008. gada 11. decembris), ar ko nosaka nepiešķirt eksporta kompensācijas par sviestu saistībā ar pastāvīgo konkursu, kurš paredzēts ar Regulu (EK) Nr. 619/2008	5
Komisijas Regula (EK) Nr. 1233/2008 (2008. gada 11. decembris), ar ko nosaka nepiešķirt eksporta kompensāciju par sauso vājpienu saistībā ar pastāvīgo konkursu, kas paredzēts ar Regulu (EK) Nr. 619/2008	6
★ Komisijas Regula (EK) Nr. 1234/2008 (2008. gada 24. novembris) par izmaiņu izskatīšanu cilvēkiem paredzētu zāļu un veterināro zāļu tirdzniecības atļauju nosacījumos ⁽¹⁾	7
★ Komisijas Regula (EK) Nr. 1235/2008 (2008. gada 8. decembris), ar ko nosaka sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko produktu importēšanas kārtību no trešām valstīm	25
★ Komisijas Regula (EK) Nr. 1236/2008 (2008. gada 11. decembris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1613/2000 par atkāpēm no Regulas (EEK) Nr. 2454/93 attiecībā uz to, kā definēt noteiktas izcelsmes ražojumu jēdzienu izmantošanai vispārējo atvieglojumu sistēmā, lai ņemtu vērā Laosas īpašo stāvokli attiecībā uz dažu tekstilizstrādājumu eksportu uz Kopienu	53

Cena: 18 EUR

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lappusē)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

★ Komisijas Regula (EK) Nr. 1237/2008 (2008. gada 11. decembris), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1043/2005, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 3448/93 attiecībā uz eksporta kompensāciju piešķiršanas sistēmu noteikumiem lauksaimniecības produktiem, kurus eksportē tādu preču veidā, kas nav ietvertas Līguma I pielikumā, un šādu kompensāciju apjomu noteikšanas kritērijus	55
★ Komisijas Regula (EK) Nr. 1238/2008 (2008. gada 10. decembris), ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Spānijas karogu, zvejot diegspuru vēdzeles V, VI un VII zonā Kopienas ūdeņos un ūdeņos, kas nav trešo valstu suverenitātē vai jurisdikcijā	56
★ Komisijas Regula (EK) Nr. 1239/2008 (2008. gada 10. decembris), ar ko atļauj kuģiem, kuri peld ar Zviedrijas karogu, atsākt mencu zveju Katēgātā	58
★ Komisijas Regula (EK) Nr. 1240/2008 (2008. gada 10. decembris), ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 560/2005, ar ko nosaka dažus īpašus ierobežojošus pasākumus, kuri vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Kotdivuārā	60

II Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta

LĒMUMI

Komisija

2008/936/EK:

★ Komisijas Lēmums (2008. gada 20. maijs) par atbalstu, ko Francija piešķirusi Fondam zvejniecības risku novēršanai un zvejniecības uzņēmumiem (valsts atbalsts C 9/06) (izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 5636) ⁽¹⁾	62
--	----

2008/937/EK:

★ Komisijas Lēmums (2008. gada 5. decembris) par sērskābes neiekļaušanu Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un tādu augu aizsardzības līdzekļu atļauju atsaukšanu, kuros ir minētā viela (izziņots ar dokumenta numuru K(2008) 7612) ⁽¹⁾	88
---	----

2008/938/EK:

★ Komisijas Lēmums (2008. gada 9. decembris) par to valstu sarakstu, kurām piešķirams īpašais veicināšanas režīms ilgtspējīgai attīstībai un labai pārvaldībai, kā paredzēts Padomes Regulā (EK) Nr. 732/2008 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmā no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim (izziņots ar dokumenta numuru K(2008) 8028).....	90
--	----

Piezīme lasītājam (sk. aizmugurējā vāka iekšpusē)

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

PIEZĪME LASĪTĀJAM

Iestādes ir nolēmušas savos tekstos turpmāk nenorādīt jaunākos tiesību aktu grozījumus.

Ja vien nav noteikts citādi, par tiesību aktiem, kuri ir norādīti šeit publicētajos tekstos, uzskatāmi tiesību akti to spēkā esošajā redakcijā.

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1230/2008

(2008. gada 11. decembris),

ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

tā kā:

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajai kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2008. gada 12. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 11. decembrī

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	MA	81,5
	TR	71,9
	ZZ	76,7
0707 00 05	JO	167,2
	MA	51,4
	TR	85,6
	ZZ	101,4
0709 90 70	MA	105,7
	TR	133,9
	ZZ	119,8
0805 10 20	AR	18,1
	BR	56,0
	CL	50,9
	EG	30,5
	MA	91,7
	TR	68,8
	ZA	51,8
	ZW	43,9
	ZZ	51,5
	0805 20 10	MA
TR		73,0
ZZ		70,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	54,6
	HR	54,2
	IL	70,8
	TR	55,8
	ZZ	58,9
0805 50 10	MA	78,3
	TR	66,6
	ZZ	72,5
0808 10 80	CA	89,2
	CL	43,7
	CN	77,8
	MK	35,3
	US	117,4
	ZA	123,2
	ZZ	81,1
0808 20 50	CN	49,6
	TR	97,0
	US	131,4
	ZZ	92,7

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1231/2008**(2008. gada 11. decembris),****ar ko nosaka reprezentatīvās cenas mājputnu gaļas un olu nozarē, kā arī olu albumīnam, un groza Regulu (EK) Nr. 1484/95**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 143. pantu,

ņemot vērā Padomes 1975. gada 29. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2783/75 par vienotu sistēmu tirdzniecībai ar ovalbumīnu un laktalbumīnu un jo īpaši tās 3. panta 4. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1484/95 ⁽²⁾ tika noteikti sīki izstrādāti noteikumi par papildu ievadmuītas sistēmas ieviešanu un reprezentatīvās cenas mājputnu gaļas un olu nozarē, kā arī olu albumīnam.
- (2) Regulāri pārbaudot datus, uz kuriem balstīta reprezentatīvo cenu noteikšana mājputnu gaļas un olu nozarē, kā arī olu albumīnam, kļuvis skaidrs, ka ir jāgroza represen-

tatīvās cenas konkrētu produktu ieviešanai, ņemot vērā cenu svārstības atkarībā no produktu izcelsmes. Tāpēc reprezentatīvās cenas ir jāpublicē.

- (3) Ņemot vērā stāvokli tirgū, šis grozījums ir jāpiemēro pēc iespējas drīzāk.
- (4) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 1484/95 I pielikumu aizstāj ar šīs regulas pielikumu.

*2. pants*Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 11. decembrī

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 145, 29.6.1995., 47. lpp.

PIELIKUMS

Komisijas 2008. gada 11. decembrā Regulai, ar ko nosaka reprezentatīvās cenas mājputnu gaļas un olu nozarē, kā arī olu albumīnam, un groza Regulu (EK) Nr. 1484/95

"I PIELIKUMS

KN kods	Preču apraksts	Reprezentatīvā cena (EUR/100 kg)	Regulas 3. panta 3. punktā minētais nodrošinājums (EUR/100 kg)	Izcelsme ⁽¹⁾
0207 12 10	Nesadalītas, saldētas vistas, t. s. "70 % cāļi"	150,4	0	AR
0207 12 90	Nesadalītas, saldētas vistas, t. s. "65 % cāļi"	155,8	0	BR
		145,9	0	AR
0207 14 10	Atkauloti, saldēti gaiļu vai vistu gabali	234,1	20	BR
		279,5	6	AR
		298,3	1	CL
0207 14 50	Saldētas krūtiņas un to gabali	200,6	3	BR
0207 14 60	Saldētas kājas un to gabali	123,1	6	BR
0207 25 10	Nesadalīti, saldēti titari, t. s. "80 % cāļi"	202,9	0	BR
0207 27 10	Atkauloti, saldēti tītaru gabali	307,8	0	BR
		327,4	0	CL
0408 11 80	Olu dzeltenumi	452,7	0	AR
0408 91 80	Žāvētas olas bez čaumalām	436,2	0	AR
1602 32 11	Termiski neapstrādāti gaiļa vai vistas gaļas izstrādājumi	220,4	20	BR
3502 11 90	Žāvēts olu albumīns	604,0	0	AR

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra noteikta ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Ar kodu "ZZ" apzīmē "citu izcelsmi".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1232/2008**(2008. gada 11. decembris),****ar ko nosaka nepiešķirt eksporta kompensācijas par sviestu saistībā ar pastāvīgo konkursu, kurš paredzēts ar Regulu (EK) Nr. 619/2008**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 164. panta 2. punktu saistībā ar tās 4. pantu,

tā kā:

(1) Komisijas 2008. gada 27. jūnija Regulā (EK) Nr. 619/2008, ar ko izsludina pastāvīgu konkursu par eksporta kompensācijām attiecībā uz dažiem piena produktiem ⁽²⁾, ir paredzēta pastāvīga konkursa procedūra.

(2) Saskaņā ar 6. pantu Komisijas 2007. gada 10. decembra Regulu (EK) Nr. 1454/2007, ar ko dažiem lauksaimniecības produktiem nosaka kopīgus noteikumus par konkursa procedūru eksporta kompensāciju noteikšanai ⁽³⁾,

un pēc konkursam iesniegto piedāvājumu izskatīšanas ir jānosaka, ka netiks piešķirtas eksporta kompensācijas attiecībā uz konkursa posmu, kas beidzas 2008. gada 9. decembra.

(3) Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas pārvaldības komiteja nav sniegusi atzinumu tās priekšsēdētāja noteiktajā termiņā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Saistībā ar pastāvīgo konkursu, kas izsludināts ar Regulu (EK) Nr. 619/2008, konkursa posmam, kurš beidzas 2008. gada 9. decembra, eksporta kompensācijas par produktiem un gala-mērķiem, kas uzskaitīti attiecīgi minētās regulas 1. panta a) un b) apakšpunktā un 2. pantā, netiek piešķirtas.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2008. gada 12. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 11. decembrī

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 168, 28.6.2008., 20. lpp.

⁽³⁾ OV L 325, 11.12.2007., 69. lpp.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1233/2008**(2008. gada 11. decembris),****ar ko nosaka nepiešķirt eksporta kompensāciju par sauso vājpienu saistībā ar pastāvīgo konkursu,
kas paredzēts ar Regulu (EK) Nr. 619/2008**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 164. panta 2. punktu saistībā ar tās 4. pantu,

tā kā:

- (1) Komisijas 2008. gada 27. jūnija Regulā (EK) Nr. 619/2008, ar ko izsludina pastāvīgu konkursu par eksporta kompensācijām attiecībā uz dažiem piena produktiem ⁽²⁾, ir paredzēta pastāvīga konkursa procedūra.
- (2) Saskaņā ar 6. pantu Komisijas 2007. gada 10. decembra Regulā (EK) Nr. 1454/2007, ar ko dažiem lauksaimniecības produktiem nosaka kopīgus noteikumus par

konkursa procedūru eksporta kompensāciju noteikšanai ⁽³⁾, un pēc konkursam iesniegto piedāvājumu izskatīšanas ir jānosaka, ka netiks piešķirtas eksporta kompensācijas attiecībā uz konkursa posmu, kas beidzas 2008. gada 9. decembra.

- (3) Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas pārvaldības komiteja nav sniegusi atzinumu tās priekšsēdētāja noteiktajā termiņā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Saistībā ar pastāvīgo konkursu, kas izsludināts ar Regulu (EK) Nr. 619/2008, attiecībā uz konkursa posmu, kurš beidzas 2008. gada 9. decembra, kompensācijas par produktiem un galamērķiem, kas norādīti attiecīgi minētās regulas 1. panta c) apakšpunktā un 2. pantā, netiek piešķirtas.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2008. gada 12. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 11. decembrī

*Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY*

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 168, 28.6.2008., 20. lpp.

⁽³⁾ OV L 325, 11.12.2007., 69. lpp.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1234/2008**(2008. gada 24. novembris)****par izmaiņu izskatīšanu cilvēkiem paredzētu zāļu un veterināro zāļu tirdzniecības atļauju nosacījumos****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

praktisko pieredzi, ir lietderīgi tās pārskatīt, lai izveidotu vienkāršāku, skaidrāku un elastīgāku tiesisko regulējumu, vienlaikus garantējot tādu pašu sabiedrības un dzīvnieku veselības aizsardzības līmeni.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvu 2001/82/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm⁽¹⁾, un jo īpaši tās 39. panta 1. punktu,

- (2) Tādēļ Regulā (EK) Nr. 1084/2003 un Regulā (EK) Nr. 1085/2003 izklāstītās procedūras jāpielāgo, neatkāpjoties no vispārīgajiem principiem, kas ir šo procedūru pamatā. Proporcionalitātes labad homeopātiskajām un tradicionāli lietotajām augu izcelsmes zālēm, kam nav piešķirta tirdzniecības atļauja, taču kam tiek piemērota vienkāršota reģistrācijas procedūra, jāpaliek izslēgtām no regulas darbības jomas.

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvu 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm⁽²⁾, un jo īpaši tās 35. panta 1. punktu,

- (3) Izmaiņas zāļu klāstā var klasificēt dažādās kategorijās atkarībā no riska līmeņa sabiedrības vai dzīvnieku veselībai un ietekmes uz attiecīgo zāļu kvalitāti, drošumu un iedarbīgumu. Tādēļ ir jānosaka katras šīs kategorijas definīcija. Lai sekmētu labāku prognozējamību, jāizstrādā un regulāri jāatjauno pamatnostādnes par precīzu informāciju saistībā ar dažādām izmaiņu kategorijām, ņemot vērā zinātnes un tehnikas attīstību un jo īpaši attīstību starptautiskās saskaņošanas jomā. Arī Eiropas Zāļu aģentūrai (turpmāk tekstā "Aģentūra") un dalībvalstīm jāpiešķir pilnvaras sniegt ieteikumus par neparedzētu izmaiņu klasificēšanu.

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Regulu (EK) Nr. 726/2004, ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru⁽³⁾, un jo īpaši tās 16. panta 4. punktu un 41. panta 6. punktu,

tā kā:

- (1) Kopienas tiesiskais regulējums attiecībā uz tirdzniecības atļauju nosacījumu izmaiņām ir izklāstīts Komisijas 2003. gada 3. jūnija Regulā (EK) Nr. 1084/2003 par izmaiņu izskatīšanu tās tirdzniecības atļaujas nosacījumos, ko dalībvalsts kompetenta iestāde izsniegusi attiecībā uz cilvēkiem paredzētajām zālēm un veterinārajām zālēm⁽⁴⁾, un Komisijas 2003. gada 3. jūnija Regulā (EK) Nr. 1085/2003 par izmaiņu izskatīšanu cilvēkiem paredzētu zāļu un veterināro zāļu tirdzniecības atļaujas nosacījumos, uz ko attiecas Padomes Regula (EEK) Nr. 2309/93⁽⁵⁾. Ņemot vērā šo divu regulu lietojuma

- (4) Jāpaskaidro, ka dažām izmaiņām, kurām ir lielākā iespējamā ietekme uz zāļu kvalitāti, drošumu vai iedarbīgumu, vajadzīgs pilnīgs zinātniskais novērtējums, kādu izmanto novērtējumam jaunu tirdzniecības atļauju gadījumā.
- (5) Lai vēl vairāk samazinātu kopējo izmaiņu procedūru skaitu un kompetentās iestādes varētu koncentrēties uz tām izmaiņām, kas patiesi ietekmē kvalitāti, drošumu vai iedarbīgumu, dažām nelielām izmaiņām jāievieš ikgadējās ziņošanas sistēma. Šādām izmaiņām nav nepieciešams iepriekšējs apstiprinājums, un tās jāpaziņo divpadsmit mēnešu laikā pēc ieviešanas. Tomēr nelielas citu tipu izmaiņas, par kurām nekavējoties jāziņo zāļu pastāvīgās uzraudzības dēļ, nav pakļaujamas ikgadējai ziņošanas sistēmai.

⁽¹⁾ OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.

⁽³⁾ OV L 136, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 159, 27.6.2003., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 159, 27.6.2003., 24. lpp.

- (6) Katras izmaiņas jāiesniedz atsevišķi. Tomēr dažos gadījumos pieļaujama izmaiņu grupēšana, lai atvieglinātu izmaiņu pārskatīšanu un mazinātu administratīvo slogu. Izmaiņu grupēšana atbilstīgi vairāku tirdzniecības atļauju nosacījumiem, kuras iesniedz viens un tas pats tirdzniecības atļaujas turētājs, pieļaujama vienīgi tiktāl, ciktāl tieši tā pati izmaiņu grupa ietekmē visas attiecīgās tirdzniecības atļaujas.
- (7) Lai izvairītos no darbu dublēšanas vairāku tirdzniecības atļauju nosacījumu izmaiņu novērtēšanā, jāizveido darba dalīšanas procedūra, saskaņā ar kuru dalībvalstu vai Aģentūras kompetento iestāžu izraudzītā iestāde izskata izmaiņas pārējo attiecīgo iestāžu vārdā.
- (8) Lai veicinātu sadarbību starp dalībvalstīm un novērstu nesaskaņas dažu izmaiņu novērtēšanā, jāizstrādā noteikumi, kuros atainoti Direktīvā 2001/82/EK un Direktīvā 2001/83/EK par koordinācijas grupu lomu saskaņā ar Direktīvas 2001/82/EK 31. pantu un Direktīvas 2001/83/EK 27. pantu izklāstītie nosacījumi.
- (9) Šajā regulā jāizskaidro, kad tirdzniecības atļaujas turētājs drīkst īstenot attiecīgās izmaiņas, jo šāds skaidrojums ir būtisks uzņēmējiem.
- (10) Lai visām ieinteresētajām personām, jo īpaši dalībvalstu iestādēm un nozarei, dotu laiku pielāgoties jaunajam tiesiskajam regulējumam, jānosaka pārejas periods.
- (11) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Cilvēkiem paredzētu zāļu pastāvīgās komitejas un Veterināro zāļu pastāvīgās komitejas atzinumu,
- a) atļaujas, kas piešķirtas saskaņā ar Padomes Direktīvu 87/22/EEK⁽¹⁾, Direktīvas 2001/82/EK 32. un 33. pantu, Direktīvas 2001/83/EK 28. un 29. pantu un Regulu (EK) Nr. 726/2004;
- b) atļaujas, kas piešķirtas pēc ieteikuma, kā paredzēts Direktīvas 2001/82/EK 36., 37. un 38. pantā vai Direktīvas 2001/83/EK 32., 33. un 34. pantā, ar ko ir panākta pilnīga saskaņošana.
2. Šī regula neattiecas uz viena tirdzniecības atļaujas turētāja (turpmāk "atļaujas turētājs") tirdzniecības atļaujas nodošanu citam.
3. II nodaļa attiecas vienīgi uz to tirdzniecības atļauju nosacījumu izmaiņām, kas piešķirtas saskaņā ar Direktīvu 87/22/EEK, Direktīvas 2001/82/EK 4. nodaļu vai Direktīvas 2001/83/EK 4. nodaļu.
4. III nodaļa attiecas vienīgi uz to tirdzniecības atļauju nosacījumu izmaiņām, kas piešķirtas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 726/2004 (turpmāk "centralizētas tirdzniecības atļaujas").

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā ir lietotas šādas definīcijas:

- 1) "izmaiņas tirdzniecības atļaujas nosacījumos" vai "izmaiņas" ir grozījumi to datu un dokumentu saturā, kas norādīti:
- a) veterināro zāļu gadījumā – Direktīvas 2001/82/EK 12. panta 3. punktā, 13., 13.a, 13.b, 13.c, 13.d un 14. pantā, kā arī tās I pielikumā un Regulas (EK) Nr. 726/2004 31. panta 2. punktā;
- b) cilvēkiem paredzēto zāļu gadījumā – Direktīvas 2001/83/EK 8. panta 3. punktā, 9., 10., 10.a, 10.b, 10.c un 11. pantā, kā arī tās I pielikumā, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 726/2004 6. panta 2. punktā, Regulas (EK) Nr. 1901/2006 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 34. panta 1. apakšpunktā⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1394/2007 7. pantā un 14. panta 1. punktā⁽³⁾;

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā regulā ir izklāstīti noteikumi par izmaiņu izskatīšanu cilvēkiem paredzētu zāļu un veterināro zāļu šādu tirdzniecības atļauju nosacījumos:

⁽¹⁾ OV L 15, 17.1.1987., 38. lpp.

⁽²⁾ OV L 378, 27.12.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 324, 10.12.2007., 121. lpp.

- 2) “nelielas IA tipa izmaiņas” ir izmaiņas, kuras pavisam nedaudz ietekmē vai vispār neietekmē attiecīgo zāļu kvalitāti, drošumu vai iedarbīgumu;
- 3) “nozīmīgas II tipa izmaiņas” ir izmaiņas, kas nav papildu attiecināšana un kuras var būtiski ietekmēt attiecīgo zāļu kvalitāti, drošumu vai iedarbīgumu;
- 4) “tirdzniecības atļaujas papildu attiecināšana” vai “papildu attiecināšana” ir izmaiņas, kas norādītas I pielikumā un atbilst tajā izklāstītajiem nosacījumiem;
- 5) “nelielas IB tipa izmaiņas” ir izmaiņas, kas nav ne nelielas IA tipa izmaiņas, ne nozīmīgas II tipa izmaiņas, ne arī papildu attiecināšana;
- 6) “attiecīgā dalībvalsts” ir dalībvalsts, kuras kompetentā iestāde piešķirusi konkrēto zāļu tirdzniecības atļauju;
- 7) “attiecīgā iestāde” ir:

a) katras attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde;

b) centralizētu tirdzniecības atļauju gadījumā – Aģentūra;

- 8) “steidzami ar drošumu saistīti ierobežojumi” ir pagaidu izmaiņas zāļu informācijā, kas nepieciešamas saistībā ar jaunu informāciju par zāļu drošu lietošanu un jo īpaši attiecas uz vienu vai vairākiem šādiem punktiem zāļu aprakstā: terapeitiskās indikācijas, zāļu devas, kontrindikācijas, brīdinājumi, mērķsuga un zāļu izdalīšanās ilgums.

3. pants

Izmaiņu klasificēšana

1. Jebkurām izmaiņām, kas nav papildu attiecināšana, piemēro II pielikumā izklāstīto klasificēšanu.

2. Izmaiņas, kas nav papildu attiecināšana un kuru klasificēšana ir neskaidra pēc šajā regulā paredzēto noteikumu piemērošanas, ņemot vērā 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās pamatnostādnes un vajadzības gadījumā visus atbilstoši

5. pantam sniegtos ieteikumus, pēc noklusējuma uzskatāmas par nelielām IB tipa izmaiņām.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, izmaiņas, kas nav papildu attiecināšana un kuru klasificēšana ir neskaidra pēc šajā regulā paredzēto noteikumu piemērošanas, uzskatāmas par nozīmīgām II tipa izmaiņām šādos gadījumos:

a) ja izmaiņas iesniegtas pēc tirdzniecības atļaujas turētāja lūguma;

b) ja atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde, kā norādīts Direktīvas 2001/82/EK 32. pantā un Direktīvas 2001/83/EK 28. pantā (turpmāk “atsauces dalībvalsts”), apspriežoties ar pārējām attiecīgajām dalībvalstīm, vai centralizētas tirdzniecības atļaujas gadījumā Aģentūra pēc paziņojuma derīguma novērtēšanas saskaņā ar 9. panta 1. punktu vai 15. panta 1. punktu, kā arī ņemot vērā atbilstoši 5. pantam sniegtos ieteikumus, secina, ka izmaiņas var būtiski ietekmēt attiecīgo zāļu kvalitāti, drošumu vai iedarbīgumu.

4. pants

Pamatnostādnes

1. Komisija, apspriedusies ar dalībvalstīm, Aģentūru un ieinteresētajām personām, izstrādā:

a) pamatnostādnes, kurās ir sīka informācija par dažādajām izmaiņu kategorijām;

b) pamatnostādnes par šīs regulas II, III un IV nodaļā izklāstīto procedūru norisi, kā arī par dokumentiem, kas iesniedzami saskaņā ar šīm procedūrām.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās pamatnostādnes izstrādā līdz 28. panta otrajā daļā norādītajai dienai un regulāri atjaunina, ņemot vērā atbilstoši 5. pantam sniegtos ieteikumus, kā arī zinātnes un tehnikas attīstību.

5. pants

Ieteikums par neparedzētām izmaiņām

1. Pirms tādu izmaiņu iesniegšanas vai izpētes, kuru klasificēšana nav paredzēta šajā regulā, atļaujas turētājs vai dalībvalsts kompetentā iestāde var lūgt Direktīvas 2001/82/EK 31. pantā vai Direktīvas 2001/83/EK 27. pantā norādītajai koordinācijas grupai (turpmāk "koordinācijas grupa") vai – centralizētas tirdzniecības atļaujas nosacījumu izmaiņu gadījumā – Aģentūrai sniegt ieteikumu par izmaiņu klasificēšanu.

Šā punkta pirmajā daļā minētajam ieteikumam jābūt saskanīgam ar 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām pamatnostādņēm. To sniedz 45 dienu laikā pēc lūguma saņemšanas un nosūta atļaujas turētājam, Aģentūrai un visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

2. Aģentūra un abas 1. punktā minētās koordinācijas grupas sadarbojas, lai nodrošinātu sniegto ieteikumu saskaņotību ar minēto punktu, un pēc visas komercnoslēpumu saturošas informācijas svītrosšanas minētos ieteikumus publicē.

6. pants

Izmaiņas, kuru rezultātā jāpārskata informācija par precēm

Ja izmaiņu rezultātā jāpārskata preču apraksts, etiķetes vai lietošanas pamācība, šī pārskatīšana uzskatāma par minēto izmaiņu daļu.

7. pants

Izmaiņu grupēšana

1. Ja paziņotas vai pieteiktas vairākas izmaiņas, par katru no šīm izmaiņām jāiesniedz atsevišķs paziņojums vai iesniegums, kā izklāstīts II, III un IV nodaļā.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, piemērojami šādi nosacījumi:

a) ja vienlaikus vienai attiecīgajai iestādei paziņo vienādas nelielas IA tipa izmaiņas attiecībā uz vienam atļaujas turētājam piederošas vienas vai vairāku tirdzniecības atļauju nosacījumiem, visas šīs izmaiņas var ietvert vienā paziņojumā, kā norādīts 8. un 14. pantā;

b) ja vienlaikus tiek iesniegtas vienas tirdzniecības atļaujas nosacījumu vairākas izmaiņas, visas šīs izmaiņas var ietvert vienā iesniegumā ar nosacījumu, ka šīs izmaiņas atbilst vienam III pielikumā norādītajam gadījumam vai, ja tās neatbilst vienam no šiem gadījumiem, ar noteikumu, ka atsaucies dalībvalsts kompetentā iestāde, apspriežoties ar pārējām attiecīgajām dalībvalstīm, vai – centralizētas tirdzniecības atļaujas gadījumā – Aģentūra piekrist šīs izmaiņas pakļaut vienai procedūrai.

Pirmās daļas b) apakšpunktā norādītais iesniegums jāiesniedz šādā veidā:

— atsevišķs paziņojums, kā norādīts 9. un 15. pantā, ja vismaz viena no izmaiņām ir neliela IB tipa izmaiņa un visas izmaiņas ir nelielas izmaiņas,

— atsevišķs iesniegums, kā norādīts 10. un 16. pantā, ja vismaz viena no izmaiņām ir nozīmīga II tipa izmaiņa un neviena no izmaiņām nav papildu attiecināšana,

— atsevišķs iesniegums, kā norādīts 19. pantā, ja vismaz viena no izmaiņām ir papildu attiecināšana.

II NODAĻA

IZMAIŅAS TIRDZNIECĪBAS ATĻAUJĀS, KAS PIEŠĶIRTAS SASKAŅĀ AR DIREKTĪVU 87/22/EEK, DIREKTĪVAS 2001/82/EK 4. NODAĻU VAI DIREKTĪVAS 2001/83/EK 4. NODAĻU

8. pants

Nelielu IA tipa izmaiņu paziņošanas procedūra

1. Ja veiktas nelielas IA tipa izmaiņas, atļaujas turētājs vienlaikus visām attiecīgajām iestādēm iesniedz paziņojumu, kurā ietverti IV pielikumā norādītie elementi. Šo paziņojumu iesniedz divpadsmit mēnešu laikā pēc izmaiņu ieviešanas.

Tomēr gadījumā, ja nelielām izmaiņām nepieciešams tūlītējs paziņojums attiecīgo zāļu pastāvīgai uzraudzībai, paziņojumu iesniedz tūlīt pēc izmaiņu ieviešanas.

2. 30 dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas jāveic 11. pantā paredzētie pasākumi.

9. pants

Nelielu IB tipa izmaiņu paziņošanas procedūra

1. Atļaujas turētājs vienlaikus visām attiecīgajām iestādēm iesniedz paziņojumu, kurā ietverti IV pielikumā norādītie elementi.

Ja paziņojums atbilst pirmajā daļā izklāstītajām prasībām, atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde, apspriedusies ar pārējām attiecīgajām dalībvalstīm, apstiprina derīga paziņojuma saņemšanu.

2. Ja 30 dienu laikā pēc derīga paziņojuma saņemšanas apstiprināšanas atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde nenosūta atļaujas turētājam nelabvēlīgu atzinumu, uzskatāms, ka visas attiecīgās iestādes paziņojumu ir apstiprinājušas.

Ja atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde paziņojumu apstiprina, jāveic 11. pantā paredzētie pasākumi.

3. Ja atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde atzīst, ka paziņojumu nevar apstiprināt, tā informē atļaujas turētāju un pārējās attiecīgās iestādes, norādot nelabvēlīgā atzinuma pamatojumu.

30 dienu laikā pēc nelabvēlīgā atzinuma saņemšanas atļaujas turētājs var iesniegt visām attiecīgajām iestādēm grozītu paziņojumu, lai ņemtu vērā minētajā atzinumā izklāstīto pamatojumu.

Ja atļaujas turētājs neveic grozījumus paziņojumā saskaņā ar otro daļu, uzskatāms, ka visas attiecīgās iestādes paziņojumu ir noraidījušas, un jāveic 11. pantā paredzētie pasākumi.

4. Ja iesniegts grozīts paziņojums, atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde 30 dienu laikā pēc saņemšanas novērtē to, un jāveic 11. pantā paredzētie pasākumi.

10. pants

“Iepriekšēja apstiprinājuma” procedūra nozīmīgām II tipa izmaiņām

1. Atļaujas turētājs vienlaikus visām attiecīgajām iestādēm iesniedz iesniegumu, kurā ietverti IV pielikumā norādītie elementi.

Ja iesniegums atbilst pirmajā daļā izklāstītajām prasībām, atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde apstiprina derīga iesnieguma saņemšanu un informē atļaujas turētāju un pārējās attiecīgās iestādes par to, ka no šādas apstiprināšanas dienas tiek uzsākta procedūra.

2. 60 dienu laikā pēc derīga iesnieguma saņemšanas apstiprināšanas atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde sagatavo novērtējuma ziņojumu un lēmumu par iesniegumu, ko paziņo pārējām attiecīgajām iestādēm.

Ņemot vērā jautājuma steidzamību, atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde var saīsināt pirmajā daļā norādīto laikposmu vai pagarināt to līdz 90 dienām tādām izmaiņām, kas norādītas V pielikuma 1. daļā.

Izmaiņām, kas minētas V pielikuma 2. daļā, pirmajā daļā norādītais laikposms ir 90 dienas.

3. Laikposmā, kas norādīts 2. punktā, atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde var pieprasīt atļaujas turētājam kompetentās iestādes noteiktajā laikā sniegt papildu informāciju. Šādā gadījumā:

a) atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde informē pārējās attiecīgās kompetentās iestādes par savu prasību sniegt papildu informāciju;

b) līdz papildu informācijas sniegšanai procedūra tiek apturēta;

c) atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde var pagarināt 2. punktā minēto laikposmu.

4. Neskarot 13. pantu un 30 dienu laikā pēc lēmuma un 2. punktā minētā novērtējuma ziņojuma saņemšanas attiecīgās iestādes apstiprina lēmumu un attiecīgi informē atsauces dalībvalsts kompetento iestādi.

Ja šā punkta pirmajā daļā norādītajā laikposmā attiecīgā iestāde nav izteikusi iebildumus saskaņā ar 13. pantu, uzskatāms, ka attiecīgā minētā iestāde ir atzinusi šo lēmumu.

5. Ja 2. punktā minēto lēmumu saskaņā ar 4. punktu ir atzinušas visas attiecīgās iestādes, jāveic 11. pantā paredzētie pasākumi.

11. pants

Pasākumi 8.–10. pantā paredzēto procedūru pabeigšanai

1. Ja izdarīta atsauce uz šo pantu, atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde veic šādus pasākumus:

- a) tā informē atļaujas turētāju un pārējās attiecīgās iestādes par izmaiņu apstiprināšanu vai noraidīšanu;
- b) ja izmaiņas ir noraidītas, tā informē atļaujas turētāju un pārējās attiecīgās iestādes par noraidījuma pamatojumu;
- c) tā informē atļaujas turētāju un pārējās attiecīgās iestādes par to, vai saskaņā ar izmaiņām ir vajadzīgi grozījumi lēmumā par tirdzniecības atļaujas piešķiršanu.

2. Ja izdarīta atsauce uz šo pantu, katra attiecīgā iestāde, ja vajadzīgs, 23. panta 1. punktā noteiktajā laikposmā veic grozījumus lēmumā par tirdzniecības atļaujas piešķiršanu atbilstīgi apstiprinātajām izmaiņām.

12. pants

Cilvēkiem paredzētās pretgripas vakcīnas

1. Atkāpjoties no 10. panta, 2.–6. punktā izklāstītā procedūra piemērojama to izmaiņu izskatīšanai, kas attiecas uz aktīvās vielas izmaiņām cilvēkiem paredzēto pretgripas vakcīnu ikgadējo atjauninājumu nolūkā.

2. Atļaujas turētājs vienlaikus visām attiecīgajām iestādēm iesniedz iesniegumu, kurā ietverti IV pielikumā norādītie elementi.

Ja iesniegums atbilst pirmajā daļā izklāstītajām prasībām, atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde apstiprina derīga iesnieguma saņemšanu un informē atļaujas turētāju un pārējās attiecīgās iestādes, ka no šādas apstiprināšanas dienas tiek uzsākta procedūra.

3. 30 dienu laikā pēc derīga iesnieguma saņemšanas apstiprināšanas atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde sagatavo

novērtējuma ziņojumu un lēmumu par iesniegumu, ko paziņo pārējām attiecīgajām iestādēm.

4. Laikposmā, kas norādīts 3. punktā, atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde var pieprasīt atļaujas turētājam sniegt papildu informāciju. Tā atbilstoši informē pārējās attiecīgās iestādes.

5. Attiecīgās iestādes 12 dienu laikā pēc lēmuma un 3. punktā minētā novērtējuma ziņojuma saņemšanas apstiprina lēmumu un atbilstoši informē atsauces dalībvalsts kompetento iestādi.

6. Ja atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde pieprasa, 12 dienu laikā pēc 5. punktā norādītā laikposma beigām atļaujas turētājs visām attiecīgajām iestādēm iesniedz klīniskos datus un datus par zāļu stabilitāti.

Atsauces dalībvalsts kompetentā iestāde 7 dienu laikā pēc datu saņemšanas novērtē pirmajā daļā norādītos datus un sagatavo galīgo lēmumprojektu. Pārējās attiecīgās iestādes 7 dienu laikā pēc saņemšanas apstiprina šo galīgo lēmumu un pieņem lēmumu saskaņā ar galīgo lēmumu.

13. pants

Koordinācijas grupa un strīdīgo jautājumu izlemšana

1. Ja cilvēkiem paredzētu zāļu gadījumā lēmumu saskaņā ar 10. panta 4. punktu nav iespējams atzīt vai atzinumu saskaņā ar 20. panta 8. punkta b) apakšpunktu nav iespējams apstiprināt, pamatojoties uz nopietnu potenciālu sabiedrības veselības apdraudējumu, vai veterināro zāļu gadījumā – pamatojoties uz nopietnu potenciālu cilvēku vai dzīvnieku veselības vai vides apdraudējumu, attiecīgā iestāde pieprasa, lai strīdīgo jautājumu nekavējoties nodotu izskatīšanai koordinācijas grupā.

Persona, kas nepiekrīt, visām attiecīgajām dalībvalstīm un pieteikuma iesniedzējam sniedz sīku savas nostājas iemeslu pamatojumu.

2. Šā panta 1. punktā minētajam strīdīgajam jautājumam piemēro Direktīvas 2001/82/EK 33. panta 3., 4. un 5. punktu vai Direktīvas 2001/83/EK 29. panta 3., 4. un 5. punktu.

III NODAĻA

IZMAIŅAS CENTRALIZĒTĀS TIRDZNICĪBAS ATĻAUJĀS

14. pants

Nelielu IA tipa izmaiņu paziņošanas procedūra

1. Ja veiktas nelielas IA tipa izmaiņas, atļaujas turētājs iesniedz Aģentūrai paziņojumu, kurā ietverti IV pielikumā norādītie elementi. Šo paziņojumu iesniedz divpadsmit mēnešu laikā pēc izmaiņu ieviešanas.

Tomēr gadījumā, ja nelielām izmaiņām nepieciešams tūlītējs paziņojums attiecīgo zāļu pastāvīgai uzraudzībai, paziņojumu iesniedz tūlīt pēc izmaiņu ieviešanas.

2. 30 dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas jāveic 17. pantā paredzētie pasākumi.

15. pants

Nelielu IB tipa izmaiņu paziņošanas procedūra

1. Atļaujas turētājs iesniedz Aģentūrai paziņojumu, kurā ietverti IV pielikumā norādītie elementi.

Ja paziņojums atbilst pirmajā daļā izklāstītajām prasībām, Aģentūra apstiprina derīga paziņojuma saņemšanu.

2. Ja 30 dienu laikā pēc derīga paziņojuma saņemšanas apstiprinājuma Aģentūra nenosūta atļaujas turētājam nelabvēlīgu atzinumu, tās atzinums ir uzskatāms par labvēlīgu.

Ja Aģentūras atzinums par paziņojumu ir labvēlīgs, jāveic 17. pantā paredzētie pasākumi.

3. Ja Aģentūra atzīst, ka paziņojumu nevar apstiprināt, tā paziņo atzinumu atļaujas turētājam, norādot nelabvēlīgā atzinuma pamatojumu.

30 dienu laikā pēc nelabvēlīgā atzinuma saņemšanas atļaujas turētājs var iesniegt Aģentūrai grozītu paziņojumu, lai ņemtu vērā šajā atzinumā izklāstīto pamatojumu.

Ja atļaujas turētājs neveic grozījumus paziņojumā saskaņā ar otro daļu, uzskatāms, ka paziņojums noraidīts, un jāveic 17. pantā paredzētie pasākumi.

4. Ja iesniegts grozīts paziņojums, Aģentūra 30 dienu laikā pēc saņemšanas novērtē to, un jāveic 17. pantā paredzētie pasākumi.

16. pants

Nozīmīgu II tipa izmaiņu “iepriekšējas apstiprināšanas” procedūra

1. Atļaujas turētājs iesniedz Aģentūrai iesniegumu, kurā ietverti IV pielikumā norādītie elementi.

Ja iesniegums atbilst pirmajā daļā izklāstītajām prasībām, Aģentūra apstiprina derīga iesnieguma saņemšanu.

2. 60 dienu laikā pēc iesnieguma saņemšanas Aģentūra sniedz atzinumu par derīgu iesniegumu saskaņā ar 4. punktu.

Ņemot vērā jautājuma steidzamību, Aģentūra var saīsināt pirmajā daļā norādīto laikposmu vai pagarināt to līdz 90 dienām tādām izmaiņām, kas norādītas V pielikuma 1. daļā.

Izmaiņām, kas minētas V pielikuma 2. daļā, pirmajā daļā norādītais laikposms ir 90 dienas.

3. Laikposmā, kas norādīts 2. punktā, Aģentūra var pieprasīt atļaujas turētājam Aģentūras noteiktajā laikā sniegt papildu informāciju. Līdz šādas papildu informācijas sniegšanai procedūra tiek apturēta. Šādā gadījumā Aģentūra var pagarināt 2. punktā minēto laikposmu.

4. Atzinumam par derīgu iesniegumu piemēro Regulas (EK) Nr. 726/2004 9. panta 1. un 2. punktu un 34. panta 1. un 2. punktu.

15 dienu laikā pēc galīgā atzinuma par derīgu iesniegumu pieņemšanas jāveic 17. pantā paredzētie pasākumi.

17. pants

Pasākumi 14.–16. pantā paredzēto procedūru pabeigšanai

1. Ja izdarīta atsauce uz šo pantu, Aģentūra veic šādus pasākumus:
  - a) tā informē atļaujas turētāju un Komisiju, vai tās atzinums par izmaiņām ir labvēlīgs vai nelabvēlīgs;
  - b) ja tās atzinums par izmaiņām ir nelabvēlīgs, tā informē atļaujas turētāju un Komisiju par minētā atzinuma pamatojumu;
  - c) tā informē atļaujas turētāju un Komisiju, vai saskaņā ar izmaiņām ir vajadzīgi grozījumi lēmumā par tirdzniecības atļaujas piešķiršanu.
2. Ja izdarīta atsauce uz šo pantu, Komisija, ja vajadzīgs, balstoties uz Aģentūras priekšlikumu, 23. panta 1. punktā minētajā laikposmā groza lēmumu par tirdzniecības atļaujas piešķiršanu un atjaunina Kopienas Zāļu reģistru, kā attiecīgi paredzēts Regulas (EK) Nr. 726/2004 13. panta 1. punktā un 38. panta 1. punktā.

18. pants

Cilvēkiem paredzētās pretgripas vakcīnas

1. Atkāpjoties no 16. panta, 2.–7. punktā izklāstītajā procedūra piemērojama to izmaiņu izskatīšanai, kas attiecas uz aktīvās vielas izmaiņām cilvēkiem paredzēto pretgripas vakcīnu ikgadējo atjauninājumu nolūkā.
2. Atļaujas turētājs iesniedz Aģentūrai iesniegumu, kurā ietverti IV pielikumā norādītie elementi.

Ja iesniegums atbilst pirmajā daļā izklāstītajām prasībām, Aģentūra apstiprina derīga iesnieguma saņemšanu un informē atļaujas turētāju, ka no šādas apstiprināšanas dienas tiek uzsākta procedūra.

3. Aģentūra sniedz savu atzinumu par iesniegumu 45 dienu laikā pēc derīga iesnieguma saņemšanas apstiprināšanas.
4. Laikposmā, kas norādīts 3. punktā, Aģentūra var pieprasīt atļaujas turētājam sniegt papildu informāciju.
5. Aģentūra nekavējoties iesniedz savu atzinumu Komisijai.

Ja vajadzīgs un pamatojoties uz šo atzinumu, Komisija pieņem lēmumu par tirdzniecības atļaujas nosacījumu izmaiņām un attiecīgi informē atļaujas turētāju.

6. Ja pieprasīts, atļaujas turētājs 12 dienu laikā pēc 3. punktā minētā laikposma beigām iesniedz Aģentūrai klīniskos datus un datus par zāļu stabilitāti.

Aģentūra 10 dienu laikā pēc datu saņemšanas novērtē pirmajā daļā minētos datus un sniedz galīgo atzinumu. Aģentūra trīs dienu laikā pēc galīgā atzinuma sniegšanas paziņo galīgo atzinumu Komisijai un atļaujas turētājam.

7. Ja vajadzīgs un pamatojoties uz Aģentūras galīgo atzinumu, Komisija groza lēmumu par tirdzniecības atļaujas piešķiršanu un atjaunina Kopienas Zāļu reģistru, kā attiecīgi paredzēts Regulas (EK) Nr. 726/2004 13. panta 1. punktā.

IV NODAĻA

1. IEDAĻA

Īpašās procedūras

19. pants

Tirdzniecības atļauju papildu attiecināšana

1. Iesniegumu par tirdzniecības atļaujas papildu attiecināšanu novērtē, izmantojot to pašu procedūru, ko piemēro attiecībā uz sākotnējo tirdzniecības atļauju, uz ko tā attiecas.

2. Papildu attiecināšanu nosaka attiecībā uz tirdzniecības atļauju saskaņā ar to pašu procedūru, ko piemēro sākotnējās tirdzniecības atļaujas piešķiršanai, uz ko tā attiecas, vai to ietver minētajā tirdzniecības atļaujā.

20. pants

Darba dalīšanas procedūra

1. Atkāpjoties no 7. panta 1. punkta un 9., 10., 15. un 16. panta, ja nelielas IB tipa izmaiņas, nozīmīgas II tipa izmaiņas vai izmaiņu grupa 7. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajos gadījumos, kas neietver papildu attiecināšanu, attiecas uz vairākām vienam atļaujas turētājam piederošām tirdzniecības atļaujām, šādu atļauju turētājs var rīkoties atbilstīgi šā panta 3.–9. punktā izklāstītajai procedūrai.

2. "Atsauces iestāde" 3.–9. punkta nolūkā ir viena no šīm:

a) Aģentūra, ja vismaz viena no 1. punktā minētajām tirdzniecības atļaujām ir centralizēta tirdzniecības atļauja;

b) pārējos gadījumos – attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde, ko koordinācijas grupa izraudzījusi, ņemot vērā atļaujas turētāja ieteikumu.

3. Atļaujas turētājs visām attiecīgajām iestādēm iesniedz iesniegumu, kurā ietverti IV pielikumā minētie elementi un norāde uz ieteikto atsauces iestādi.

Ja iesniegums atbilst pirmajā daļā izklāstītajām prasībām, koordinācijas grupa izraugās atsauces iestādi, un minētā atsauces iestāde apstiprina derīga iesnieguma saņemšanu.

Ja izraudzītā atsauces iestāde ir dalībvalsts kompetentā iestāde, kura nav piešķirusi tirdzniecības atļauju visām zālēm, uz kurām attiecas iesniegums, koordinācijas grupa var lūgt kādai citai iestādei palīdzēt atsauces iestādei novērtēt minēto iesniegumu.

4. Atsauces iestāde sniedz atzinumu par 3. punktā minēto derīgo iesniegumu vienā no šādiem laikposmiem:

a) 60 dienu laikā pēc derīga iesnieguma saņemšanas apstiprināšanas nelielu IB tipa izmaiņu vai nozīmīgu II tipa izmaiņu gadījumā;

b) 90 dienu laikā pēc derīga iesnieguma saņemšanas apstiprināšanas V pielikuma 2. daļā minēto izmaiņu gadījumā.

5. Ņemot vērā jautājuma steidzamību, atsauces iestāde var saīsināt 4. punkta a) apakšpunktā norādīto laikposmu vai pagarināt to līdz 90 dienām tādām izmaiņām, kas norādītas V pielikuma 1. daļā.

6. Atsauces iestāde 4. punktā minētajā laikposmā var pieprasīt atļaujas turētājam atsauces iestādes noteiktajā laikposmā sniegt papildu informāciju. Šādā gadījumā:

a) atsauces iestāde informē pārējās attiecīgās iestādes par prasību sniegt papildu informāciju;

b) līdz papildu informācijas sniegšanai procedūra tiek apturēta;

c) atsauces iestāde var pagarināt 4. punkta a) apakšpunktā norādīto laikposmu.

7. Ja atsauces iestāde ir Aģentūra, 4. punktā minētajam atzinumam par derīgu iesniegumu piemēro Regulas (EK) Nr. 726/2004 9. panta 1., 2. un 3. punktu un 34. panta 1., 2. un 3. punktu.

Ja atzinums par derīgu iesniegumu ir labvēlīgs:

a) Komisija 30 dienu laikā pēc galīgā atzinuma saņemšanas, pamatojoties uz Aģentūras priekšlikumu, vajadzības gadījumā groza attiecīgās centralizētās tirdzniecības atļaujas un atjaunina Kopienas Zāļu reģistru, kā attiecīgi paredzēts Regulas (EK) Nr. 726/2004 13. panta 1. punktā un 38. panta 1. punktā;

b) attiecīgās dalībvalstis 30 dienu laikā pēc Aģentūras galīgā atzinuma saņemšanas apstiprina minēto galīgo atzinumu, informē par to Aģentūru un vajadzības gadījumā veic atbilstīgus grozījumus attiecīgajās tirdzniecības atļaujās, ja vien 30 dienu laikā pēc galīgā atzinuma saņemšanas netiek uzsākta jautājuma izskatīšanas procedūra saskaņā ar Direktīvas 2001/82/EK 35. pantu vai Direktīvas 2001/83/EK 31. pantu.

8. Ja atsauces iestāde ir dalībvalsts kompetentā iestāde:

a) tā nosūta atzinumu par derīgo iesniegumu atļaujas turētājam un visām attiecīgajām iestādēm;

b) neskarot 13. pantu un 30 dienu laikā pēc atzinuma saņemšanas attiecīgās iestādes apstiprina minēto atzinumu, informē atsauces iestādi un veic atbilstošus grozījumus attiecīgajās tirdzniecības atļaujās.

9. Pēc atsauces iestādes pieprasījuma attiecīgās dalībvalstis sniedz informāciju, kas saistīta ar tām tirdzniecības atļaujām, kuras izmaiņas ietekmē, lai pārbaudītu iesnieguma un atzinuma par derīgo iesniegumu izsniegšanas spēkā esību.

21. pants

Cilvēku gripas pandēmijas gadījums

1. Atkāpjoties no 12., 18. un 19. panta, gadījumā, ja Pasaules Veselības organizācija vai Kopiena, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu 2119/98/EK⁽¹⁾, atbilstīgi apstiprina cilvēku gripas pandēmijas gadījumu, attiecīgās iestādes vai – centralizētu tirdzniecības atļauju gadījumā – Komisija izņēmuma kārtā un īslaicīgi var pieņemt izmaiņas tirdzniecības atļaujas nosacījumos attiecībā uz cilvēkiem paredzēto pretgripas vakcīnu, ja trūkst dažu neklīnisku vai klīnisku datu.

2. Ja izmaiņas ir pieņemtas saskaņā ar 1. punktu, atļaujas turētājs attiecīgās iestādes noteiktajā laikā iesniedz trūkstošos neklīniskos vai klīniskos datus.

22. pants

Steidzami ar drošumu saistīti ierobežojumi

1. Ja sabiedrības veselības apdraudējuma gadījumā attiecībā uz cilvēkiem paredzētām zālēm vai cilvēku vai dzīvnieku veselības vai vides apdraudējuma gadījumā attiecībā uz veterinārajām zālēm atļaujas turētājs nosaka steidzamus ar drošumu saistītus ierobežojumus pēc savas iniciatīvas, tas nekavējoties informē visas attiecīgās iestādes un – centralizētas tirdzniecības atļaujas gadījumā – Komisiju.

Ja 24 stundu laikā pēc šīs informācijas saņemšanas neviena attiecīgā iestāde vai – centralizētas tirdzniecības atļaujas gadījumā – Komisija neiebilst, steidzami ar drošumu saistītie ierobežojumi uzskatāmi par apstiprinātiem.

2. Sabiedrības veselības apdraudējuma gadījumā attiecībā uz cilvēkiem paredzētām zālēm vai cilvēku vai dzīvnieku veselības

vai vides apdraudējuma gadījumā attiecībā uz veterinārajām zālēm attiecīgās iestādes vai – centralizētu tirdzniecības atļauju gadījumā – Komisija var piemērot atļaujas turētājam steidzamus ar drošumu saistītus ierobežojumus.

3. Ja steidzamu ar drošumu saistītu ierobežojumu īsteno atļaujas turētājs vai to piemēro attiecīgā iestāde vai Komisija, atļaujas turētājs 15 dienu laikā pēc šāda ierobežojuma piemērošanas iesniedz atbilstīgu iesniegumu par izmaiņām.

2. IEDAĻA

Grozījumi lēmumā par tirdzniecības atļaujas piešķiršanu un to īstenošanu

23. pants

Grozījumi lēmumā par tirdzniecības atļaujas piešķiršanu

1. No II un III nodaļā izklāstītajām procedūrām izrietošie grozījumi lēmumā par tirdzniecības atļaujas piešķiršanu īstenojami:

a) trīsdesmit dienu laikā pēc 11. panta 1. panta c) apakšpunktā un 17. panta 1. panta c) apakšpunktā norādītās informācijas saņemšanas, ja no attiecīgajām izmaiņām izriet Padomes Regulas (EEK) Nr. 1768/92⁽²⁾ 13. panta 1. un 2. punktā norādītā sešu mēnešu papildu attiecināšana saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1901/2006 36. pantu;

b) divu mēnešu laikā pēc 11. panta 1. panta c) apakšpunktā un 17. panta 1. panta c) apakšpunktā norādītās informācijas saņemšanas tādu nozīmīgu II tipa izmaiņu un nelielu IA tipa izmaiņu gadījumā, kam nav vajadzīgs tūlītējs paziņojums par attiecīgo zāļu pastāvīgo uzraudzību;

c) 6 mēnešu laikā pēc 11. panta 1. panta c) apakšpunktā un 17. panta 1. panta c) apakšpunktā norādītās informācijas saņemšanas – pārējos gadījumos.

2. Ja grozījumi lēmumā par tirdzniecības atļaujas piešķiršanu izriet no kādas II, III un IV nodaļā izklāstītās procedūras, attiecīgā iestāde vai – centralizētu tirdzniecības atļauju gadījumā – Komisija nekavējoties paziņo grozīto lēmumu atļaujas turētājam.

⁽¹⁾ OV L 268, 3.10.1998., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 182, 2.7.1992., 1. lpp.

24. pants

Izmaiņu īstenošana

1. Nelielas IA tipa izmaiņas var īstenot jebkurā laikā pirms 8. un 14. pantā izklāstīto procedūru izpildes.

Ja paziņojums par vienu vai vairākām nelielām IA tipa izmaiņām tiek noraidīts, atļaujas turētājs tūlīt pēc 11. panta 1. panta a) apakšpunktā un 17. panta 1. panta a) apakšpunktā norādītās informācijas saņemšanas pārtrauc attiecīgās(-o) izmaiņas(-u) piemērošanu.

2. Nelielas IB tipa izmaiņas atļauts īstenot vienīgi šādos gadījumos:

a) pēc tam, kad atsaucē dalībvalsts kompetentā iestāde ir informējusi atļaujas turētāju, ka tā apstiprinājusi paziņojumu saskaņā ar 9. pantu, vai pēc tam, kad paziņojums uzskatāms par apstiprinātu saskaņā ar 9. panta 2. punktu;

b) pēc tam, kad Aģentūra ir informējusi atļaujas turētāju, ka tās 15. punktā norādītais atzinums ir labvēlīgs, vai pēc tam, kad minētais paziņojums uzskatāms par labvēlīgu saskaņā ar 15. panta 2. punktu;

c) pēc tam, kad 20. pantā norādītā atsaucē iestāde ir informējusi atļaujas turētāju par to, ka tās atzinums ir labvēlīgs.

3. Nozīmīgas II tipa izmaiņas atļauts īstenot vienīgi šādos gadījumos:

a) 30 dienas pēc tam, kad atsaucē dalībvalsts kompetentā iestāde ir informējusi atļaujas turētāju, ka tā apstiprinājusi izmaiņas atbilstīgi 10. pantam, ar nosacījumu, ka attiecīgajām dalībvalstīm ir nosūtīti dokumenti, kas vajadzīgi tirdzniecības atļaujas grozījumu veikšanai;

b) pēc tam, kad Komisija ir grozījusi lēmumu par tirdzniecības atļaujas piešķiršanu atbilstīgi apstiprinātajām izmaiņām un attiecīgi paziņojusi par to atļaujas turētājam;

c) 30 dienas pēc tam, kad 20. pantā minētā atsaucē iestāde ir informējusi atļaujas turētāju par to, ka tās galīgais atzinums ir labvēlīgs, ja vien nav uzsākta strīdīgo jautājumu izlemšanas procedūra saskaņā ar 13. pantu vai jautājumu nosūtīšanas izskatīšanai procedūra saskaņā ar Direktīvas 2001/82/EK 35. pantu vai Direktīvas 2001/83/EK 31. pantu.

4. Papildu attiecināšanu var īstenot tikai pēc tam, kad attiecīgā iestāde vai – centralizētai tirdzniecības atļaujai piemērojamas papildu attiecināšanas gadījumā – Komisija ir grozījusi lēmumu par tirdzniecības atļaujas piešķiršanu saskaņā ar apstiprinātu papildu attiecināšanu un attiecīgi paziņojusi par to atļaujas turētājam.

5. Steidzamos ar drošumu saistītos ierobežojumus un ar drošuma jautājumiem saistītās izmaiņas īsteno ar atļaujas turētāju un attiecīgo iestādi vai – centralizētas tirdzniecības atļaujas gadījumā – ar Komisiju saskaņotā termiņā.

Atkāpjoties no pirmās daļas, steidzamos ar drošumu saistītos ierobežojumus un ar drošuma jautājumiem saistītās izmaiņas, kas attiecas uz tirdzniecības atļaujām, kas piešķirtas saskaņā ar Direktīvas 2001/82/EK 4. nodaļu vai Direktīvas 2001/83/EK 4. nodaļu, īsteno atļaujas turētāja un atsaucē dalībvalsts kompetentās iestādes (pēc konsultācijām ar pārējām attiecīgajām iestādēm) saskaņotā termiņā.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

25. pants

Pastāvīgā uzraudzība

Ja attiecīgā iestāde pieprasa, atļaujas turētājs nekavējoties iesniedz visu ar konkrēto izmaiņu īstenošanu saistīto informāciju.

26. pants

Pārskatīšana

Komisijas dienesti līdz dienai, kad aprit divi gadi no 28. panta otrajā daļā minētās dienas, izvērtē šīs regulas piemērošanu attiecībā uz izmaiņu klasificēšanu, lai ierosinātu visus grozījumus, kas vajadzīgi I, II un V pielikuma pielāgošanai, ņemot vērā zinātnes un tehnikas attīstību.

27. pants

Atcelšana un pārejas noteikums

1. Ar šo atceļ Regulu (EK) Nr. 1084/2003 un Regulu (EK) Nr. 1085/2003.

Atsaucē uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, Regulu (EK) Nr. 1084/2003 un Regulu (EK) Nr. 1085/2003 turpina piemērot derīgiem paziņojumiem vai iesniegumiem par izmaiņām, kas vēl nav izskatīti līdz 28. panta otrajā daļā minētajai dienai.

28. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2010. gada 1. janvāra.

Atkāpjoties no otrajā daļā minētā, 5. pantā paredzētos ieteikumus par neparedzētām izmaiņām var pieprasīt, sniegt un publicēt no pirmajā daļā norādītās spēkā stāšanās dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 24. novembrī

*Komisijas vārdā —
priekšsēdētāja vietnieks*
Günter VERHEUGEN

I PIELIKUMS

Tirdzniecības atļauju papildu attiecināšana

1. Uz aktīvo(-ajām) vielu(-ām) attiecināmās izmaiņas:
  - a) aktīvās ķīmiskās vielas aizstāšana ar citu sāls/estera kompleksu/atvasinājumu (ar to pašu ārstniecisko sastāvdaļu), ja iedarbīguma/drošuma raksturlielumi būtiski neatšķiras;
  - b) aizstāšana ar citu izomēru vai citu izomēru maisījumu, maisījuma aizstāšana ar izolētu izomēru (piem., racemātu aizstāj ar vienu enantiomēru), ja iedarbīguma/drošuma raksturlielumi būtiski neatšķiras;
  - c) bioloģiskās izcelsmes aktīvās vielas aizstāšana ar vielu, kurai ir mazliet citāda molekulārā struktūra, ja iedarbīguma/drošuma raksturlielumi būtiski neatšķiras, izņemot:
    - izmaiņas, kas attiecināmas uz cilvēkiem paredzēto sezonas, pirmspandēmijas vai pandēmijas pretgripas vakcīnas aktīvo vielu,
    - aizstāšanu vai papildināšanu ar serotipu, celmu, antigēnu vai serotipu kombināciju, celmiem vai antigēniem veterinārai vakcīnai pret putnu, mutes un nagu sērgu vai infekciozo katarālo drudzi,
    - celma aizstāšanu veterinārai vakcīnai pret zirgu gripu;
  - d) vektora pārveidošana, kuru izmanto antigēna vai izejmateriāla izgatavošanā, tostarp jauna izejas (galveno) šūnu banka no cita avota, ja iedarbīguma/drošuma raksturlielumi būtiski neatšķiras;
  - e) jauns ligands vai savienojuma mehānisms radiofarmakoloģiskam preparātam, ja iedarbīguma/drošuma raksturlielumi būtiski neatšķiras;
  - f) izmaiņas ekstrakcijas šķīdinātāja vai augu izcelsmes zāļu augu attiecībā, ja iedarbīguma/drošuma raksturlielumi būtiski neatšķiras.
2. Izmaiņas stiprumā, zāļu formā un lietošanas veidā:
  - a) biopieejamības izmaiņas;
  - b) izmaiņas farmakokinētikā, piem., atbrīvošanās ātruma pakāpē;
  - c) izmaiņas vai jauna stipruma/iedarbības pievienošana;
  - d) izmaiņas vai jaunas zāļu formas pievienošana;
  - e) lietošanas veida izmaiņas vai jauna veida pievienošana ⁽¹⁾.
3. Citas produktīvajiem dzīvniekiem paredzētajām veterinārajām zālēm raksturīgas izmaiņas: mērķsugu izmaiņas vai pievienošana.

⁽¹⁾ Jāšķir šādi parenterālas ievadīšanas veidi: intraarteriāla, intravenoza, intramuskulāra, zemādas un citāda ievadīšana. Mājputniem par atbilstīgiem ievadīšanas veidiem uzskata vakcinēšanai lietotu respiratoru, orālu un okulāru (smidzināšanas) ievadīšanu.

II PIELIKUMS

Izmaiņu klasificēšana

1. Par nelielām IA tipa izmaiņām klasificē šādas izmaiņas:
  - a) vienīgi administratīva rakstura izmaiņas, kas saistītas ar:
    - atļaujas turētāja identitāti un kontaktinformāciju,
    - jebkuras ražošanas procesā vai galaproduktā izmantotās izejvielas, reaģenta, starpprodukta vai aktīvās vielas ražotāja vai piegādātāja identitāti un kontaktinformāciju;
  - b) izmaiņas, kas saistītas ar jebkuras ražotnes, tostarp aktīvās vielas, starpprodukta vai galaprodukta ražotnes, iepakojuma uzņēmuma, par partijas izlaidi atbildīgā ražotāja un par partijas kontroli atbildīgā uzņēmuma svītrošanu;
  - c) uz apstiprinātu fizikāli ķīmiskās testēšanas procedūru attiecināmas nelielas izmaiņas, ja ir pierādīts, ka aktualizētā procedūra ir vismaz līdzvērtīga iepriekšējai testēšanas procedūrai, veikti piemēroti apstiprināšanas pētījumi un ja rezultāti liecina, ka aktualizētā testēšanas procedūra ir vismaz līdzvērtīga iepriekšējai;
  - d) izmaiņas, kas saistītas ar tādām izmaiņām, kas veiktas aktīvās vielas vai palīgvielas specifikācijās, lai atbilstu Eiropas Farmakopejas vai dalībvalsts nacionālās farmakopejas attiecīgās monogrāfijas atjauninājumam, ja izmaiņas veiktas vienīgi, lai atbilstu farmakopejai, un zāļu raksturīgo īpašību specifikācijas saglabātas nemainītas;
  - e) uz tādu iepakojuma materiālu attiecināmas izmaiņas, kurš neatrodas saskarē ar galaproduktu, kas neietekmē zāļu piegādi, lietošanu, drošumu vai stabilitāti;
  - f) uz specifikāciju robežu pastiprināšanu attiecināmas izmaiņas, ja izmaiņas nav kāda iepriekšēja novērtējuma specifikāciju robežu pārskatīšanas saistību sekas un neizriet no neplānotiem notikumiem, kas rodas ražošanas laikā.
2. Par nozīmīgām II tipa izmaiņām klasificē šādas izmaiņas:
  - a) izmaiņas, kas saistītas ar jaunas terapeitiskas indikācijas pievienošanu vai esošās indikācijas grozījumiem;
  - b) izmaiņas, kas saistītas ar ievērojamiem preču apraksta kopsavilkuma grozījumiem jo īpaši jaunu kvalitatīvu, pirmsklīnisku, klīnisku vai zāļu lietošanas izraisīto blakusparādību uzraudzības atklājumu dēļ;
  - c) izmaiņas, kas saistītas ar pārmaiņām ārpus apstiprinātajām specifikācijām, robežām vai apstiprināšanas kritērijiem;
  - d) izmaiņas, kas saistītas ar būtiskām pārmaiņām aktīvās vielas vai gatavo zāļu ražošanas procesā, sastāvā, specifikācijās vai piemaisījumu sastāvā, kas var būtiski ietekmēt zāļu kvalitāti, drošumu vai iedarbīgumu;
  - e) izmaiņas, kas saistītas ar bioloģiskas izcelsmes zāļu aktīvās vielas ražošanas procesa vai ražotnes pārmaiņām;
  - f) izmaiņas, kas attiecināmas uz jauna izstrādes intervāla vai apstiprinātā intervāla palielināšanas ieviešanu, ja izstrādes intervāls izstrādāts saskaņā ar Eiropas un starptautiskām zinātniskām pamatnostādņēm;
  - g) izmaiņas, kas saistītas ar to, ka tiek mainītas vai papildinātas mērksugas, no kurām neiegūst pārtiku;

- h) izmaiņas, kas saistītas ar aizstāšanu vai papildināšanu ar serotipu, celmu, antigēnu vai serotipu kombināciju, celmiem vai antigēniem veterinārai vakcīnai pret putnu gripu, mutes un nagu sērgu vai infekciozo katarālo drudzi;
  - i) izmaiņas, kas saistītas ar celma aizstāšanu veterinārai vakcīnai pret zirgu gripu;
  - j) izmaiņas, kas attiecināmas uz cilvēkiem paredzētās sezonas, pirmspandēmijas vai pandēmijas pretgripas vakcīnas aktīvo vielu;
  - k) izmaiņas, kas saistītas ar zāļu izdalīšanās ilguma maiņu veterinārajām zālēm.
-

III PIELIKUMS

Gadījumi 7. panta 2. punkta b) apakšpunktā norādīto izmaiņu grupēšanai

1. Viena no izmaiņām grupā ir tirdzniecības atļaujas papildu attiecināšana.
  2. Viena no izmaiņām grupā ir nozīmīga II tipa izmaiņa; visas citas izmaiņas grupā ir izmaiņas, kas izriet no šīs nozīmīgās II tipa izmaiņas.
  3. Viena no izmaiņām grupā ir neliela IB tipa izmaiņa; visas citas izmaiņas grupā ir nelielas izmaiņas, kas izriet no šīs nelielās IB tipa izmaiņas.
  4. Visas izmaiņas grupā attiecas vienīgi uz preču aprakstu, etiķešu vai lietošanas pamācību kopsavilkuma administratīvajām izmaiņām.
  5. Visas izmaiņas grupā ir aktīvās vielas pamatlīstas, vakcīnas antiģēna pamatlīstas vai plazmas pamatlīstas izmaiņas.
  6. Visas izmaiņas grupā attiecināmas uz projektu ražošanas procesa un attiecīgo zāļu vai to aktīvās(-o) vielas(-u) kvalitātes uzlabošanai.
  7. Visas izmaiņas grupā ir izmaiņas, kas ietekmē cilvēkiem paredzēto pandēmijas pretgripas vakcīnas kvalitāti.
  8. Visas izmaiņas grupā ir izmaiņas zāļu lietošanas izraisīto blakusparādību uzraudzības sistēmā, kas norādīta Direktīvas 2001/83/EK 8. panta 3. punkta ia) un n) apakšpunktā vai Direktīvas 2001/82/EK 12. panta 3. punkta k) un o) apakšpunktā.
  9. Visas izmaiņas grupā izriet no attiecīgā steidzama ar drošumu saistīta ierobežojuma un ir iesniegtas saskaņā ar 22. pantu.
  10. Visas izmaiņas grupā attiecināmas uz attiecīgās klases etiķešu ieviešanu.
  11. Visas izmaiņas grupā izriet no attiecīgā periodiska drošuma uzlabošanas pārskata novērtējuma.
  12. Visas izmaiņas grupā izriet no attiecīgā pētījuma pēc atļaujas izsniegšanas, kas veikts atļaujas turētāja uzraudzībā.
  13. Visas izmaiņas grupā izriet no īpaša pienākuma, kas pildīts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 726/2004 14. panta 7. punktu.
  14. Visas izmaiņas grupā izriet no īpašas procedūras vai nosacījuma, kas īstenots saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 726/2004 14. panta 8. punktu vai 39. panta 7. punktu, Direktīvas 2001/83/EK 22. pantu vai Direktīvas 2001/82/EK 26. panta 3. punktu.
-

IV PIELIKUMS

Iesniedzamie dokumenti

1. Visu to tirdzniecības atļauju saraksts, uz kurām attiecas paziņojums vai iesniegums.
2. Visu iesniegto izmaiņu apraksts, tostarp:
  - a) nelielu IA tipa izmaiņu gadījumā – katras aprakstītās izmaiņas ieviešanas datums;
  - b) nelielu IA tipa izmaiņu, kam nav vajadzīgs tūlītējs paziņojums, gadījumā – visu to nelielo IA tipa izmaiņu saraksts, kas pēdējo divpadsmit mēnešu laikā veiktas attiecīgās(-o) tirdzniecības atļaujas(-u) nosacījumos un kas vēl nav paziņotas.
3. Visi nepieciešamie dokumenti, kas norādīti 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajās pamatnostādņēs.
4. Ja izmaiņas rada citas izmaiņas tās pašas tirdzniecības atļaujas nosacījumos vai izriet no citām šādām izmaiņām, šo izmaiņu starpā esošo saistību apraksts.
5. Centrālo tirdzniecības atļauju izmaiņu gadījumā – attiecīgā maksa, kas noteikta Padomes Regulā (EK) Nr. 297/95 ⁽¹⁾.
6. Izmaiņu dalībvalstu kompetento iestāžu piešķirtajās tirdzniecības atļaujās gadījumā:
  - a) šo dalībvalstu saraksts ar atsauces dalībvalsts norādi (attiecīgajā gadījumā);
  - b) attiecīgās maksas, kas noteiktas attiecīgajā dalībvalstī piemērojamajos valsts noteikumos.

⁽¹⁾ OV L 35, 15.2.1995., 1. lpp.

V PIELIKUMS

1. DAĻA

Izmaiņas, kas saistītas ar terapeitisku indikāciju mainīšanu vai papildināšanu.

2. DAĻA

1. Izmaiņas, kas saistītas ar to, ka tiek mainītas vai papildinātas mērķsugas, no kurām neiegūst pārtiku.
  2. Izmaiņas, kas saistītas ar aizstāšanu vai papildināšanu ar serotipu, celmu, antigēnu vai serotipu kombināciju, celmiem vai antigēniem veterinārajai vakcīnai pret putnu gripu, mutes un nagu sērgu vai infekciozo katarālo drudzi.
  3. Izmaiņas, kas saistītas ar celma aizstāšanu veterinārajai vakcīnai pret zirgu gripu.
-

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1235/2008**(2008. gada 8. decembris),****ar ko nosaka sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko produktu importēšanas kārtību no trešām valstīm**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

Turklāt jānosaka procedūra, lai Kopienas līmenī saskaņotu dažas tādu no trešām valstīm importētu produktu kontroles, ko paredzēts tirgot Kopienā kā bioloģiskus produktus.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 28. jūnija Regulu (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu⁽¹⁾ un jo īpaši tās 33. panta 2. punktu, 38. panta d) punktu un 40. pantu,

tā kā:

(1) Regulas (EK) Nr. 834/2007 32. un 33. pantā ir noteikti vispārīgi noteikumi bioloģisko produktu importēšanai. Lai garantētu, ka minētos noteikumus piemēros pareizi un viendabīgi, jānosaka sīki izstrādāti noteikumi un procedūras minēto noteikumu piemērošanai.

(2) Tā kā kopš 1992. gada ir uzkrāta būtiska pieredze tādu produktu importēšanā, kam ir līdzvērtīgas garantijas, kontroles organizācijām būtu jāpiešķir samērā īss laika periods, lai pieprasītu tos iekļaut sarakstā līdzvērtības nolūkos saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. pantu. Tomēr, tā kā nav pieredzes, lai tieši piemērotu Kopienas noteikumus par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu ārpus Kopienas teritorijas, tad jāpiešķir vairāk laika tām kontroles organizācijām, kuras vēlas pieprasīt to iekļaušanu sarakstā atbilstības nolūkā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 32. pantu. Tādēļ jāparedz ilgāks laika periods, kurā var iesūtīt pieprasījumus un tos izskatīt.

(3) Par produktiem, kas importēti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 32. pantu, attiecīgajiem uzņēmējiem jāspēj uzrādīt dokumentārus pierādījumus. Jānosaka tādu dokumentāro pierādījumu paraugs. Par produktiem, kas importēti atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. pantam, jābūt izdotam inspekcijas sertifikātam. Jāizstrādā detalizēti noteikumi attiecībā uz tāda sertifikāta izdošanu.

(4) Argentīna, Austrālija, Indija, Izraēla, Jaunzēlande, Kostarika un Šveice iepriekš bija sarakstā kā trešās valstis, no kurām importētos produktus var tirgot Kopienā kā bioloģiskus produktus, ievērojot Komisijas 2008. gada 17. aprīļa Regulu (EK) Nr. 345/2008, ar ko nosaka sīki izstrādātas normas režīma noteikšanai importam no trešām valstīm, kuras noteiktas Padomes Regulā (EEK) Nr. 2092/91 par lauksaimniecības produktu bioloģisku ražošanu un norādēm par to uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem⁽²⁾. Komisija atkārtoti izskatīja stāvokli minētajās valstīs atbilstīgi Regulā (EK) Nr. 834/2007 izklāstītajiem kritērijiem, ņemot vērā piemērotos ražošanas noteikumus un pieredzi, kas gūta, importējot bioloģiskus produktus no minētajām trešām valstīm, kas iepriekš uzskaitītas saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2092/91 11. panta 1. punktu. Pamatoties uz iepriekš minēto tiek secināts, ka ir izpildīti nosacījumi, lai Argentīnu, Austrāliju, Indiju, Izraēlu, Jaunzēlandi un Kostariku iekļautu trešo valstu sarakstā līdzvērtības nolūkos atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 1. punktam.

(5) Eiropas Kopiena un Šveices Konfederācija ir noslēgušas nolīgumu par lauksaimniecības produktu tirdzniecību⁽³⁾, kas apstiprināts ar Padomes un Komisijas Lēmumu 2002/309/EK⁽⁴⁾. Minētā nolīguma 9. pielikums attiecas uz bioloģiski ražotiem lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem un nosaka, ka pusēm jāveic vajadzīgie pasākumi, lai bioloģiskos produktus, kuri atbilst savstarpējiem tiesību aktiem, varētu importēt un laist tirgū. Skaidrības labad arī Šveice jāiekļauj trešo valstu sarakstā līdzvērtības nolūkos atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 1. punktam.

(6) Dalībvalstu iestādes ir guvušas būtisku pieredzi un kompetenci jomā, kas attiecas uz pieejas piešķiršanu bioloģiskajām precēm, kuras importētas Kopienas teritorijā. Lai izveidotu un uzturētu trešo valstu, kontroles organizāciju un kontroles iestāžu sarakstus, minētā pieredze jāizmanto, un Komisijai jāspēj ņemt vērā dalībvalstu un citu ekspertu ziņojumi. Veicamie uzdevumi jāsadala taisnīgi un proporcionāli.

⁽²⁾ OV L 108, 18.4.2008., 8. lpp.

⁽³⁾ OV L 114, 30.4.2002., 132. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 114, 30.4.2002., 1. lpp.

⁽¹⁾ OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.

(7) Jāparedz arī pārejas pasākumi, kas piemērojami trešo valstu pieteikumiem, ko Komisija saņēmusi līdz 2009. gada 1. janvārim – dienai, no kuras piemēro Regulu (EK) Nr. 834/2007.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

(8) Lai nepārtrauktu starptautisko tirdzniecību un atvieglotu pāreju no noteikumiem, kas paredzēti ar Regulu (EEK) Nr. 2092/91, uz tiem, kuri noteikti ar Regulu (EK) Nr. 834/2007, jāpaplašina dalībvalstu iespēja turpināt piešķirt importētājiem atļaujas katrā konkrētā gadījumā, lai viņi laistu Kopienas tirgū produktus, līdz ir ieviesti pasākumi, kas vajadzīgi, lai darbotos jaunie importēšanas noteikumi, jo īpaši attiecībā uz kontroles organizāciju un kontroles iestāžu atzišanu, kā minēts Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 3. punktā. Tāda iespēja pakāpeniski jāizslēdz līdz ar minētajā pantā minēto kontroles organizāciju saraksta izveidi.

1) “inspekcijas sertifikāts” ir inspekcijas sertifikāts, kas minēts Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 1. punkta d) apakšpunktā un attiecas uz vienu sūtījumu;

2) “dokumentārs pierādījums” ir dokuments, kas minēts Komisijas Regulas (EK) Nr. 889/2008 ⁽²⁾ 68. pantā un šīs regulas 6. pantā, un kura paraugs ir izklāstīts šīs regulas II pielikumā;

(9) Lai uzlabotu pārskatāmību un garantētu šīs regulas piemērošanu, jāparedz elektroniska informācijas apmaiņas sistēma starp Komisiju, dalībvalstīm, trešām valstīm, kontroles organizācijām un kontroles iestādēm.

3) “sūtījums” ir produktu daudzums, uz ko attiecas viens vai vairāki kombinētās nomenklatūras kodi, uz ko attiecas viens inspekcijas sertifikāts, kas nosūtīts ar vienu un to pašu transportlīdzekli un importēts no vienas un tās pašas trešās valsts;

(10) Šajā regulā paredzētie sīki izstrādātie noteikumi aizstāj tos, kas paredzēti Komisijas Regulā (EK) Nr. 345/2008 un Komisijas 2008. gada 20. jūnija Regulā (EK) Nr. 605/2008, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu noteikumus par pārbaudes sertifikātu importam no trešām valstīm saskaņā ar 11. pantu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2092/91 par lauksaimniecības produktu bioloģisku ražošanu un norādēm par to uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem ⁽¹⁾. Tāpēc minētās regulas jāatceļ un jāaizstāj ar jaunu regulu.

4) “pirmais saņēmējs” ir fiziska vai juridiska persona, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 889/2008 2. panta d) apakšpunktā;

5) “sūtījuma pārbaude” ir inspekcijas sertifikāta pārbaude, ko veic attiecīgās dalībvalstu iestādes, lai izpildītu šīs regulas 13. panta prasības, un, ja minētās iestādes to uzskata par piemērotu, tad arī produktu pārbaude saistībā ar prasībām, kas iekļautas Regulā (EK) Nr. 834/2007, Regulā (EK) Nr. 889/2008 un šajā regulā;

(11) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Bioloģiskās ražošanas regulatīvās komitejas atzinumu,

6) “attiecīgās dalībvalstu iestādes” ir muitas iestādes vai citas iestādes, ko norīkojušas dalībvalstis;

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

IEVADA NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šī regula nosaka sīki izstrādātus noteikumus atbilstīgu produktu importēšanai un tādu produktu importēšanai, kam ir līdzvērtīgas garantijas, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 834/2007 32. un 33. pantā.

7) “izvērtējuma ziņojums” ir izvērtējuma ziņojums, kas minēts Regulas (EK) Nr. 834/2007 32. panta 2. punktā un 33. panta 3. punktā un ko sastādījusi neatkarīga trešā persona, izpildot ISO standarta 17011 prasības, vai attiecīga kompetentā iestāde, un kas ietver informāciju par dokumentu pārskatiem, tostarp aprakstiem, kas minēti šīs regulas 4. panta 3. punkta b) apakšpunktā un 11. panta 3. punkta b) apakšpunktā, par administratīvajām revīzijām, tostarp kritiskajām atrašanās vietām, un par liecinieku revīzijām, kas orientētas uz risku un veiktas reprezentatīvās trešās valstīs.

⁽¹⁾ OV L 166, 27.6.2008., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 250, 18.9.2008., 1. lpp.

II SADAĻA

ATBILSTĪGO PRODUKTU IMPORTĒŠANA

1. NODAĻA

Atbilstības pārbaudes nolūkos atzīto kontroles organizāciju un kontroles iestāžu saraksts

3. pants

Atbilstības pārbaudes nolūkos atzīto kontroles organizāciju un kontroles iestāžu saraksta sastādīšana un saturs

1. Komisija sastāda kontroles organizācijas un kontroles iestāžu sarakstu, kas atzītas atbilstības nolūkos saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 32. panta 2. punktu. Minētais saraksts ir izklāstīts šīs regulas I pielikumā. Saraksta sastādīšanas un grozīšanas procedūras ir noteiktas šīs regulas 4., 16. un 17. pantā. Sarakstu publisko internetā saskaņā ar šīs regulas 16. panta 4. punktu un 17. pantu.

2. Sarakstā ir visa vajadzīgā informācija par katru kontroles organizāciju vai kontroles iestādi, lai varētu pārbaudīt, vai Kopienas tirgū laistos produktus ir pārbaudījusi kontroles organizācija vai iestāde, kas atzīta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 32. panta 2. punktu, un jo īpaši:

- a) kontroles organizācijas vai kontroles iestādes nosaukums un adrese, tostarp e-pasta un interneta adrese, un tās koda numurs;
- b) attiecīgās trešās valstis, kuras ir produktu izcelsmes valstis;
- c) attiecīgo produktu kategorijas par katru trešo valsti;
- d) termiņš, līdz kuram iekļauta sarakstā;
- e) interneta adrese, kur ievietots uzņēmēju saraksts, uz kuriem attiecas kontroles sistēma, tostarp viņu sertifikācijas statuss un attiecīgās produktu kategorijas, kā arī to uzņēmēju un produktu saraksts, kas apturēti vai kam atņemts sertifikāts.

4. pants

Procedūra, lai lūgtu iekļaut atbilstības pārbaudes nolūkos atzīto kontroles organizāciju un kontroles iestāžu sarakstā

1. Komisija apsver, vai atzīt kontroles organizāciju vai kontroles iestādi un iekļaut to 3. pantā paredzētajā sarakstā,

pēc tam, kad no attiecīgās kontroles organizācijas vai kontroles iestādes pārstāvja ir saņemts lūgums par iekļaušanu minētajā sarakstā. Pirmā saraksta sastādīšanai izskata tikai pilnībā noformētus lūgumus, kas saņemti līdz 2011. gada 31. oktobrim un kas sastādīti, ņemot vērā pieteikuma veidlapas paraugu, ko Komisija darījusi pieejamu saskaņā ar 17. panta 2. punktu. Par turpmākajiem kalendārajiem gadiem izskata tikai pilnībā noformētus lūgumus, kas saņemti līdz katra gada 31. oktobrim.

2. Lūgumu var iesniegt kontroles organizācijas vai kontroles iestādes, kas reģistrētas Kopienā vai trešā valstī.

3. Lūgumā ir tehniskā dokumentācija, kurā ir visa vajadzīgā informācija, lai Komisija pārliecinātos, ka attiecībā uz visiem bioloģiskajiem produktiem, kuri paredzēti eksportēšanai uz Kopieni, ir ievēroti visi Regulas (EK) Nr. 834/2007 32. panta 1. un 2. punktā izklāstītie nosacījumi, proti:

- a) pārskats par kontroles organizācijas vai kontroles iestādes darbību attiecīgajā trešā valstī vai trešās valstīs, tostarp aplēse par iesaistīto uzņēmēju skaitu un norāde uz to lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu sagaidāmajām īpašībām un daudzumiem, kuru izcelsme ir attiecīgajā trešā valstī vai trešās valstīs un kas paredzēti eksportēšanai uz Kopieni saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 32. panta 1. un 2. punktā izklāstītajiem noteikumiem;
- b) sīks apraksts par to, kā attiecīgajā trešā valstī vai katrā no trešām valstīm ir izpildīta Regulas (EK) Nr. 834/2007 II, III un IV sadaļa, kā arī Regulas (EK) Nr. 889/2008 noteikumi;
- c) izvērtējuma ziņojuma kopija, kā izklāstīts Regulas (EK) Nr. 834/2007 32. panta 2. punkta ceturtajā daļā, un kas:
  - i) apliecina, ka ir pienācīgi novērtēta kontroles organizācijas vai kontroles iestādes spēja ievērot Regulas (EK) Nr. 834/2007 32. panta 1. un 2. punktā izklāstītos nosacījumus,
  - ii) sniedz garantijas par elementiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 834/2007 27. panta 2., 3., 5., 6. un 12. punktā,
  - iii) nodrošina, ka kontroles organizācija vai kontroles iestāde atbilst kontroles prasībām un piesardzības pasākumiem, kas izklāstīti Regulas (EK) Nr. 889/2008 IV sadaļā, un

- iv) apstiprina, ka tā ir faktiski izpildījusi savas kontroles darbības atbilstīgi minētajiem nosacījumiem un prasībām;
- d) pierādījums par to, ka kontroles organizācija vai kontroles iestāde ir paziņojusi par savām darbībām attiecīgās trešās valsts iestādēm, kā arī par savām saistībām ievērot tiesiskās prasības, ko tai uzlikušas attiecīgās trešās valsts iestādes;
- e) tīmekļa vietnes adrese, kur ievietots uzņēmēju saraksts, uz kuriem attiecas kontroles sistēma, kā arī kontaktpunkts, kur var saņemt informāciju par viņu sertifikācijas statusu, attiecīgajām produktu kategorijām, kā arī par tiem uzņēmējiem un produktiem, kas apturēti vai kam atņemts sertifikāts;
- f) apņemšanās ievērot šīs regulas 5. panta noteikumus;
- g) jebkura cita informācija, ko kontroles organizācija, kontroles iestāde vai Komisija uzskata par būtisku.
- paziņo par to Komisijai; Komisijai arī paziņo lūgumus grozīt 3. panta 2. punktā minēto informāciju attiecībā uz kontroles organizāciju vai kontroles iestādi;
- b) kontroles organizācija vai kontroles iestāde, kas iekļauta sarakstā, dara pieejamu un pēc pirmā pieprasījuma paziņo visu informāciju, kas saistīta ar tās kontroles darbībām trešā valstī; tā ļauj Komisijas ieceltiem ekspertiem piekļūt tās birojiem un iekārtām;
- c) līdz katra gada 31. martam kontroles organizācija vai kontroles iestāde nosūta Komisijai konspektīvu gada pārskatu; gada pārskatā atjaunina informāciju par tehnisko dokumentāciju, kā minēts 4. panta 3. punktā; tajā jo īpaši apraksta kontroles darbības, ko kontroles organizācija vai kontroles iestāde veikusi trešās valstīs iepriekšējā gadā, iegūtos rezultātus, novērotās nelikumības un pārkāpumus, kā arī veiktos pasākumus stāvokļa uzlabošanai; vēl pārskatā var būt iekļauts jaunākais izvērtējuma ziņojums vai tāda ziņojuma atjauninājums, kurā norādīti rezultāti, kas iegūti regulārā izvērtējumā uz vietas, uzraudzībā un tās darbības atkārtotā daudzgadu izvērtēšanā kā minēts Regulas (EK) Nr. 834/2007 32. panta 2. punktā; Komisija var pieprasīt jebkuru citu informāciju, ko tā uzskata par vajadzīgu;

4. Izskatot lūgumu iekļaut kontroles organizāciju vai kontroles iestādi sarakstā, kā arī jebkurā laikā pēc tās iekļaušanas Komisija var pieprasīt jebkuru papildu informāciju, tostarp pieprasīt uzrādīt vienu vai vairākus ziņojumus par pārbaudi uz vietas, ko sastādījuši neatkarīgi eksperti. Turklāt Komisija, pamatojoties uz riska novērtējumu un, ja ir aizdomas par pārkāpumiem, var organizēt pārbaudi uz vietas, ko veic tās iecelti eksperti.

5. Komisija novērtē, vai 3. punktā minētā tehniskā dokumentācija un 4. punktā minētā informācija ir pietiekama, un var turpmāk nolemt atzīt un iekļaut kontroles organizāciju vai kontroles iestādi sarakstā. Lēmumu pieņem saskaņā ar procedūru, kas minēta Regulas (EK) Nr. 834/2007 37. panta 2. punktā.

5. pants

Atbilstības pārbaudes nolūkos atzītu kontroles organizāciju un kontroles iestāžu saraksta pārvaldība un pārskatīšana

1. Kontroles organizāciju vai kontroles iestādi var iekļaut 3. pantā minētajā sarakstā tikai tad, ja tā izpilda šādus pienākumus:

- a) ja pēc tam, kad kontroles organizācija vai kontroles iestāde iekļauta sarakstā, kontroles organizācijas vai kontroles iestādes veiktajos pasākumos tiek ieviesti jebkādi grozījumi, tad minētā kontroles organizācija vai kontroles iestāde

- d) ņemot vērā saņemto informāciju, Komisija jebkurā laikā var grozīt specifikācijas attiecībā uz kontroles organizāciju vai kontroles iestādi un var apturēt minētās organizācijas vai iestādes iekļaušanu 3. pantā minētajā sarakstā; līdzīgu lēmumu var pieņemt, ja kontroles organizācija vai iestāde nav iesniegusi prasīto informāciju vai ja tā nav piekritusi pārbaudei uz vietas;

- e) kontroles organizācija vai kontroles iestāde ieinteresētajām personām interneta tīmekļa vietnē dara pieejamu regulāri atjauninātu sarakstu, kurā iekļauj uzņēmējus un tos produktus, kas sertificēti kā bioloģiski.

2. Ja kontroles organizācija vai kontroles iestāde nenosūta 1. punkta c) apakšpunktā minēto gada ziņojumu, nedara pieejamu vai nepaziņo visu informāciju, kas saistīta ar tās tehnisko dokumentāciju, kontroles sistēmu vai atjaunināto uzņēmēju sarakstu un to produktu sarakstu, kas sertificēti kā bioloģiski, vai nepiekrīt pārbaudei uz vietas, tad pēc Komisijas pieprasījuma periodā, ko Komisija nosaka atbilstīgi problēmas nopietnībai un kas parasti nedrīkst būt mazāks par 30 dienām, minēto kontroles organizāciju vai kontroles iestādi var izņemt no kontroles organizāciju vai kontroles iestāžu saraksta, ievērojot Regulas (EK) Nr. 834/2007 37. panta 2. punktā minēto procedūru.

Ja kāda kontroles organizācija vai kontroles iestāde neveic pienācīgus un savlaicīgus pasākumus stāvokļa uzlabošanai, tad Komisija to nekavējoties svīturo no saraksta.

2. NODAĻA

Atbilstīgu produktu importam vajadzīgie dokumentārie pierādījumi

6. pants

Dokumentāri pierādījumi

1. Atbilstīgu produktu importam vajadzīgos dokumentāros pierādījumus, kā minēts Regulas (EK) Nr. 834/2007 32. panta 1. punkta c) apakšpunktā, saskaņā ar šīs regulas 17. panta 2. punktu noformē, ņemot vērā regulas II pielikumā norādīto paraugu, un tajos iekļauti visi paraugā minētie elementi.

2. Dokumentāro pierādījumu oriģinālu izsniedz kontroles organizācija vai kontroles iestāde, kas atzīta tāda dokumenta izdošanai ar lēmumu, kā minēts 4. pantā.

3. Iestāde vai organizācija, kas izdod dokumentāru pierādījumu dokumentu, ievēro noteikumus, kas paredzēti saskaņā ar 17. panta 2. punktu, kā arī paraugā, piezīmēs un pamatnostādņēs, ko Komisija darījusi pieejamas ar datorsistēmas starpniecību, dodot iespēju veikt elektronisku dokumentu apmaiņu, kā minēts 17. panta 1. punktā.

III SADAĻA

TĀDU PRODUKTU IMPORTS, KAM IR LĪDZVĒRTĪGAS GARANTIJAS

1. NODAĻA

Atzītu trešo valstu saraksts

7. pants

Trešo valstu saraksta sastādīšana un saturs

1. Komisija izveido atzītu trešo valstu sarakstu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 2. punktu. Atzīto valstu saraksts ir norādīts šīs regulas III pielikumā. Saraksta sastādīšanas un grozīšanas procedūra ir noteikta šīs regulas 8. un 16. pantā. Saraksta grozījumus publisko internetā saskaņā ar šīs regulas 16. panta 4. punktu un 17. pantu.

2. Sarakstā ir visa vajadzīgā informācija par katru trešo valsti, lai varētu pārbaudīt, vai uz Kopienas tirgū laistajiem produktiem ir attiecināta kontroles sistēma attiecīgajā trešā valstī, kas atzīta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 2. punktu, un jo īpaši:

- a) attiecīgās produktu kategorijas;
- b) produktu izcelsme;
- c) norāde uz ražošanas standartiem, ko piemēro trešā valstī;

d) kompetentā iestāde trešā valstī, kas atbild par kontroles sistēmu, tās adrese, tostarp e-pasta un interneta adrese;

e) kontroles iestāde vai iestādes trešā valstī un/vai kontroles organizācija vai organizācijas, ko minētā kompetentā iestāde atzinusi, lai tā veic kontroles, to adreses, tostarp attiecīgā gadījumā e-pasta un interneta adreses;

f) iestāde vai iestādes, kontroles organizācija vai organizācijas, kas trešā valstī atbild par sertifikātu izdošanu, lai veiktu importu Kopienā, to adreses un koda numurs un vajadzības gadījumā to e-pasta un interneta adreses;

g) termiņš, līdz kuram iekļauta sarakstā.

8. pants

Procedūra, lai lūgtu iekļaut trešo valstu sarakstā

1. Komisija apsver, vai iekļaut trešo valsti 7. pantā paredzētajā sarakstā, pēc tam, kad ir saņēmusi lūgumu par iekļaušanu no attiecīgās trešās valsts pārstāvja.

2. Komisija izskata tikai tādu lūgumu par iekļaušanu, kas atbilst šādiem priekšnoteikumiem.

Lūgumu par iekļaušanu papildina ar tehnisko dokumentāciju, kurā ir visa vajadzīgā informācija, lai Komisija pārlicinātos, ka attiecībā uz produktiem, kuri paredzēti eksportam uz Kopieni, ir ievēroti visi Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 1. punktā izklāstītie nosacījumi, proti:

- a) vispārīga informācija par bioloģiskās ražošanas attīstību trešā valstī, ražotajiem produktiem, apstrādāto platību, ražošanas reģioniem, ražotāju skaitu, veikto pārtikas pārstrādi;
- b) norāde par bioloģisko lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu, kas paredzēti eksportam uz Kopieni, sagaidāmajām īpašībām un daudzumiem;
- c) ražošanas standarti, ko piemēro trešā valstī, kā arī to līdzvērtības novērtējums attiecībā pret standartiem, ko piemēro Kopienā;
- d) trešā valstī piemērotā kontroles sistēma, tostarp uzraudzības un pārraudzības darbības, ko trešā valstī veic kompetentās iestādes, kā arī to līdzvērtīgas efektivitātes novērtējums, salīdzinot ar Kopienā piemēroto kontroles sistēmu;

- e) interneta vai cita adrese, kurā ir to uzņēmēju saraksts, uz kuriem attiecināta kontroles sistēmu, kā arī kontaktpunkts, kur ir pieejama informācija par viņu sertifikācijas statusu un attiecīgajām produktu kategorijām;
- f) informācija, ko trešā valsts ierosina iekļaut sarakstā, kā minēts 7. pantā;
- g) apņemšanās ievērot 9. panta noteikumus;
- h) jebkura cita informācija, ko trešā valsts vai Komisija uzskata par būtisku.

3. Izskatot lūgumu iekļaut atzīto trešo valstu sarakstā, kā arī jebkurā laikā pēc iekļaušanas Komisija var pieprasīt jebkuru papildu informāciju, tostarp pieprasīt uzrādīt vienu vai vairākus ziņojumus par pārbaudi uz vietas, ko sastādījuši neatkarīgi eksperti. Turklāt Komisija, pamatojoties uz riska novērtējumu un aizdomām par pārkāpumiem, var organizēt pārbaudi uz vietas, ko veic tās iecelti eksperti.

4. Komisija novērtē, vai 2. punktā minētā tehniskā dokumentācija un 3. punktā minētā informācija ir pietiekama, un var pēc tam nolemt atzīt un iekļaut trešo valsti sarakstā. Lēmumu pieņem saskaņā ar procedūru, kas minēta Regulas (EK) Nr. 834/2007 37. panta 2. punktā.

9. pants

Trešo valstu saraksta pārvaldība un pārskatīšana

1. Komisija izskata lūgumu par iekļaušanu tikai tad, ja trešā valsts apņemas ievērot šādus nosacījumus:

- a) ja pēc tam, kad trešā valsts ir iekļauta sarakstā, tiek izdarīti jebkādi grozījumi trešā valstī spēkā esošajos pasākumos, to īstenošanā vai jo īpaši tās kontroles sistēmā, tad minētā trešā valsts paziņo par to Komisijai; Komisijai arī paziņo lūgumus grozīt 7. panta 2. punktā minēto informāciju par trešo valsti;
- b) gada ziņojumā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 2. punktā, atjaunina tehniskās dokumentācijas informāciju, kas minēta šīs regulas 8. panta 2. punktā; tajā jo īpaši apraksta uzraudzības un pārraudzības darbības, ko veikusi trešās valsts kompetentā iestāde, iegūtos rezultātus un veiktos pasākumus stāvokļa uzlabošanai;
- c) ņemot vērā jebkuru saņemto informāciju, Komisija jebkurā laikā var grozīt specifikācijas attiecībā uz trešo valsti un var

apturēt minētās valsts iekļaušanu 7. pantā minētajā sarakstā; līdzīgu lēmumu var pieņemt arī tad, ja trešā valsts nav sniegusi prasīto informāciju vai ja tā nav piekritusi pārbaudei uz vietas.

2. Ja trešā valsts nenosūta Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 2. punktā minēto gada ziņojumu, nedara pieejamu vai nepaziņo visu informāciju, kas saistīta ar tās tehnisko dokumentāciju vai kontroles sistēmu vai nepiekrīt pārbaudei uz vietas, tad pēc Komisijas pieprasījuma periodā, ko Komisija nosaka atbilstīgi problēmas nopietnībai un kas parasti nedrīkst būt mazāks par 30 dienām, minēto trešo valsti var svītrot no saraksta, ievērojot Regulas (EK) Nr. 834/2007 37. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. NODAĻA

Līdzvērtības pārbaudes nolūkos atzīto kontroles organizāciju un kontroles iestāžu saraksts

10. pants

Līdzvērtības pārbaudes nolūkos atzīto kontroles organizāciju un kontroles iestāžu saraksta sastādīšana un saturs

1. Komisija sastāda kontroles organizāciju un kontroles iestāžu sarakstu, kas atzītas līdzvērtības pārbaudes nolūkos saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 3. punktu. Minēto sarakstu publicē šīs regulas IV pielikumā. Procedūras, kas jāievēro, sastādot un grozot sarakstu, ir noteiktas šīs regulas 11., 16. un 17. pantā. Sarakstu publisko internetā saskaņā ar šīs regulas 16. panta 4. punktu un 17. pantu.

2. Sarakstā ir visa vajadzīgā informācija par katru kontroles organizāciju vai iestādi, lai varētu pārbaudīt, vai Kopienas tirgū laistos produktus ir kontrolējusi kontroles organizācija vai iestāde, kas atzīta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 3. punktu, un jo īpaši:

- a) kontroles organizācijas vai iestādes nosaukums un koda numurs un vajadzības gadījumā tās e-pasta un interneta adrese;
- b) trešās valstis, kas nav iekļautas 7. pantā paredzētajā sarakstā un kuras ir produktu izcelsmes valstis;
- c) attiecīgo produktu kategorijas par katru trešo valsti;
- d) termiņš, līdz kuram iekļauta sarakstā; un

e) interneta tīmekļa vietne, kur ievietots uzņēmēju saraksts, uz kuriem attiecas kontroles sistēma, kā arī kontaktpunkts, kur var saņemt informāciju par viņu sertifikācijas statusu, attiecīgajām produktu kategorijām, kā arī par tiem uzņēmējiem un produktiem, kas apturēti vai kam atņemts sertifikāts.

3. Atkāpjoties no 2. punkta b) apakšpunkta, produktus, kuru izcelsme ir trešās valstīs, kuras uzskaitītas 7. pantā minēto atzīto trešo valstu sarakstā un kuras ietilpst kategorijās, kas nav minētas tajā sarakstā, drīkst uzskaitīt šajā pantā paredzētajā sarakstā.

11. pants

Procedūra, lai lūgtu iekļaut līdzvērtības pārbaudes nolūkos atzītu kontroles organizāciju un kontroles iestāžu sarakstā

1. Komisija apsver, vai iekļaut kontroles organizāciju vai kontroles iestādi 10. pantā minētajā sarakstā, pēc tam, kad tā no attiecīgās kontroles organizācijas vai kontroles iestādes pārstāvja saņēmusi lūgumu par iekļaušanu, kas sastādīts, pamatojoties uz pieteikuma paraugu, ko Komisija darījusi pieejamu saskaņā ar 17. panta 2. punktu. Pirmā saraksta sastādīšanai izskata tikai pilnībā noformētus lūgumus, kas saņemti līdz 2009. gada 31. oktobrim. Par turpmākajiem kalendārajiem gadiem Komisija regulāri atjaunina sarakstu, attiecīgi pamatojoties uz pilnībā noformētiem lūgumiem, kas saņemti līdz katra gada 31. oktobrim.

2. Lūgumu var iesniegt kontroles organizācijas vai kontroles iestādes, kas reģistrētas Kopienā vai trešā valstī.

3. Lūgumā par iekļaušanu ir tehniskā dokumentācija, kurā ir visa vajadzīgā informācija, lai Komisija pārliecinātos, ka attiecībā uz produktiem, kuri paredzēti eksportam uz Krieviju, ir ievēroti visi Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 3. punktā izklāstītie nosacījumi, proti:

a) pārskats par kontroles organizācijas vai kontroles iestādes darbību attiecīgajā trešā valstī vai trešās valstīs, tostarp aplēse par iesaistīto uzņēmēju skaitu un informācija par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu, kas paredzēti eksportam uz Krieviju, sagaidāmajām īpašībām un daudzumiem, ievērojot Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 1. un 3. punktā izklāstītos noteikumus;

b) trešās valstīs piemēroto ražošanas standartu un kontroles pasākumu apraksts, tostarp novērtējums par šo standartu un pasākumu līdzvērtību Regulas (EK) Nr. 834/2007 III, IV un V sadaļai, kā arī Regulā (EK) Nr. 889/2008 paredzētajiem saistītajiem īstenošanas noteikumiem;

c) izvērtējuma ziņojuma kopija, kā izklāstīts Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 3. punkta ceturtajā daļā, un kas:

i) apliecina, ka ir pienācīgi novērtēta kontroles organizācijas vai kontroles iestādes spēja ievērot Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 1. un 3. punktā izklāstītos nosacījumus;

ii) apstiprina, ka tā ir faktiski izpildījusi savas darbības atbilstīgi minētajiem nosacījumiem; un

iii) pierāda un apstiprina to ražošanas standartu un kontroles pasākumu līdzvērtību, kas minēti šā punkta b) apakšpunktā;

d) pierādījums par to, ka kontroles organizācija vai kontroles iestāde ir paziņojusi par savām darbībām katras attiecīgās trešās valsts iestādēm, kā arī par savām saistībām ievērot tiesiskās prasības, ko tai uzlikušas katras attiecīgās trešās valsts iestādes;

e) interneta tīmekļa vietne, kur ievietots uzņēmēju saraksts, uz kuriem attiecas kontroles sistēma, kā arī kontaktpunkts, kur var saņemt informāciju par viņu sertifikācijas statusu, attiecīgajām produktu kategorijām, kā arī par tiem uzņēmējiem un produktiem, kas apturēti vai kam atņemts sertifikāts;

f) apņemšanās ievērot 12. panta noteikumus;

g) jebkura cita informācija, ko kontroles organizācija, kontroles iestāde vai Komisija uzskata par būtisku.

4. Izskatot lūgumu iekļaut kontroles organizāciju vai kontroles iestādi sarakstā, kā arī jebkurā laikā pēc iekļaušanas Komisija var pieprasīt jebkuru papildu informāciju, tostarp pieprasīt uzrādīt vienu vai vairākus ziņojumus par pārbaudi uz vietas, ko sastādījuši neatkarīgi eksperti. Turklāt Komisija, pamatojoties uz riska novērtējumu un, ja ir aizdomas par pārkāpumiem, var organizēt pārbaudi uz vietas, ko veic tās iecelti eksperti.

5. Komisija novērtē, vai 2. punktā minētā tehniskā dokumentācija un 3. punktā minētā informācija ir pietiekama, un var pēc tam nolemt atzīt un iekļaut kontroles organizāciju vai kontroles iestādi sarakstā. Lēmumu pieņem saskaņā ar procedūru, kas minēta Regulas (EK) Nr. 834/2007 37. panta 2. punktā.

12. pants

Līdzvērtības pārbaudes nolūkos atzīto kontroles organizāciju un kontroles iestāžu saraksta pārvaldība un pārskatīšana

1. Kontroles organizāciju vai kontroles iestādi var iekļaut 10. pantā minētajā sarakstā tikai tad, ja tā izpilda šādus pienākumus:

- a) ja pēc tam, kad kontroles organizācija vai kontroles iestāde ir iekļauta sarakstā, kontroles organizācijas vai kontroles iestādes veiktajos pasākumos tiek izdarīti jebkādi grozījumi, tad minētā kontroles organizācija vai kontroles iestāde paziņo par to Komisijai; Komisijai arī paziņo lūgumus grozīt informāciju attiecībā uz kontroles organizāciju vai kontroles iestādi, kas minēta 10. panta 2. punktā;
- b) līdz katra gada 31. martam kontroles organizācija vai kontroles iestāde nosūta Komisijai konspektīvu gada ziņojumu. Gada ziņojumā atjaunina informāciju par tehnisko dokumentāciju, kā minēts 11. panta 3. punktā; tajā jo īpaši apraksta kontroles darbības, ko kontroles organizācija vai kontroles iestāde veikusi trešās valstīs iepriekšējā gadā, iegūtos rezultātus, novērotās nelikumības un pārkāpumus, kā arī veiktos pasākumus stāvokļa uzlabošanai; vēl ziņojumā iekļauj jaunāko izvērtējuma ziņojumu vai tāda ziņojuma atjauninājumu, kurā norādīti rezultāti, kas iegūti regulārā novērtējumā uz vietas, uzraudzībā un tās darbības atkārtotā daudzgadu izvērtēšanā, kā minēts Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 3. punktā; Komisija var pieprasīt jebkuru citu informāciju, ko tā uzskata par vajadzīgu;
- c) ņemot vērā jebkuru saņemto informāciju, Komisija jebkurā laikā var grozīt specifikācijas attiecībā uz kontroles organizāciju vai kontroles iestādi un var apturēt minētās organizācijas vai iestādes iekļaušanu 10. pantā minētajā sarakstā; līdzīgu lēmumu var pieņemt arī tad, ja kontroles organizācija vai kontroles iestāde nav sniegusi prasīto informāciju vai ja tā nav piekritusi pārbaudei uz vietas;
- d) kontroles organizācija vai kontroles iestāde, izmantojot elektroniskus līdzekļus, ieinteresētajām personām dara pieejamu pastāvīgi atjauninātu uzņēmēju sarakstu, kā arī to produktu sarakstu, kas sertificēti kā bioloģiski.

2. Ja kontroles organizācija vai kontroles iestāde nenosūta 1. punkta b) apakšpunktā minēto gada ziņojumu, nedara pieejamu vai nepaziņo visu informāciju, kas saistīta ar tās tehnisko dokumentāciju, kontroles sistēmu vai atjaunināto uzņēmēju sarakstu un produktu sarakstu, kas sertificēti kā bioloģiski, vai nepiekrīt pārbaudei uz vietas, tad pēc Komisijas pieprasījuma periodā, ko Komisija nosaka atbilstīgi problēmas nopietnībai un kas parasti nedrīkst būt īsāks par 30 dienām, minēto kontroles organizāciju

vai kontroles iestādi var svītrot no kontroles organizāciju vai kontroles iestāžu saraksta, ievērojot Regulas (EK) Nr. 834/2007 37. panta 2. punktā minēto procedūru.

Ja kāda kontroles organizācija vai kontroles iestāde neveic pienācīgus un savlaicīgus pasākumus stāvokļa uzlabošanai, tad Komisija to tūlīt svītro no saraksta.

3. NODAĻA

Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. pantu importēto produktu laišana brīvā apgrozībā

13. pants

Inspekcijas sertifikāts

1. Produktu sūtījumu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 834/2007 1. panta 2. punktā un ko importē saskaņā ar minētās regulas 33. pantu, laiž brīvā apgrozībā Kopienā, ja ievēro šādus nosacījumus:

- a) attiecīgajai dalībvalsts iestādei iesniedz inspekcijas sertifikāta oriģinālu, un
- b) attiecīgā dalībvalsts iestāde pārbauda sūtījumu un vizē inspekcijas sertifikātu saskaņā ar šā panta 8. punktu.

2. Inspekcijas sertifikāta oriģinālu noformē saskaņā ar 17. panta 2. punktu un šā panta 3. līdz 7. punktu, pamatojoties uz paraugu un piezīmēm, kas izklāstītas V pielikumā. Parauga piezīmes, kā arī pamatnostādnes, kas minētas 17. panta 2. punktā, Komisija dara pieejamas ar datorsistēmas starpniecību, dodot iespēju veikt elektronisku dokumentu apmaiņu, kā minēts 17. pantā.

3. Lai inspekcijas sertifikātu pieņemtu, tā izdevējam jābūt:

- a) kontroles organizācijai vai kontroles iestādei, kam atļauts izdot inspekcijas sertifikātu, kā minēts 7. panta 2. punktā, no trešās valsts, kas atzīta saskaņā ar 8. panta 4. punktu; vai
- b) kontroles organizācijai vai kontroles iestādei trešā valstī, kas iekļauta attiecīgās trešās valsts sarakstos un atzīta saskaņā ar 11. panta 5. punktu.

4. Inspekcijas sertifikātu izdevēja iestāde vai organizācija izdod inspekcijas sertifikātu un vizē deklarāciju sertifikāta 15. ailē tikai pēc tam, kad:

a) tā ir veikusi dokumentāru pārbaudi, pamatojoties uz visiem attiecīgajiem pārbaudes dokumentiem, tostarp attiecīgo produktu ražošanas plānu, transporta dokumentus un tirdzniecības dokumentus; un

b) tā ir vai nu fiziski pārbaudījusi sūtījumu vai ir saņēmusi skaidri izteiktu eksportētāja deklarāciju, kurā tas deklarē, ka attiecīgais sūtījums ir ražots un/vai sagatavots saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. pantu; tā veic minētās deklarācijas ticamības riskorientētu pārbaudi.

Tā turklāt piešķir katram izdotajam sertifikātam kārtas numuru un uztur reģistru, kurā hronoloģiskā kārtībā ieraksta izdotos sertifikātus.

5. Inspekcijas sertifikātu sastāda vienā no Kopienas oficiālajām valodām un, izņemot zīmogus un parakstus, pilnībā aizpilda, izmantojot lielos burtus vai pilnībā mašīnrakstā.

Inspekcijas sertifikāts ir vienā no galamērķa dalībvalsts oficiālajām valodām. Vajadzības gadījumā attiecīgās dalībvalsts iestādes var pieprasīt inspekcijas sertifikāta tulkojumu vienā no to oficiālajām valodām.

Neapliecināti grozījumi vai dzēsumi padara sertifikātu nederīgu.

6. Inspekcijas sertifikātu sastāda vienā oriģināleksempļārā.

Pirmais saņēmējs vai attiecīgā gadījumā importētājs drīkst sagatavot kopiju nolūkā informēt kontroles iestādes un kontroles organizācijas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 889/2008 83. pantu. Uz jebkuras tādas kopijas ir uzdrukāta vai ar zīmogu uzspiesta norāde "KOPIJA" vai "DUBLIKĀTS".

7. Uz produktiem, kas importēti saskaņā ar šīs regulas 19. pantā noteiktajiem pārejas noteikumiem, attiecas šādi noteikumi:

a) inspekcijas sertifikātā, kas minēts 3. punkta b) apakšpunktā, tā iesniegšanas laikā atbilstīgi 1. punktam 16. ailē ir iekļauta tās dalībvalsts kompetentās iestādes deklarācija, kas piešķirusi atļauju atbilstīgi 19. pantā paredzētajai procedūrai;

b) tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kas piešķirusi atļauju, drīkst deleģēt pilnvaras sniegt deklarāciju 16. ailē tai

kontroles organizācijai vai kontroles iestādei, kura pārbauda importētāju, atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 834/2007 V sadaļā izklāstītajiem kontroles pasākumiem, vai iestādēm, kas definētas kā dalībvalsts attiecīgās iestādes;

c) deklarācija 16. ailē netiek pieprasīta:

i) ja importētājs uzrāda dokumenta oriģinālu, ko izdevusi kompetentā iestāde tajā dalībvalstī, kas piešķirusi atļauju saskaņā ar šīs regulas 19. pantu, un kas pierāda, ka minētā atļauja attiecas uz konkrēto sūtījumu; vai

ii) ja dalībvalsts iestāde, kas piešķirusi 19. pantā minēto atļauju, iestādei, kura atbild par sūtījuma pārbaudi, tieši sniegusi pietiekamus pierādījumus, ka minētā atļauja attiecas uz konkrēto sūtījumu; šāda tiešās informācijas procedūra nav obligāta dalībvalstij, kas piešķirusi atļauju;

d) dokuments, kurā ir c) apakšpunkta i) un ii) daļā prasītie pierādījumi, ietver šādu informāciju:

i) importa atļaujas atsauces numurs un atļaujas derīguma termiņš;

ii) importētāja nosaukums un adrese;

iii) izcelsmes trešā valsts;

iv) sīka informācija par izdevēju organizāciju vai iestādi un, ja tā atšķiras, tad sīka informācija par pārbaudes organizāciju vai iestādi trešā valstī;

v) attiecīgo produktu nosaukumi.

8. Pārbaudot sūtījumu, attiecīgās dalībvalsts iestādes vizē inspekcijas sertifikāta oriģinālu 17. ailē un atdod to personai, kura iesniegusi sertifikātu.

9. Pirmais saņēmējs, saņemot sūtījumu, aizpilda 18. aili inspekcijas sertifikāta oriģinālā, lai apliecinātu, ka sūtījuma saņemšana ir veikta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 889/2008 34. pantu.

Pirmais saņēmējs tad nosūta sertifikāta oriģinālu sertifikāta 11. ailē minētajam importētājam, lai ievērotu prasību, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 1. punkta otrajā daļā, ja vien sertifikāts nav turpmāk jāpievieno šā panta 1. punktā minētajam sūtījumam.

10. Inspekcijas sertifikātu var noformēt ar elektroniskiem līdzekļiem, izmantojot metodi, ko attiecīgā dalībvalsts darījusi pieejamu kontroles iestādēm vai kontroles organizācijām. Dalībvalstu kompetentās iestādes var pieprasīt, lai elektroniskajam inspekcijas sertifikātam būtu pievienots iepriekšējs elektronisks paraksts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1999/93/EK 2. panta 2. punkta nozīmē⁽¹⁾. Visos citos gadījumos kompetentās iestādes pieprasa elektronisku parakstu, kas piedāvā līdzvērtīgas garantijas attiecībā uz parakstam piedēvētajām funkcionalitātēm, piemērojot tos pašus noteikumus un nosacījumus, kas definēti Komisijas noteikumos par elektroniskajiem un digitālajiem dokumentiem, kā izklāstīts Komisijas Lēmumā 2004/563/EK, *Euratom* (2).

14. pants

Īpašas muitas procedūras

1. Ja sūtījumu no trešās valsts nodod uzglabāšanai muitas noliktavā vai ieviešanai pārstrādei, izmantojot neuzlikšanas sistēmu, kā paredzēts Padomes Regulā (EEK) Nr. 2913/92 (3) un attiecina uz to vienu vai vairākas sagatavošanas darbības, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 834/2007 2. panta i) apakšpunktā, sūtījumam līdz pirmās sagatavošanas darbības veikšanai jāpieņem šīs regulas 13. panta 1. punktā minētie pasākumi.

Sagatavošana var iekļaut šādas darbības:

- a) iesaiņošana vai pārsaiņošana; vai
- b) marķēšana saistībā ar norādi par bioloģiskās ražošanas metodi.

Pēc tādas sagatavošanas vizēto inspekcijas sertifikāta oriģinālu pievieno sūtījumam un iesniedz attiecīgās dalībvalsts iestādei, kas pārbauda sūtījumu, lai laistu to brīvā apgrozībā.

Pēc minētās procedūras inspekcijas sertifikāta oriģinālu vajadzības gadījumā atdod sūtījuma importētājam, kas minēts sertifikāta 11. ailē, lai izpildītu prasību, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 1. punkta otrajā daļā.

(1) OV L 13, 19.1.2000., 12. lpp.

(2) OV L 251, 27.7.2004., 9. lpp.

(3) OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

2. Ja saskaņā ar muitas atlikšanas režīmu, ievērojot Regulu (EEK) Nr. 2913/92, sūtījumu no trešās valsts ir paredzēts dalībvalstī pirms laišanas brīvā apgrozībā sadalīt dažādās partijās, pirms šīs sadalīšanas uz sūtījumu attiecina šīs regulas 13. panta 1. punktā minētos pasākumus.

Par katru no partijām, kas rodas sadalīšanas rezultātā, attiecīgajai dalībvalsts iestādei iesniedz inspekcijas sertifikāta izrakstu saskaņā ar paraugu un piezīmēm šīs regulas VI pielikumā. Inspekcijas sertifikāta izrakstu 14. ailē vizē attiecīgās dalībvalsts iestādes.

Katra vizētā inspekcijas sertifikāta izraksta kopiju kopā ar inspekcijas sertifikāta oriģinālu uzglabā persona, kuru identificē kā sūtījuma sākotnējo importētāju un kura minēta inspekcijas sertifikāta 11. ailē. Uz tādas kopijas ir uzdrukāta vai ar zīmogu uzspiesta norāde "KOPIJA" vai "DUBLIKĀTS".

Pēc sadalīšanas katru vizēto inspekcijas sertifikāta izraksta oriģinālu pievieno attiecīgajai partijai un iesniedz attiecīgajai dalībvalsts iestādei, kas pārbauda attiecīgo partiju, lai laistu to brīvā apgrozībā.

Partijas saņēmējs, saņemot sūtījumu, aizpilda inspekcijas sertifikāta izraksta oriģināla 15. aili, lai apliecinātu to, ka partija saņemta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 889/2008 34. pantu.

Partijas saņēmējs glabā inspekcijas sertifikāta izrakstu, lai tas būtu pieejams kontroles iestādei un/vai kontroles organizācijai ne mazāk kā divus gadus.

3. Sagatavošanas un sadalīšanas darbības, kas minētas 1. un 2. punktā, veic saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 V sadaļā un Regulas (EK) Nr. 889/2008 IV sadaļā izklāstītajiem noteikumiem.

15. pants

Neatbilstīgi produkti

Neierobežojot jebkādos pasākumus vai darbības, ko veic saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 30. pantu un/vai Regulas (EK) Nr. 889/2008 85. pantu, produktus, kas neatbilst minētās regulas prasībām, drīkst laist brīvā apgrozībā Kopienā ar nosacījumu, ka marķējumā, reklāmā un pavaddokumentos nav norādes par bioloģisko ražošanu.

IV SADAĻA

KOPĪGI NOTEIKUMI

16. pants

Lūgumu novērtēšana un sarakstu publicēšana

1. Komisija izskata lūgumus, kas saņemti saskaņā ar 4., 8. un 11. pantu, izmantojot Regulas (EK) Nr. 834/2007 37. panta 1. punktā minētās Bioloģiskās ražošanas komitejas (turpmāk tekstā "komiteja") palīdzību. Šajā nolūkā komiteja pieņem specifisku iekšējo reglamentu.

Lai palīdzētu Komisijai izskatīt lūgumus, kā arī pārvaldīt un pārskatīt sarakstus, Komisija izveido ekspertu grupu, kurā ir valsts un privāti eksperti.

2. Par katru saņemto lūgumu un pēc attiecīgas apspriešanās ar dalībvalstīm saskaņā ar iekšējo reglamentu Komisija ieceļ divas dalībvalstis, kuras darbojas kā līdzziņotājas. Komisija sadala lūgumus starp dalībvalstīm proporcionāli katras dalībvalsts balsu skaitam Bioloģiskās ražošanas komitejā. Līdzziņotājas dalībvalstis izskata ar lūgumu saistīto dokumentāciju un informāciju, kā izklāstīts 4., 8. un 11. pantā, un sastāda ziņojumu. Lai pārvaldītu un pārskatītu sarakstus, tās arī izskata gada ziņojumus un jebkuru citu informāciju, kas minēta 5., 9. un 12. pantā un ir saistīta ar ierakstiem sarakstos.

3. Ņemot vērā līdzziņotāju dalībvalstu veiktās pārbaudes rezultātus, Komisija saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 37. panta 2. punktā minēto procedūru lemj par trešo valstu, kontroles organizāciju vai kontroles iestāžu atzīšanu, par to iekļaušanu sarakstos vai jebkuriem grozījumiem sarakstos, tostarp koda numura piešķiršanu minētajām organizācijām un iestādēm. Lēmumus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. Komisija publisko sarakstus, izmantojot jebkurus piemērotus tehniskos līdzekļus, tostarp publikāciju internetā.

17. pants

Paziņošana

1. Nosūtot Komisijai vai dalībvalstīm dokumentus vai citu informāciju, kas minēta Regulas (EK) Nr. 834/2007 32. un 33. pantā un šajā regulā, trešo valstu kompetentās iestādes, kontroles iestādes vai kontroles organizācijas izmanto elektroniskās nosūtīšanas sistēmu. Kad Komisija vai dalībvalstis dara pieejamas specifiskas elektroniskās nosūtīšanas sistēmas, tad tās izmanto tādas sistēmas. Komisija un dalībvalstis minētās sistēmas izmanto arī, lai nosūtītu cita citai attiecīgos dokumentus.

2. Attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 834/2007 32. un 33. pantā un šajā regulā minēto dokumentu un informācijas veidu un saturu Komisija izstrādā pamatnostādnes, paraugus un attiecīgā gadījumā aptaujas anketas, un dara tos pieejamus datorsistēmā, kas minēta šā panta 1. punktā. Komisija koriģē un atjaunina minētās pamatnostādnes, paraugus un aptaujas anketas pēc tam, kad ir informējusi dalībvalstis un trešo valstu kompetentās iestādes, kā arī kontroles iestādes un kontroles organizācijas, kas atzītas saskaņā ar šo regulu.

3. Datorsistēmai, kas minēta 1. punktā, jāspēj sakopot šajā regulā minētie lūgumi, dokumenti un informācija, tostarp attiecīgā gadījumā atļaujas, kas piešķirtas atbilstīgi 19. pantam.

4. Apliecinātos dokumentus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 834/2007 32. un 33. pantā un šajā regulā, jo īpaši 4., 8. un 11. pantā, trešo valstu kompetentās iestādes, kontroles iestādes vai kontroles organizācijas saglabā Komisijas un dalībvalstu rīcībā vismaz trīs gadus pēc tā gada, kad tika veiktas kontroles vai tika sniegti inspekcijas sertifikāti un dokumentāri pierādījumi.

5. Ja dokumentam vai procedūrai, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 834/2007 32. un 33. pantā vai sīki izstrādātajos tās piemērošanas noteikumos, vienā vai vairākos minētās procedūras posmos ir vajadzīgs pilnvarotas personas paraksts vai personas apstiprinājums, tad datorsistēmām, kas izveidotas paziņošanai par tādiem dokumentiem, jāļauj viennozīmīgi identificēt katru personu un sniegt pamatotu pārliecību, ka dokumentu saturu, tostarp attiecībā uz procedūras posmiem, nevar grozīt saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, un jo īpaši ar Komisijas Lēmumu 2004/563/EK, *Euratom*.

V SADAĻA

NOBEIGUMA UN PĀREJAS NOTEIKUMI

18. pants

Pārejas noteikumi par trešo valstu sarakstu

Lūgumus par iekļaušanu, ko iesniegušas trešās valstis saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 345/2008 2. pantu līdz 2009. gada 1. janvārim, apstrādā kā pieteikumus saskaņā ar šīs regulas 8. pantu.

Atzīto valstu pirmajā sarakstā ir Argentīna, Austrālija, Indija, Izraēla, Jaunzēlande, Kostarika un Šveice. Tajā nav kodu numuru, kas minēti šīs regulas 7. panta 2. punkta f) apakšpunktā. Minētos kodu numurus pievieno līdz 2010. gada 1. jūlijam, atjauninot sarakstu saskaņā ar 17. panta 2. punktu.

19. pants

Pārejas noteikumi par tādu produktu līdzvērtīgu importu, kuru izcelsme nav uzskaitītajās trešās valstīs

1. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 40. pantu dalībvalsts kompetentā iestāde var atļaut importētājiem tajā dalībvalstī (ja importētājs ir paziņojis par savu darbību saskaņā ar minētās regulas 28. pantu) laist tirgū produktus, kas importēti no trešām valstīm, kas nav iekļautas minētās regulas 33. panta 2. punktā norādītajā sarakstā, ja importētājs sniedz pietiekamus pierādījumus, ka ir izpildīti minētās regulas 33. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētie nosacījumi.

Ja dalībvalsts pēc tam, kad vispirms devusi importētājam vai jebkurai citai attiecīgai personai iespēju iesniegt piezīmes, uzskata, ka minētie nosacījumi vairs netiek pildīti, tad tā atsauc atļauju.

Atļauju derīguma termiņš beidzas vēlākais 24 mēnešus pēc to kontroles organizāciju un kontroles iestāžu pirmā saraksta publicēšanas, kas atzītas atbilstīgi šīs regulas 10. pantam.

Uz importēto produktu attiecas inspekcijas sertifikāts, kā izklāstīts 13. pantā, un ko izdevusi kontroles iestāde vai kontroles organizācija, kam atļaujas devējas dalībvalsts kompetentā iestāde atļāvusi izdot inspekcijas sertifikātu. Sertifikāta oriģinālam jābūt pievienotam precēm līdz pirmā saņēmēja telpām. Pēc tam importētājam jāglabā sertifikāts kontroles organizācijas un attiecīgā gadījumā kontroles iestādes rīcībā ne mazāk kā divus gadus.

2. Katra dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par katru piešķirto atļauju atbilstīgi šim pantam, tostarp informāciju par ražošanas standartiem un attiecīgajiem kontroles pasākumiem.

3. Saskaņā ar dalībvalsts lūgumu vai pēc Komisijas ierosmes atļauju, kas piešķirta, ievērojot šo pantu, pārbauda Bioloģiskās ražošanas komiteja. Ja pārbaudē tiek konstatēts, ka Regulas (EK)

Nr. 834/2007 33. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētie nosacījumi nav izpildīti, Komisija pieprasa dalībvalstij, kura piešķīra atļauju, atsaukt to.

4. Dalībvalstis vairs nedrīkst piešķirt šā panta 1. punktā minētās atļaujas no dienas, kas ir 12 mēnešus pēc 11. panta 5. punktā minētā kontroles organizāciju un kontroles iestāžu pirmā saraksta publicēšanas, izņemot gadījumus, kad konkrētie importētie produkti ir preces, kuru ražošanu trešā valstī kontrolējusi kontroles organizācija vai kontroles iestāde, kas nav sarakstā, kurš sastādīts saskaņā ar 10. pantu.

5. Dalībvalstis vairs nepiešķir 1. punktā minētās atļaujas no 2013. gada 1. janvāra.

6. Jebkurai tādai atļaujai tirgot no trešās valsts importētus produktus, ko importētājam līdz 2008. gada 31. decembrim piešķīrusi dalībvalsts kompetentā iestāde, ievērojot Regulas (EEK) Nr. 2092/91 11. panta 6. punktu, derīguma termiņš beidzas vēlākais 2009. gada 31. decembrī.

20. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 345/2008 un Regulu (EK) Nr. 605/2008 atceļ.

Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu VII pielikumā.

21. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2009. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 8. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

I PIELIKUMS

**KONTROLES ORGANIZĀCIJU UN KONTROLES IESTĀŽU SARAKSTS ATBILSTĪBAS NOLŪKOS UN
ATTIECĪGĀS SPECIFIKĀCIJAS, KĀ MINĒTS 3. PANTĀ**

—

II PIELIKUMS

DOKUMENTĀRO PIERĀDĪJUMU PARAGS,
kas minēts 6. panta 1. punktā

<p>Dokumentārie pierādījumi uzņēmējam atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 834/2007 32. panta 1. punkta c) apakšpunktam un 29. panta 1. punktam, kas vajadzīgi, lai importētu atbilstīgus produktus saskaņā ar regulas (EK) Nr. 1235/2008 6. pantu</p>	
1. Dokumenta numurs:	
2. Uzņēmēja nosaukums un adrese: galvenā darbība (ražotājs, pārstrādātājs, importētājs utt.):	3. Kontroles organizācijas/iestādes nosaukums, adrese un koda numurs:
4. Produktu grupas/Darbība: — augi un augu produkti: — lauksaimniecības dzīvnieki un tādu dzīvnieku izcelsmes produkti: — pārstrādes produkti:	5. Definētas kā: bioloģiskā ražošana, produkti pārejas periodā, kā arī nebioloģiskā ražošana, ja notiek paralēlā ražošana/pārstrāde atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 834/2007 11. pantam
6. Derīguma termiņš: Augu produktiem no ... līdz ... Dzīvnieku izcelsmes produktiem no ... līdz ... Pārstrādes produktiem no ... līdz ...	7. Pārbaudes (pārbaužu) datums:
<p>8. Šis dokuments ir izdots saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 32.panta 1. punkta c) apakšpunktu un 29. panta 1. punktu un Regulas (EK) Nr. 1235/2008 6. pantu. Deklarētais uzņēmējs ir pakļāvis savas darbības kontrolei un atbilst prasībām, kas noteiktas minētajās regulās.</p> <p>Datums, vieta:</p> <p>Paraksts izdevējas kontroles organizācijas/iestādes vārdā:</p>	

III PIELIKUMS

TREŠO VALSTU SARAKSTS UN ATTIECĪGĀS SPECIFIKĀCIJAS, KĀ MINĒTS 7. PANTĀ

ARGENTĪNA

1. **Produktu kategorijas:**

- a) dzīvi vai nepārstrādāti lauksaimniecības produkti, veģetatīvais pavairošanas materiāls un sēklas kultivēšanai, izņemot:
  - lauksaimniecības dzīvniekus un lauksaimniecības dzīvnieku produktus, uz kuriem ir norādes vai uz kuriem paredzēts likt norādes par pārejas periodu;
- b) pārstrādāti lauksaimniecības produkti, kurus lieto kā pārtiku, izņemot:
  - lauksaimniecības dzīvnieku produktus, uz kuriem ir norādes vai uz kuriem paredzēts likt norādes par pārejas periodu.

2. **Izcelsme:** 1.a kategorijas produkti un bioloģiski audzētas 1.b kategorijas produktu sastāvdaļas ir audzētas Argentīnā.

3. **Ražošanas standarti:** *Ley 25 127 sobre "Producción ecológica, biológica y orgánica"*

4. **Kompetentā iestāde:** *Servicio Nacional de Sanidad y Calidad Agroalimentaria SENASA*, www.senasa.gov.ar

5. **Kontroles organizācijas:**

- *Food Safety SA*, www.foodsafety.com.ar
- *Instituto Argentino para la Certificación y Promoción de Productos Agropecuarios Orgánicos SRL (Argencert)*, www.argencert.com
- *Letis SA*, www.letis.com.ar
- *Organización Internacional Agropecuaria (OIA)*, www.oia.com.ar

6. **Sertifikāta izdevējietāde:** kā 5. punktā.

7. **Iekļaušanas ilgums:** 2013. gada 30. jūnijs.

AUSTRĀLIJA

1. **Produktu kategorijas:**

- a) nepārstrādāti augkopības produkti, veģetatīvais pavairošanas materiāls un sēklas kultivēšanai;
- b) pārstrādāti lauksaimniecības produkti, kurus lieto pārtikā un kuru sastāvā ir galvenokārt viena vai vairākas augu izcelsmes sastāvdaļas.

2. **Izcelsme:** 1.a kategorijas produkti un bioloģiski audzētas 1.b kategorijas produktu sastāvdaļas ir audzētas Austrālijā

3. **Ražošanas standarti:** bioloģiskās un biodinamiskās produkcijas valsts standarts [*National standard for organic and bio-dynamic produce*]

4. **Kompetentā iestāde:** Austrālijas karantīnas un pārbaudes dienests [*Australian Quarantine and Inspection Service AQIS*], www.aqis.gov.au

5. **Kontroles organizācijas un iestādes:**

- *Australian Certified Organic Pty. Ltd.*, www.australianorganic.com.au
- *Australian Quarantine and Inspection Service (AQIS)*, www.aqis.gov.au
- *Bio-dynamic Research Institute (BDRI)*, www.demeter.org.au
- *National Association of Sustainable AGRICulture, Australia (NASAA)*, www.nasaa.com.au
- *Organic Food Chain Pty Ltd (OFC)*, www.organicfoodchain.com.au

6. **Sertifikātu izdevējas organizācijas un iestādes:** kā 5. punktā.

7. **Iekļaušanas ilgums:** 2013. gada 30. jūnijs.

KOSTARIKA

1. **Produktu kategorijas:**

- a) nepārstrādāti augkopības produkti, veģetatīvais pavairošanas materiāls un sēklas kultivēšanai;
- b) pārstrādāti augkopības produkti, kurus lieto pārtikā.

2. **Izcelsme:** 1.a kategorijas produkti un bioloģiski audzētas 1.b kategorijas produktu sastāvdaļas ir audzētas Kostarikā.

3. **Ražošanas standarti:** *Reglamento sobre la AGRicultura orgánica*

4. **Kompetentā iestāde:** *Servicio Fitosanitario del Estado, Ministerio de AGRicultura y Ganadería, www.protecnet.go.cr/SFE/Organica.htm*

5. **Kontroles organizācijas:**

- *BCS Oko-Garantie, www.bcs-oeko.com*
- *Eco-LOGICA, www.eco-logica.com*

6. **Sertifikāta izdevējietāde:** *Ministerio de AGRicultura y Ganadería.*

7. **Iekļaušanas ilgums:** 2011. gada 30. jūnijs.

INDIJA

1. **Produktu kategorijas:**

- a) nepārstrādāti augkopības produkti, veģetatīvais pavairošanas materiāls un sēklas kultivēšanai;
- b) pārstrādāti lauksaimniecības produkti, kurus lieto pārtikā un kuru sastāvā ir galvenokārt viena vai vairākas augu izcelsmes sastāvdaļas.

2. **Izcelsme:** 1.a kategorijas produkti un bioloģiski audzētas 1.b kategorijas produktu sastāvdaļas ir audzētas Indijā.

3. **Ražošanas standarti:** Bioloģiskās ražošanas valsts programma [*National Programme for Organic Production*]

4. **Kompetentā iestāde:** Lauksaimniecības un pārstrādātas pārtikas eksporta attīstības iestāde [*AGRIcultural and Processed Food Export Development Authority APEDA,*] www.apeda.com/organic

5. **Kontroles organizācijas un iestādes:**

- *APOF Organic Certification Agency (AOCA), www.aoca.in*
- *Bureau Veritas Certification India Pvt. Ltd, www.bureauveritas.co.in*
- *Control Union Certifications, www.controlunion.com*
- *Ecocert SA (India Branch Office), www.ecocert.in*
- *IMO Control Private Limited, www.imo.ch*
- *Indian Organic Certification Agency (Indocert), www.indocert.org*
- *Lacon Quality Certification Pvt. Ltd, www.laconindia.com*
- *Natural Organic Certification Association, www.nocaindia.com*
- *OneCert Asia AGRI Certification private Limited, www.onecertasia.in*

- *SGS India Pvt. Ltd.*, www.in.sgs.com
- *Uttaranchal State Organic Certification Agency (USOCA)*, www.organicuttarakhand.org/products_certification.htm
- *Rajasthan Organic Certification Agency (ROCA)*,
http://www.rajasthankrishi.gov.in/Departments/SeedCert/index_eng.asp

6. **Sertifikātu izdevējas organizācijas un iestādes:** kā 5. punktā.

7. **Iekļaušanas ilgums:** 2009. gada 30. jūnijs.

IZRAĒLA

1. Produktu kategorijas:

- a) nepārstrādāti augkopības produkti, veģetatīvais pavairošanas materiāls un sēklas kultivēšanai;
- b) pārstrādāti lauksaimniecības produkti, kurus lieto pārtikā un kuru sastāvā ir galvenokārt viena vai vairākas augu izcelsmes sastāvdaļas.

2. **Izcelsme:** 1.a kategorijas produkti un bioloģiski audzētas 1.b kategorijas produktu sastāvdaļas, kas ražotas Izraēlā vai kas importētas Izraēlā:

- vai nu no Kopienas,
- vai no trešās valsts tādā režīmā, kas atzīts par līdzvērtīgu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 2. punkta noteikumiem.

3. **Ražošanas standarti:** bioloģiski audzētu augu un to produktu valsts standarts. [*National Standard for organically grown plants and their products*]

4. **Kompetentā iestāde:** Augu aizsardzības un pārbaudes dienesti [*Plant Protection and Inspection Services (PPIS)*], www.ppis.moag.gov.il

5. Kontroles organizācijas un iestādes:

- *AGRIOR Ltd.-Organic Inspection & Certification*, www.agrior.co.il
- *IQC Institute of Quality & Control*, www.iqc.co.il
- *Plant Protection and Inspection Services (PPIS)*, www.ppis.moag.gov.il
- *Skal Israel Inspection & Certification*, www.skal.co.il

6. **Sertifikātu izdevējas organizācijas un iestādes:** kā 5. punktā.

7. **Iekļaušanas ilgums:** 2013. gada 30. jūnijs.

ŠVEICE

1. **Produktu kategorijas:** dzīvī vai nepārstrādāti lauksaimniecības produkti un veģetatīvais pavairošanas materiāls, pārstrādāti lauksaimniecības produkti, kurus paredzēts lietot pārtikā, barībā un kā sēklu kultivēšanai, izņemot:

- produktus, kas ražoti pārejas periodā, un produktus, kuru sastāvā ir kāda lauksaimniecības izcelsmes sastāvdaļa, kas ražota pārejas periodā.

2. **Izcelsme:** produkti un bioloģiski ražotas produktu sastāvdaļas, kas ražotas Šveicē vai ir importētas Šveicē:

- vai nu no Kopienas,
- vai no trešās valsts, attiecībā uz kuru Šveice ir atzinusi, ka produkti ir ražoti un kontrolēti tajā trešajā valstī atbilstīgi noteikumiem, kas ir līdzvērtīgi Šveices tiesību aktos paredzētajiem noteikumiem.

3. **Ražošanas standarti:** rīkojums par bioloģisko lauksaimniecību un bioloģiski ražotu augu produktu un pārtikas produktu marķēšanu [*Ordinance on organic farming and the labelling of organically produced plant products and foodstuffs*]

4. **Kompetentā iestāde:** Lauksaimniecības federālais birojs [*Federal Office for AGRiculture FOAG*], <http://www.blw.admin.ch/themen/00013/00085/00092/index.html?lang=en>

5. Kontroles organizācijas:

- *Bio Test Agro (BTA)*, www.bio-test-agro.ch
- *bio.inspecta AG*, www.bio-inspecta.ch
- *Institut für Marktökologie (IMO)*; www.imo.ch
- *ProCert Safety AG*, www.procert.ch

6. Sertifikāta izdevējorganizācijas: kā 5. punktā.**7. Iekļaušanas ilgums:** 2013. gada 30. jūnijs.

JAUNZĒLANDE

1. Produktu kategorijas:

- a) dzīvi vai nepārstrādāti lauksaimniecības produkti, veģetatīvais pavairošanas materiāls un sēklas kultivēšanai, izņemot:
  - lauksaimniecības dzīvniekus un lauksaimniecības dzīvnieku produktus, uz kuriem ir norādes vai uz kuriem paredzēts likt norādes par pārejas periodu;
  - akvakultūras produktus;
- b) pārstrādāti lauksaimniecības produkti, ko lieto pārtikā, izņemot:
  - lauksaimniecības dzīvnieku produktus, uz kuriem ir norādes vai uz kuriem paredzēts likt norādes par pārejas periodu,
  - produktus, kuros ir akvakultūras produkti.

2. Izcelsme: 1.a kategorijas produkti un bioloģiski audzētas 1.b kategorijas produktu sastāvdaļas, kas ražotas Jaunzēlandē vai kas importētas Jaunzēlandē

- vai nu no Kopienas,
- vai no trešās valsts tādā režīmā, kas atzīts par līdzvērtīgu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 2. punkta noteikumiem,
- vai no trešās valsts, kuras ražošanas noteikumi un inspekcijas sistēma ir atzīta par līdzvērtīgu Lauksaimniecības un mežsaimniecības ministrijas (MAF) Pārtikas oficiālo bioloģisko garantiju programmai, pamatojoties uz garantijām un informāciju, ko minētās valsts kompetentā iestāde sniegusi saskaņā ar MAF izstrādātajiem noteikumiem, un ar nosacījumu, ka tiek importētas tikai bioloģiski ražotas sastāvdaļas, kas paredzētas izmantot, augstākais līdz 5 % 1.b kategorijas lauksaimniecības izcelsmes produktos, ko pārstrādā Jaunzēlandē.

3. Ražošanas standarti: NZFSA bioloģiskās ražošanas tehniskie noteikumi [NZFSA *Technical Rules for Organic Production*]**4. Kompetentā iestāde:** *Jaunzēlandes Pārtikas nekaitīguma iestāde* [New Zealand Food Safety Authority NZFSA], <http://www.nzfsa.govt.nz/organics/>**5. Kontroles organizācijas:**

- *AssureQuality*, www.organiccertification.co.nz
- *BIO-GRO New Zealand*, www.bio-gro.co.nz

6. Sertifikāta izdevējiestāde: Lauksaimniecības un mežsaimniecības ministrija [Ministry of AGRiculture and Forestry (MAF)] – Jaunzēlandes Pārtikas nekaitīguma iestāde [New Zealand Food Safety Authority (NZFSA)].**7. Iekļaušanas ilgums:** 2011. gada 30. jūnijs.

IV PIELIKUMS

**LĪDZVĒRTĪBAS PĀRBAUDES NOLŪKOS ATZĪTO KONTROLES ORGANIZĀCIJU UN KONTROLES IESTĀŽU
SARAKSTS UN ATTIECĪGĀS SPECIFIKĀCIJAS, KĀ MINĒTS 10. PANTĀ**

V PIELIKUMS

INSPEKCIJAS SERTIFIKĀTA PARAUGS**bioloģisko produktu importēšanai Eiropas Kopienā, kā minēts 13. pantā**

Sertifikāta paraugu nosaka attiecībā uz:

- tekstu,
- formu, uz vienas lapas,
- aiļu izvietojumu un izmēriem.

PĀRBAUDES SERTIFIKĀTS BIOĻĪSKĀS RAŽOŠANAS PRODUKTU IMPORTAM EIROPAS KOPIENĀ

1. Iestāde vai organizācija, kas izsniedz sertifikātu (nosaukums un adrese)	2. Padomes Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 2. punkts ☐ vai 33. panta 3. punkts ☐ , vai Komisijas Regulas (EK) Nr. 1235/2008 19. pants ☐	
3. Pārbaudes sertifikāta kārtas numurs	4. Atļaujas atsauces numurs saskaņā ar 19. pantu	
5. Eksportētājs (nosaukums un adrese)	6. Kontroles organizācija vai kontroles iestāde (nosaukums un adrese)	
7. Produkta ražotājs vai sagatavotājs (nosaukums un adrese)	8. Nosūtītāja valsts	
	9. Galamērķa valsts	
10. Pirmais saņēmējs Kopienā (nosaukums un adrese)	11. Importētāja nosaukums un adrese	
12. Atzīmes un numuri. Konteineru Nr. Skaits un veids. Produkta tirdzniecības nosaukums	13. KN kodi	14. Deklarētais daudzums
	<p>15. Tās sertifikāta izdevējas iestādes vai organizācijas apstiprinājums, kas minēta 1. ailē.</p> <p>Ar šo apliecinā, ka šis sertifikāts ir izmantots, pamatojoties uz pārbaudēm, kas ir vajadzīgas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1235/2008 13. panta 4. punktu, un ka iepriekš norādītie produkti ir iegūti saskaņā ar bioloģiskās ražošanas metodes ražošanas un kontroles noteikumiem, kurus uzskata par līdzvērtīgiem Regulas (EK) Nr. 834/2007 noteikumiem.</p> <p>Datums</p> <p>Pilnvarotās personas vārds un paraksts</p> <p>Izdevējas iestādes vai organizācijas zīmogs</p>	

16. Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes, kas piešķirusi atļauju, vai tās pārstāvja apstiprinājums.

Ar šo apliecina, ka iepriekš norādītos produktus atļauts laist tirgū Eiropas Kopienā saskaņā ar Regulas (EEK) (EK) Nr. 1235/2008 19. panta procedūru, atbilstoši atļaujas numuram, kas minēts 4. ailē.

Datums

Pilnvarotās personas vārds un paraksts

Kompetentās iestādes vai tās pārstāvja dalībvalstī zīmogs

17. Dalībvalsts attiecīgās iestādes veiktā sūtījuma pārbaude.

Dalībvalsts: .....

Importa reģistrācija (muitas deklarācijas veids, numurs, datums un iestāde): .....

Datums: .....

Pilnvarotās personas vārds un paraksts

Zīmogs

18. Pirmā saņēmēja apstiprinājums

Ar šo apliecina, ka preces saņemtas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 889/2008 34. pantu.

Uzņēmējiesabiedrības nosaukums

Datums

Pilnvarotās personas vārds un paraksts

Piezīmes

1. aile: Iestāde vai organizācija, vai cita izraudzīta iestāde vai organizācija, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1235/2008 13. panta 3. punktā. Šī organizācija aizpilda arī 3. un 15. aili.
2. aile: Šajā ailē ir norādītas EK regulas, kas attiecas uz šā sertifikāta izdošanu un izmantošanu; norādiet attiecīgo noteikumu.
3. aile: Sertifikāta kārtas numurs, ko izdevēja iestāde vai organizācija piešķir saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1235/2008 13. panta 4. punktu.
4. aile: Atļaujas numurs importa gadījumā saskaņā ar 19. pantu. Šo aili aizpilda izdevēja organizācija vai – ja informācija nav pieejama brīdī, kad to indosē izdevēja organizācija, – importētājs.
5. aile: Eksportētāja vārds un adrese.
6. aile: Kontroles iestāde vai organizācija, kas uzrauga pēdējās darbības (ražošanas, sagatavošanas, tostarp iesaiņošanas un marķēšanas) atbilstību bioloģiskās ražošanas metožu noteikumiem nosūtītājā trešā valstī.
7. aile: Uzņēmējs, kurš veicis pēdējo darbību (ražošanu, sagatavošanu, tostarp iesaiņošanu un marķēšanu) ar sūtījumu trešā valstī, kas minēta 8. ailē.
9. aile: Galamērķa valsts nozīmē pirmā saņēmēja valsti Kopienā.
10. aile: Sūtījuma pirmā saņēmēja Kopienā nosaukums un adrese. Pirmais saņēmējs nozīmē fizisku vai juridisku personu, kam sūtījumu piegādā un kur to pārkras turpmākai sagatavošanai un/vai tirdzniecībai. Pirmais saņēmējs aizpilda arī 18. aili.
11. aile: Importētāja nosaukums un adrese; importētājs nozīmē fizisku vai juridisku personu Eiropas Kopienā, kas noformē sūtījumu laišanai brīvā apgrozībā Eiropas Kopienā vai nu pati, vai ar pārstāvja palīdzību.
13. aile: Attiecīgo produktu kombinētās nomenklatūras kodi.
14. aile: Deklarētais daudzums, kas izteikts atbilstošās vienībās (tīrsvara kilogramos, litros u. c).
15. aile: Iestādes vai organizācijas, kas izdevusi sertifikātu, apstiprinājums. Parakstam un zīmogam ir jābūt tādā krāsā, kas atšķiras no drukājuma krāsas.
16. aile: Tikai importam saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Regulas (EK) Nr. 1235/2008 19. pantā. Aizpilda dalībvalsts kompetentā iestāde, kas piešķirusi atļauju, vai deleģētā iestāde vai organizācija gadījumā, kad notikusi deleģēšana saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1235/2008 13. panta 7. punkta b) apakšpunktu. Neaizpilda gadījumos, kad piemēro Regulas (EK) Nr. 1235/2008 13. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteikto atkāpi.
17. aile: Aizpilda attiecīgā dalībvalsts iestāde, vai nu pārbaudot sūtījumu saskaņā ar 13. panta 1. punktu, vai arī pirms sagatavošanas vai sadalīšanas darbības apstākļos, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1235/2008 14. pantā.
18. aile: Aizpilda pirmais saņēmējs, saņemot produktus, pēc tam, kad ir veicis pārbaudes, kuras paredzētas Regulas (EK) Nr. 889/2008 34. pantā.

VI PIELIKUMS

**INSPEKCIJAS CERTIFIKĀTA IZRAKSTA PARAUGS,
kas minēts 14. pantā**

Izraksta paraugu nosaka attiecībā uz:

- tekstu,
- formu,
- aiļu izvietojumu un izmēriem.

IZRAKSTS Nr. ... NO PĀRBAUDES SERTIFIKĀTA BIOLOĢISKĀS RAŽOŠANAS PRODUKTU IMPORTAM EIROPAS KOPIENĀ

1. Iestāde vai organizācija, kas izdevusi attiecīgo pārbaudes sertifikātu (nosaukums un adrese)	2. Padomes Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 2. punkts ☐ vai 33. panta 3. punkts ☐ , vai Komisijas Regulas (EK) Nr. 1235/2008 19. pants ☐	
3. Pārbaudes sertifikāta kārtas numurs	4. Atļaujas atsauces numurs saskaņā ar 19. pantu	
5. Uzņēmējs, kas sadalījis sākotnējo sūtījumu partijās (nosaukums un adrese)	6. Kontroles iestāde vai kontroles organizācija (nosaukums un adrese)	
7. Sākotnējā sūtījuma importētāja nosaukums un adrese	8. Sākotnējā sūtījuma nosūtītāja valsts	9. Sākotnējā sūtījuma kopējais deklarētais daudzums
10. Sadalīšanas rezultātā iegūtās partijas saņēmējs (nosaukums un adrese)		
11. Atzīmes un numuri. Konteineru Nr. Skaits un veids. Partijas tirdzniecības nosaukums	12. KN kods	13. Partijas deklarētais daudzums
<p>14. Dalībvalsts attiecīgās iestādes, kas indosē sertifikāta izrakstu, apstiprinājums.</p> <p>Šis izraksts atbilst iepriekš aprakstītajai partijai, kas iegūta, sadalot sūtījumu, uz kuru attiecas pārbaudes sertifikāta oriģināls ar kārtas numuru, kas norādīts 3. ailē.</p> <p>Dalībvalsts: .....</p> <p>Datums: .....</p> <p>Pilnvarotās personas vārds un paraksts Zīmogs</p>		
<p>15. Partijas saņēmēja apstiprinājums</p> <p>Ar šo apliecinā, ka partijas saņemšana ir notikusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 889/2008 33. pantu.</p> <p>Uzņēmējaisabiedrības nosaukums</p> <p>Datums:</p> <p>Pilnvarotās personas vārds un paraksts</p>		

Piezīmes

- Izraksts Nr. ...: Izraksta numurs atbilst tās partijas numuram, kas iegūta, sadalot sākotnējo sūtījumu.
1. aile: Iestādes vai organizācijas nosaukums trešā valstī, kas izdevusi attiecīgo pārbaudes sertifikātu.
2. aile: Šajā ailē ir norādītas EK regulas, kuras attiecas uz šā izraksta izdošanu un izmantošanu. Norādiet attiecīgo noteikumu, saskaņā ar kuru tika importēts attiecīgais sūtījums, skatīt attiecīgā pārbaudes sertifikāta 2. ailī.
3. aile: Attiecīgā sertifikāta kārtas numurs, ko izdevēja iestāde vai organizācija piešķirusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1235/2008 13. panta 4. punktu.
4. aile: Atsauces numurs atļaujai, kas piešķirta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1235/2008 19. pantu, skatīt attiecīgā pārbaudes sertifikāta 4. ailī.
6. aile: Kontroles iestāde vai kontroles organizācija, kas atbild par tā uzņēmēja kontroli, kas sadalījis sūtījumu.
- 7., 8. un 9. aile: Skatīt attiecīgo informāciju vai iestādi attiecīgajā pārbaudes sertifikātā.
10. aile: Partijas (kas iegūta sadalot) saņēmējs Eiropas Kopienā.
12. aile: Attiecīgās partijas produktu kombinētās nomenklatūras kodi.
13. aile: Deklarētais daudzums, kas izteikts atbilstošās vienībās (tīrsvara kilogramos, litros u. c.)
14. aile: Aizpilda attiecīgā dalībvalsts iestāde par katru partiju, kas iegūta sadalīšanas darbībā, kura minēta Regulas (EK) Nr. 1235/2008 14. panta 2. punktā.
15. aile: Aizpilda partijai, kad saņēmējs ir veicis pārbaudes, kuras paredzētas Regulas (EK) Nr. 889/2008 33. pantā.

VII PIELIKUMS

Atbilstības tabula, kas minēta 20. pantā

Regula (EK) Nr. 345/2008	Regula (EK) Nr. 605/2008	Šī regula
—	1. panta 1. punkts	1. pants
—	1. panta 2. punkts	—
—	2. pants, ievadvārdi un 1. punkts	2. pants, ievadvārdi un 1. punkts
—	—	2. panta 2. punkts
—	2. panta 2. punkts	2. panta 3. punkts
—	2. panta 3. punkts	2. panta 4. punkts
—	2. panta 4. punkts	—
—	2. panta 5. punkts	2. panta 5. punkts
—	—	3. pants
—	—	4. pants
—	—	5. pants
—	—	6. pants
1. pants	—	7. pants
2. panta 1. punkts	—	8. panta 1. punkts
2. panta 2. punkts	—	8. panta 2. punkts
2. panta 3. punkts	—	8. panta 3. punkts
2. panta 4. punkts	—	8. panta 3. punkts un 9. panta 2. punkts
—	—	8. panta 4. punkts
2. panta 5. punkts	—	9. panta 1. punkts
2. panta 6. punkts	—	9. panta 3. un 4. punkts
—	—	10. pants
—	—	11. pants
—	—	12. pants
—	3. un 4. pants	13. pants
—	5. pants	14. pants
—	6. pants	15. pants
—	—	16. pants
—	—	17. pants
—	7. panta 1. punkts	—
—	7. panta 2. punkts	—
—	—	18. pants
—	—	19. pants
3. pants	8. pants	20. pants

Regula (EK) Nr. 345/2008	Regula (EK) Nr. 605/2008	Šī regula
4. pants	9. pants	21. pants
II pielikums	—	—
—	—	I pielikums
—	—	II pielikums
I pielikums	—	III pielikums
—	—	IV pielikums
—	I pielikums	V pielikums
—	II pielikums	VI pielikums
III pielikums	IV pielikums	VII pielikums

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1236/2008

(2008. gada 11. decembris),

ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1613/2000 par atkāpēm no Regulas (EEK) Nr. 2454/93 attiecībā uz to, kā definēt noteiktas izcelsmes ražojumu jēdzienu izmantošanai vispārējo atvieglojumu sistēmā, lai ņemtu vērā Laosas īpašo stāvokli attiecībā uz dažu tekstilizstrādājumu eksportu uz Kopieni

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 247. pantu,ņemot vērā Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ⁽²⁾, un jo īpaši tās 76. pantu,

tā kā:

(1) Ar Padomes 2005. gada 27. jūnija Regulu (EK) Nr. 980/2005 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu ⁽³⁾ Kopiena piešķirusi vispārējās tarifa preferences Laosai. Regula (EK) Nr. 980/2005 zaudēs spēku 2008. gada 31. decembrī, bet no 2009. gada 1. janvāra to aizstās ar Padomes Regulu (EK) Nr. 732/2008 ⁽⁴⁾, ar ko apstiprināta minēto Kopienas tarifa preferenču piešķiršana Laosai.

(2) Regulā (EEK) Nr. 2454/93 iekļauta noteiktas izcelsmes produktu jēdziena definīcija, kas izmantojama vispārējo tarifa preferenču sistēmas vajadzībām. Regulā (EEK) Nr. 2454/93 arī paredzēta atkāpe minētās definīcijas piemērošanā par labu vismazāk attīstītām vispārējo tarifa preferenču sistēmas (VPS) saņēmējām valstīm, kas iesniedz attiecīgu pieprasījumu Kopienai.

(3) Laosa ir guvusi labumu no šādas atkāpes attiecībā uz dažiem tekstilizstrādājumiem saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1613/2000 ⁽⁵⁾, kuras darbības termiņš ir ticis pagarināts vairākas reizes un kura zaudēs spēku 2008. gada 31. decembrī.

⁽¹⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 169, 30.6.2005., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 211, 6.8.2008., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 185, 25.7.2000., 38. lpp.

(4) Laosa 2008. gada 9. oktobra vēstulē iesniedza pieprasījumu pagarināt atkāpes darbības termiņu saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2454/93 76. pantu.

(5) Kad Regulas (EK) Nr. 1613/2000 darbības termiņu ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1806/2006 ⁽⁶⁾ pagarināja pēdējo reizi, tika gaidīts, ka jauni, vienkāršāki un attīstībai labvēlīgāki VPS izcelsmes noteikumi būs stājušies spēkā pirms atkāpes darbības termiņa beigām. Tomēr jauni VPS izcelsmes noteikumi vēl nav pieņemti, un šobrīd paredzams, ka šādi izcelsmes noteikumi nebūs stājušies spēkā pirms 2009. gada beigām.

(6) Pieprasījumā pierādīts, ka, piemērojot izcelsmes noteikumus par pietiekamu apstrādi vai pārstrādi un reģionālo kumulāciju, tiktu ievērojami ietekmēta Laosas apģērbu ražošanas nozares spēja turpināt eksportu uz Kopieni un samazinātos investīcijas. Tas šajā valstī izraisītu uzņēmumu slēgšanu un palielinātu bezdarbu. Turklāt šķiet, ka šobrīd spēkā esošo VPS izcelsmes noteikumu piemērošanai, pat ja tā notiktu neilgu laiku, būtu iepriekš raksturotā ietekme.

(7) Atkāpes darbības termiņš jāpagarina uz laiku, kas nepieciešams, lai pieņemtu un īstenotu jaunus VPS izcelsmes noteikumus. Ilgāka termiņa līgumu noslēgšana, gūstot labumu no atkāpes, ir sevišķi svarīga Laosas rūpniecības stabilitātei un izaugsmei, tāpēc piešķirtajam pagarinājumam jābūt pietiekami ilgam, lai dotu uzņēmējiem iespēju noslēgt šādus līgumus.

(8) Gaidāmo jauno izcelsmes noteikumu piemērošanas rezultātā Laosas izstrādājumiem, kuriem tarifa preferenču sistēmu šobrīd var izmantot tikai ar atkāpes palīdzību, nākotnē vajadzētu būt iespējai izmantot šo sistēmu, piemērojot jaunus izcelsmes noteikumus. Atkāpe tad kļūs lieka. Lai uzņēmējiem nodrošinātu skaidrību, Regula (EK) Nr. 1613/2000 būs jāatceļ no dienas, no kuras piemēro jaunus izcelsmes noteikumus.

(9) Tāpēc atkāpe jāpagarina līdz dienai, no kuras piemēro jaunus izcelsmes noteikumus, kas nosakāmi Regulā (EEK) Nr. 2454/93, bet jebkurā gadījumā atkāpei būtu jāzaudē spēks 2010. gada 31. decembrī.

⁽⁶⁾ OV L 343, 8.12.2006., 69. lpp.

- (10) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1613/2000.
- (11) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Muitas kodeksa komitejas atzinumu,

gada daudzumiem, kas katram izstrādājumam doti pielikumā, laikā no 2000. gada 15. jūlija līdz dienai, no kuras piemēro Regulas (EEK) Nr. 2454/93 grozījumu attiecībā uz noteiktas izcelsmes produktu jēdziena definīciju, kas izmantojama vispārējo tarifa preferenču sistēmas vajadzībām, bet jebkurā gadījumā šī atkāpe zaudē spēku 2010. gada 31. decembrī.”

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 1613/2000 2. pantu aizstāj ar šādu:

2. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

“2. pants

Atkāpi, kas minēta 1. pantā, piemēro izstrādājumiem, ko transportē tieši no Laosas un importē Kopienā atbilstīgi

To piemēro no 2009. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 11. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
László KOVÁCS

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1237/2008

(2008. gada 11. decembris),

ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1043/2005, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 3448/93 attiecībā uz eksporta kompensāciju piešķiršanas sistēmu noteiktiem lauksaimniecības produktiem, kurus eksportē tādu preču veidā, kas nav ietvertas Līguma I pielikumā, un šādu kompensāciju apjomu noteikšanas kritērijus

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1993. gada 6. decembra Regulu (EK) Nr. 3448/93, ar ko nosaka tirdzniecības režīmu, kas piemērojams dažām lauksaimniecības produktu pārstrādē iegūtām precēm ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 8. panta 3. punkta pirmo daļu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar 5. panta 3. punktu Komisijas Regulā (EK) Nr. 1043/2005 ⁽²⁾, ja preces izmanto eksportēto preču ražošanā, kompensācijas apjoma aprēķināšanā izmantojamā kompensācijas likme, kas piemērojama katram pamatproduktam, produktiem no to pārstrādes vai vienai no minētajām divām kategorijām pielīdzināmiem produktiem, kas izmantoti eksportēto produktu ražošanā, ir tā likme, kas piemērojama, ja minētās preces eksportē nepārstrādātas.
- (2) Saskaņā ar 19. panta 1. punktu Regulā (EK) Nr. 1043/2005, ja to pieprasa situācija pasaules tirdzniecībā ar ovalbumīnu, kas atbilst KN kodam 3502 11 90 un 3502 19 90, vai īpašas konkrētu tirgu prasības, kompensāciju par šīm precēm var diferencēt atbilstīgi galamērķim.
- (3) Regulas (EK) Nr. 1043/2005 5. panta 3. punktu lasot kopā ar 19. panta 1. punktu, var veidoties nepareiza interpretācija, ka precēm, kuru sastāvā ir olvabumīns un kuras tiek eksportētas uz trešām valstīm, jo īpaši uz Dienvidkoreju, Japānu, Malaiziju, Taizemi, Taivānu un Filipīnām, var piemērot augstāku kompensācijas likmi, kas paredzēta tikai tāda olvabumīna eksportam uz šiem galamērķiem, kas nav tālāk pārstrādāts.

- (4) Tāpēc skaidrības un Kopienas finansiālo interešu aizsardzības labad ir lietderīgi precizēt, ka tikai tāda olvabumīna eksportam, kas nav tālāk pārstrādāts, var piemērot augstāku kompensācijas likmi, kas šiem galamērķiem noteikta Regulas (EK) Nr. 1043/2005 19. panta 1. punktā.
- (5) Tāpēc Regula (EK) Nr. 1043/2005 attiecīgi jāgroza.
- (6) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi Pārvaldības komiteja, kura nodarbojas ar horizontālajiem jautājumiem, kas saistīti ar I pielikumā neiekļautu pārstrādātu lauksaimniecības produktu tirdzniecību,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 1043/2005 19. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Kompensāciju par kazeīnu, kas atbilst KN kodam 3501 10, kazeinātiem, kas atbilst KN kodam 3501 90 90, vai ovalbumīnu, kas atbilst KN kodam 3502 11 90 un 3502 19 90, un kas eksportēti bez tālākas pārstrādes, var diferencēt atbilstīgi galamērķim, ja to pieprasa:

- a) šo preču tirdzniecības situācija pasaulē; vai
- b) īpašas konkrētu tirgu prasības.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 11. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 318, 20.12.1993., 18. lpp.

⁽²⁾ OV L 172, 5.7.2005., 24. lpp.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1238/2008**(2008. gada 10. decembris),****ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Spānijas karogu, zvejojot diegspuru vēdzeles V, VI un VII zonā Kopienas ūdeņos un ūdeņos, kas nav trešo valstu suverenitātē vai jurisdikcijā**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 26. panta 4. punktu,ņemot vērā Padomes 1993. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai ⁽²⁾, un jo īpaši tās 21. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Padomes 2006. gada 19. decembra Regulā (EK) Nr. 2015/2006, ar ko 2007. un 2008. gadam Kopienas zvejas kuģiem nosaka zvejas iespējas attiecībā uz konkrētiem dziļūdens zivju krājumiem ⁽³⁾, ir noteiktas kvotas 2007. un 2008. gadam.
- (2) Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju kuģi, kas peld ar šīs regulas pielikumā minētās dalībvalsts karogu vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī, ar nozveju no pielikumā norādītā krājuma ir pilnībā apguvuši 2008. gadam iedalīto kvotu.

- (3) Tāpēc jāaizliedz zveja no šā krājuma, nozvejas paturēšana uz kuģa, pārkraušana citā kuģī un izkraušana,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants**Kvotas pilnīga apguve**

Nozvejas kvotu 2008. gadam, kura šīs regulas pielikumā minētajai dalībvalstij iedalīta pielikumā norādītajam krājumam, uzskata par pilnībā apgūtu no pielikumā noteiktās dienas.

2. pants**Aizliegumi**

Zveja no šīs regulas pielikumā norādītā krājuma, ko veic kuģi, kuri peld ar pielikumā minētās dalībvalsts karogu vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī, ir aizliegta no pielikumā noteiktās dienas. Pēc šīs dienas ir aizliegts paturēt uz kuģa, pārkraut citā kuģī vai izkraut nozveju no šā krājuma, ja to nozvejojuši minētie kuģi.

3. pants**Stāšanās spēkā**Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 10. decembrī

Komisijas vārdā —
jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektors
Fokion FOTIADIS

⁽¹⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

⁽²⁾ OV L 261, 20.10.1993., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 384, 29.12.2006., 28. lpp.

PIELIKUMS

Nr.	10/DSS
Dalībvalsts	ESP
Krājums	GFB/567-
Suga	Diegspuru vēdzele (<i>Phycis blennoides</i>)
Apgabals	V, VI un VII zona (Kopienas ūdeņi un ūdeņi, kas nav trešo valstu suverenitātē vai jurisdikcijā)
Datums	30.9.2008.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1239/2008**(2008. gada 10. decembris),****ar ko atļauj kuģiem, kuri peld ar Zviedrijas karogu, atsākt mencu zveju Kategatā**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 26. panta 4. punktu,ņemot vērā Padomes 1993. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai ⁽²⁾, un jo īpaši tās 21. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Padomes 2008. gada 16. janvāra Regulā (EK) Nr. 40/2008, ar ko 2008. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus, kuri piemērojami Kopienas ūdeņos un – attiecībā uz Kopienas kuģiem – ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas limiti ⁽³⁾, ir noteiktas kvotas 2008. gadam.
- (2) Zviedrija 2008. gada 15. maijā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2847/93 21. panta 2. punktu paziņoja Komisijai, ka tā paredzējusi no 2008. gada 19. maija aizliegt mencu zveju Kategatā.
- (3) Komisija 2008. gada 19. jūnijā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2847/93 21. panta 3. punktu un Regulas (EK) Nr. 2371/2002 26. panta 4. punktu pieņēma Regulu (EK) Nr.

585/2008, ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Zviedrijas karogu, zvejojot mencas Kategatā ⁽⁴⁾, un šī regula ir spēkā no iepriekš minētā datuma.

- (4) Saskaņā ar informāciju, kuru Komisija ir saņēmusi no Zviedrijas iestādēm, Zviedrijai iedalītajā kvotā Kategatā mencas vēl ir pieejamas. Tāpēc ir jāatļauj kuģiem, kuri peld ar Zviedrijas karogu vai ir reģistrēti Zviedrijā, zvejojot mencas šajos ūdeņos.
- (5) Šai atļaujai jāstājas spēkā 2008. gada 13. oktobrī, lai attiecīgo daudzumu mencu varētu zvejojot līdz kārtējā gada beigām.
- (6) Komisijas Regula (EK) Nr. 585/2008 ir jāatceļ no 2008. gada 13. oktobra,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants**Atcelšana**

Ar šo atceļ Regulu (EK) Nr. 585/2008.

2. pants**Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2008. gada 13. oktobra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 10. decembrī

Komisijas vārdā —
jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektors
Fokion FOTIADIS

⁽¹⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.⁽²⁾ OV L 261, 20.10.1993., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 19, 23.1.2008., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV L 162, 21.6.2008., 9. lpp.

PIELIKUMS

Nr.	64 – Zvejas atsākšana
Dalībvalsts	SWE
Krājums	COD/03AS.
Suga	Menca
Zona	Kategats
Datums	13.10.2008.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1240/2008**(2008. gada 10. decembris),****ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 560/2005, ar ko nosaka dažus īpašus ierobežojošus pasākumus, kuri vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Kotdivuārā**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 560/2005, ar kuru nosaka dažus īpašus ierobežojošus pasākumus, kuri vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Kotdivuārā⁽¹⁾, un jo īpaši tās 11. panta a) punktu,

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 560/2005 I pielikumā ir uzskaitītas fiziskas un juridiskas personas un vienības, uz kurām saskaņā ar minēto regulu attiecas līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana.
- (2) Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Sankciju komiteja 2006. gada 18. decembrī un 2008. gada

21. oktobrī nolēma grozīt to fizisko personu sarakstu, kam piemēro līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanu, papildinot informāciju par jau sarakstā iekļautajām personām. Tādēļ attiecīgi jāgroza I pielikums,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 560/2005 I pielikumu aizstāj ar šīs regulas pielikuma tekstu.

*2. pants*Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 10. decembrī

Komisijas vārdā —
ārējo attiecību ģenerāldirektors
Eneko LANDÁBURU

⁽¹⁾ OV L 95, 14.4.2005., 1. lpp.

PIELIKUMS

"I PIELIKUMS

Regulas 2., 4. un 7. pantā minēto fizisko vai juridisko personu saraksts

- (1) *Charles Blé Goudé (alias Gbapé Zadi)*. Adrese: Bloc P 170, Yopougon Selmer, Côte d'Ivoire, (b) Hotel Ivoire, Abidjan, Cocody, Côte d'Ivoire. Dzimšanas datums: 1.1.1972. Dzimšanas vieta: a) *Guibéroua (Gagnoa)*, Kotdivuāra, b) *Niagbrahio/Guiberoua*, Kotdivuāra, c) *Guiberoua*, Kotdivuāra. Pilsonība: Kotdivuāra. Pase Nr.: a) 04LE66241 (Kotdivuāra, izsniegta 10.11.2005., derīga līdz 9.11.2008.), b) AE/088 DH 12 (Kotdivuāras diplomātiskā pase, izsniegta 20.12.2002., derīga līdz 11.12.2005.), c) 98LC39292 (Kotdivuāra, izsniegta 24.11.2000., derīga līdz 23.11.2003.). Ceļošanas dokuments Nr.: C2310421 (Šveice, izsniegts 15.11.2005., derīgs līdz 31.12.2005.).

Cita informācija: 1) adrese a) 2001. gadā, adrese b) kā norādīts ceļošanas dokumentā Nr. C2310421; 2) iespējamie vārdi vai tituli: "Général" vai "Génie de kpo". 3) COJEP vadītājs ("Jaunie patrioti"). Atkārtoti publiski atbalstīja vardarbību pret Apvienoto Nāciju tehniskajam iekārtām un personālu, kā arī ārzemniekiem; kaujinieku vadīšana un dalība vardarbības aktos, ieskaitot piekaušanu, izvarošanu un ārpustiesas slepkavības; Apvienoto Nāciju, Starptautiskās darba grupas, politiskās opozīcijas un neatkarīgās preses iebiedēšana; starptautisko radiostaciju sabotāža; starptautiskās darba grupas, Apvienoto Nāciju Organizācijas darbībās Kotdivuārā, franču militāro spēku darba traucēšana, un šķēršļu likšana miera procesam, ko nosaka ANO rezolūcija Nr. 1643 (2005).

- (2) *Eugène N'goran Kouadio Djué*. Dzimšanas datums: a) 1.1.1966., b) 20.12.1969. Pilsonība: Kotdivuāras. Pase Nr.: 04LE017521 (izsniegta 10.2.2005., derīga līdz 10.2.2008.).

Cita informācija: "Union des Patriotes pour la Libération Totale de la Côte d'Ivoire" (UPLTCl) vadītājs. Atkārtoti publiski atbalstīja vardarbību pret Apvienoto Nāciju tehniskajam iekārtām un personālu, kā arī ārzemniekiem; kaujinieku vadīšana un dalība vardarbības aktos, ieskaitot piekaušanu, izvarošanu un ārpustiesas slepkavības; starptautiskās darba grupas, Apvienoto Nāciju Organizācijas darbībās Kotdivuārā, franču militāro spēku darba traucēšana, un šķēršļu likšana miera procesam, ko nosaka ANO rezolūcija Nr. 1643 (2005).

- (3) *Martin Kouakou Fofié*. Dzimšanas datums: 1.1.1968. Dzimšanas vieta: Bohi, Kotdivuāra. Pilsonība: Kotdivuāra. Personas apliecības Nr.: a) 2096927 (Burkinafaso, izsniegta 17.3.2005.), b) 970860100249 (Kotdivuāra, izsniegta 5.8.1997., derīga līdz 5.8.2007.).

Cita informācija: a) Burkinafaso personas apliecība: CNB N.076 (17.2.2003.), tēva vārds: *Yao Koffi Fofié*, Mātes vārds: *Ama Krouama Kossonou*; b) Galvenais kaprālis, jauno bruņoto spēku komandants, Korhogo sektors. Viņa vadītie spēki vervēja bērnu zaldātus, nolauņēja cilvēkus, uzspieda piespiedu darbu, seksuāli izmantoja sievietes, patvaļīgi arestēja un nonāvēja bez tiesas, kas ir pretrunā ar cilvēktiesību konvencijām un starptautiskajiem tiesību aktiem cilvēktiesību jomā; traucēja starptautiskās darba grupas, Apvienoto Nāciju Organizācijas darbībās Kotdivuārā, franču militāro spēku darbu, un lika šķēršļus miera procesam, ko nosaka ANO rezolūcija Nr. 1643 (2005)."

II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2008. gada 20. maijs)

par atbalstu, ko Francija piešķirusi Fondam zvejniecības risku novēršanai un zvejniecības uzņēmumiem (valsts atbalsts C 9/06)

(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 5636)

(Autentisks ir tikai teksts franču valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2008/936/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

pēc tam, kad ieinteresētajām personām ir lūgts iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar minēto pantu,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

- (1) Komisija ir iepazinusies ar dažāda veida informāciju par to, ka pastāv fonds, kas paredzēts tam, lai kompensētu degvielas cenu paaugstināšanos, ar ko kopš 2004. gada saskaras Francijas zvejniecības uzņēmumi. Saskaņā ar šo informāciju šī fonda (saukts par Fondu zvejniecības risku novēršanai – FPAP) pasludinātais mērķis bija izlīdzināt degvielas cenas īstermiņa svārstības zvejniecības nozarei, taču faktiski tas šiem uzņēmumiem nodrošināja tādu degvielas cenu, kas nepārprotami bija zemāka par tirgus cenu.
- (2) Acīmredzot bija paredzēts, ka sākotnēji šī fonda darbību nodrošinās tikai un vienīgi ieguldījumi, ko veic attiecīgajā nozarē strādājošie. Darbības princips būtu bijis vienkāršs: fonds segtu to degvielas izmaksu daļu, kas pārsniedz vienam litram noteikto bāzes cenu, bet savukārt tad, kad degvielas cena būtu nokritusies zem šīs bāzes

cenās, uzņēmumi veiktu ieguldījumus FPAP. Tādējādi sistēmas finansēšanai būtu sasniegts līdzsvars, neizmanojot valsts līdzekļus.

- (3) Tomēr, tā kā degvielas tirgus cena vienmēr ievērojami pārsniedza minēto bāzes cenu, Komisija izvirzīja pieņēmumu, ka FPAP darbība ir iespējama tikai ar valsts finansēto atbalstu un ka šis finansiālais atbalsts ir uzskatāms par valsts atbalstu EK līguma 87. panta nozīmē.
- (4) 2005. gada 25. augustā Komisija lūdza, lai Francija tai līdz 2005. gada 5. septembrim dara zināmu, vai valsts bija veikusi vai paredzējusi veikt konkrētus pasākumus, lai risinātu problēmas, kas saistītas ar degvielas izmaksu palielināšanos. Komisija arī atgādināja, ka, ja šie pasākumi ir saistīti ar valsts atbalstu, tad tie jā dara tai zināmi saskaņā ar Līguma 88. panta 3. punktu.
- (5) Tā kā netika sniegta atbilde, tad Komisija saskaņā ar 10. pantu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta [tagad 88. pants] piemērošanai⁽¹⁾, 2005. gada 21. septembrī pieprasīja Francijai trīs nedēļu laikā sniegt informāciju par šo fondu, lai Komisija varētu pārbaudīt, vai faktiski ir sniegts valsts atbalsts un, ja vajadzīgs, – vai šis valsts atbalsts ir vai nav saderīgs ar kopējo tirgu.

⁽¹⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

- (6) Francija 2005. gada 7. oktobrī atbildēja uz Komisijas 2005. gada 25. augusta pieprasījumu, norādot, ka "Francija nav veikusi nekādus ar valsts atbalstu saistītus pasākumus, lai risinātu grūtības, ko izraisījusi nesenā degvielas cenu ievērojamā paaugstināšanās". Tomēr Francija norādīja, ka tā ir sekmējusi "pasākumus, ko ierosinājuši attiecīgajā nozarē strādājošie", izveidojot fondu zvejniecības risku novēršanai. Šajā vēstulē nebija nekas teikts par naudas līdzekļu avansa maksājumiem, ko bija piešķirusi valsts. Tieši otrādi, no Francijas iestāžu atbildes netieši izrietēja, ka nozarē strādājošo pārvaldītā fonda finansējuma pamatā bija tikai un vienīgi tas, ka tika apvienoti fonda dalībnieku finansiālie spēki.
- (7) Komisija 2005. gada 21. oktobrī Francijas iestādēm atgādināja par savu 2005. gada 21. septembra oficiālo pieprasījumu sniegt informāciju par FPAP, vēlreiz piešķirot divu nedēļu termiņu.
- (8) Tā kā noteiktajā termiņā no Francijas nebija atbildes, Komisija saskaņā ar iepriekš minētā 10. panta 3. punktu nolēma adresēt Francijai rīkojumu sniegt informāciju, kas nepieciešama šai pārbaudei. Šis rīkojums, kura datums bija 2005. gada 5. decembris, tika darīts zināms 2005. gada 6. decembrī, un atbildei tika dots triju nedēļu termiņš.
- (9) Francija atbildēja ar 2005. gada 21. decembra vēstuli, ko Komisija saņēma 2005. gada 27. decembrī. Šajā vēstulē bija atsauce uz kādu iepriekšēju vēstuli, kuras datums bija 6. decembris un kura tika saņemta 8. decembrī, un kura bija nosūtīta, atbildot uz Komisijas 2005. gada 21. septembra vēstuli (sk. šā lēmuma 4. apsvērumu). Ar abām šīm vēstulēm Francija Komisijai nosūtīja FPAP statūtus un trīs līgumus par atmaksājamu avansu, ko valsts izmaksā FPAP.
- (10) Pēc šo atbilžu un tām pievienoto dokumentu izskatīšanas Komisija 2006. gada 8. martā informēja Franciju par savu lēmumu uzsākt oficiālo izmeklēšanas procedūru, kas paredzēta EK līguma 88. panta 2. punktā un Regulas (EK) Nr. 659/1999 6. pantā.
- (11) Komisijas lēmums uzsākt oficiālu izmeklēšanas procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* 2006. gada 19. aprīļa izdevumā⁽²⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas viena mēneša laikā iesniegt savus apsvērumus par attiecīgajiem pasākumiem.
- (12) Francija savus apsvērumus darīja zināmus ar 2006. gada 21. aprīļa vēstuli, un tie bija izteikti tās iestāžu paziņojuma veidā. Šim paziņojumam ir pievienota argumentācija, kura izskatās tā, it kā sākotnēji būtu bijusi paredzēta iekšējai lietošanai; šī argumentācija izskaidro nostāju, kas jāieņem pret Komisijas argumentiem.
- (13) 2006. gada 17. maijā advokātu birojs no Nantes "*Ménard, Quimbert un partneri*" (turpmāk tekstā – MQA) pa telefaksu norādīja, ka sniegs apsvērumus FPAP vārdā, un tādēļ lūdz tam piešķirt noteiktu termiņu. Komisija piekrita sniegt divu nedēļu termiņa pagarinājumu. MQA pēc tam ar parasto vēstuli, kas datēta ar 17. maiju un ko Komisija saņēma 23. maijā, nosūtīja apsvērumu rakstu uz *Coopération Maritime* veidlapas; rakstu bija parakstījis FPAP ģenerālsēkretārs *Jean-Luc de Feuardent*, un tā datums bija 18. maijs. Trešajā MQA vēstulē, kuras datums arī bija 17. maijs un kuru Komisija saņēma 14. jūnijā, bija iekļauta "jauna [to] apsvērumu versija, kurā izlabotas dažas ierēdņa pieļautas kļūdas"; patiesībā tie bija jauni dokumenti, kas Komisijai vēl nebija nosūtīti un kas ietvēra iepriekš minētā ģenerālsēkretāra *Jean-Luc de Feuardent* papildu apsvērumus iesniegtajam rakstam, kuriem bija pievienoti vairāki dokumenti par FPAP darbību (statūti, darbības veids, informatīvas piezīmes, iemaksu fiskālie nosacījumi, Finanšu ģenerālās inspekcijas un Lauksaimniecības un Zvejniecības ģenerālās inspekcijas kopējās misijas vēstule). Visbeidzot MQA pēdējā vēstulē, kuras datums bija 2006. gada 12. jūnijs un kuru tajā pašā dienā pa telefaksu nosūtīja Komisijai, atbildot uz tās 19. maija vēstuli, un kura bija "kļūdaini datēta ar 17. maiju, nosūtīt "*Confédération de la Coopération, de la Mutualité et du Crédit Maritime*" ģenerālsēkretāra *Jean-Luc de Feuardent* 2006. gada 18. maija apsvērumus", bija iekļauti tie paši papildu apsvērumi, kas bija nosūtīti ar trešo, 17. maija, vēstuli, taču bez pievienotajiem dokumentiem.

(2) OV C 91, 19.4.2006., 30. lpp.

- (14) Komisija 2006. gada 14. jūnijā nosūtīja Francijai MQA trešo, 2006. gada 17. maija, vēstuli (to versiju, par kuru bija norādīts, ka tajā izlabotas ierēdņa kļūdas) un MQA pēdējo, 2006. gada 12. jūnija, vēstuli, pieprasot, lai tā viena mēneša laikā saņemtu Francijas apsvērumus. 2006. gada 12. jūlijā Francija lūdza pagarināt termiņu līdz 1. septembrim. 2006. gada 18. jūlijā Komisija piekrita piešķirt papildu termiņu – vienu mēnesi. 2006. gada 26. septembrī Francija atbildēja, ka tā nevēlas sniegt nekādus īpašus apsvērumus, bet norādīja, ka MQA 2006. gada 17./19. maija vēstule neatbilst *Jean-Luc de Feuardent* apsvērumiem. 2006. gada 9. oktobrī Komisija Francijai sniedza sīkāku informāciju par vēstulēm, kas saņemtas no MQA, pieprasot desmit dienu laikā apstiprināt, ka Francijas iestādes ir iepazinušās ar *Jean-Luc de Feuardent* iesniegto apsvērumu rakstu. Francija 2006. gada 23. oktobrī atbildēja, ka tās rīcībā nav šā raksta, ko tā iepriekš minējusi tikai tāpēc, ka tas bija minēts [MQA] 12. jūnija vēstulē. Tā kā Francija paziņoja, ka tā šo vēstuli nav saņēmusi, Komisija to tai nosūtīja ar 2006. gada 27. oktobra oficiālo sūtījumu, pieprasot, lai tās iespējamie apsvērumi Komisijai tiktu nosūtīti ne vēlāk kā līdz 15. novembrim.
- (15) Francija 2006. gada 27. novembrī informēja Komisiju, ka tai par šo dokumentu nav nekādu īpašu komentāru.
- 2. APRAKSTS**
- 2.1. FPAP fonds un tā darbība**
- (16) Saskaņā ar Francijas 1884. gada 21. marta likumu, kas grozīts ar 1920. gada 12. marta likumu, FPAP tika izveidota kā arodapvienība. Statūtu projektu apstiprināja dibināšanas sanāksmē, kas notika 2004. gada 10. februārī, un paši statūti ir datēti ar 2004. gada 9. aprīli.
- (17) Šie statūti (4. pants) nosaka, ka apvienība ir izveidota uz 99 gadiem. Apvienības juridiskā adrese ir *Paris, 24, rue du Rocher* – tā pati adrese, kurā atrodas "*Confédération de la coopération, de la mutualité et du crédit maritimes*" (turpmāk tekstā – *Coopération Maritime*).
- (18) Saskaņā ar 7. pantu dibinātāji ir *Coopération Maritime*, iepirkumu un attīstības centrs *CECOMER*, mazumtirdzniecības kooperatīva sabiedrība, kas ir iepirkumu centrs zvejnieku kooperatīviem, kuri nodarbojas ar to materiālu un produktu sagādi, kas nepieciešami zvejniecības nozares darbībai, Amatierzvejas pārvaldības centrs un divas personas no zvejniecības nozares. 2004. gada 10. februāra dibināšanas sanāksmē šie pieci dibinātāji tika iecelti par FPAP administratoriem līdz kārtējai kopsapulcei, kurai bija jānotiek 2007. gadā. Tādējādi jāsecina, ka FPAP ir zvejniecības nozares un ar to ekonomiski saistīto struktūru (zvejnieku kooperatīvi, iepirkumu centrs, zvejniecības uzņēmumu pārvaldības centri) veidojums.
- (19) Kandidātiem, kas vēlas iestāties, ir jāiesniedz pierādījumi, ka to darbība ir saistīta ar zvejniecību; tomēr apvienība var uzņemt arī "ikvienu citu personu, kas gatava apvienībai sniegt morālo atbalstu", ja šādas kategorijas dalībnieku skaits nepārsniedz 5 % no apvienības dalībnieku kopējā skaita. Francija savā 2005. gada 6. decembra vēstulē precizē, ka FPAP ir 2 013 dalībnieki un 2 385 kuģi, kas atbilst 30 % no Francijas flotes.
- (20) Statūtu 2. pantā ir teikts: "Apvienības mērķis ir attīstīt produktus, kas zvejniecības uzņēmējiem ļautu segt šādus riskus: dīzeldegvielas cenu svārstības, jūras piesārņojums vai ar piesārņojumu saistīts veselības apdraudējums, kvotu slēgšana vai zvejas iespēju ievērojama samazināšana, ar tirgu saistītie riski. Tā nosaukums ir Fonds zvejniecības risku novēršanai." Tādējādi FPAP ir izveidots kā savstarpējās apdrošināšanas sabiedrība, kas saviem dalībniekiem apmaiņā pret to iemaksām piedāvā noteiktu skaitu pakalpojumu.
- (21) Francija ir atsūtījusi to trīs līgumu kopijas, kuri noslēgti starp valsti un FPAP un kuri attiecas uz atmaksājamiem avansiem, ko valsts izmaksā šim fondam. Šos avansus izmaksā ar Valsts zvejniecības un akvakultūras produktu starpnozaru biroja (*Office national interprofessionnel des produits de la mer et de l'aquaculture – OFIMER*) starpniecību. Pirmais līgums, kura datums ir 2004. gada 12. novembris, ir par summu 15 miljonu *euro* apmērā; otrais, kura datums ir 2005. gada 27. maijs, – par summu 10 miljonu *euro* apmērā; trešais, kura datums ir 2005. gada 11. oktobris, – par summu 40 miljonu *euro* apmērā. Tātad saskaņā ar šiem trim līgumiem FPAP ir avansā izmaksāta summa 65 miljonu *euro* apmērā.
- (22) Saskaņā ar argumentāciju, kas pievienota Francijas 2006. gada 21. aprīļa piezīmei (sk. šā lēmuma 11. apsvērumu), ir arī iespējams, ka FPAP ir izmaksāts vēl viens avanss 12 miljonu *euro* apmērā (sk. šā lēmuma 40. apsvērumu).

- (23) Saskaņā ar šo līgumu 1. pantu "FPAP darbojas, pamatojoties uz iemaksām, ko tā dalībnieki iemaksā, lai izveidotu finansiālu segumu riskiem, kurus rada naftas cenu svārstības un no tām izrietošās pārvaldības izmaksas". Šie līgumi liecina, ka, lai gan saskaņā ar FPAP statūtiem tā oficiālais mērķis attiecībā uz pakalpojumiem, ko tas varētu sniegt, ir samērā plašs (sk. šā lēmuma 20. apsvērumu), patiesībā tā darbība bija saistīta tikai ar to, lai zvejniecības uzņēmumiem nodrošinātu finansiālu segumu pret degvielas cenu pieaugumu.
- (24) Saskaņā ar 2004. gada 12. novembra līguma 2. pantu "naudas līdzekļu avansa mērķis ir ieviest mehānismu, kas nodrošinātu segumu pret starptautisko naftas cenu svārstībām, skaitot no 2004. gada 1. novembra; šis avanss ļaus nākotnes līgumu tirgos pirkt iespēju līgumu. Fonda dalībniekiem izmaksātajām kompensācijām jāatbilst cenas starpībai starp maksimālo segto cenu un bāzes indeksa mēneša vidējo cenu attiecīgajā mēnesī". 2005. gada 27. maija līguma 2. pants ir formulēts gandrīz tāpat: tas seguma mehānisma "ieviešanas" vietā paredz šāda mehānisma "īstenošanu", un kā datums, no kura segums varēs sākt darboties, avansam, kas izmaksāts saskaņā ar šo līgumu, ir norādīts 2005. gada 1. marts. Tas pats sakāms par 2005. gada 11. oktobra līgumu; 2. pants paredz, ka attiecībā uz izmaksāto avansu fonds riska seguma darbību īsteno, "sākot no 2005. gada 1. jūlija un vismaz līdz 2005. gada 31. decembrim, nākotnes līgumu tirgū pērkot iespēju līgumus par cenu līdz 0,17 euro par litru". Ir precizēts, ka "fonda dalībniekiem izmaksātajām kompensācijām maksimāli jāatbilst cenas starpībai, kas konstatēta starp cenu 0,30 euro par litru un mēneša vidējo bāzes cenu attiecīgajā mēnesī, ja tā pārsniedz 0,30 euro par litru".
- (25) No FPAP detalizētās instrukcijas izriet, ka šis riska seguma mehānisms darbojas, izmantojot finanšu nodrošinājuma līgumus, kuri noslēgti starp FPAP un uzņēmumiem, kas ir tā dalībnieki. Dalībnieki maksā iestāšanās maksu 150 euro apmērā un nodrošinājuma iemaksu, kuru aprēķina atkarībā no novērtētā degvielas daudzuma litros, – 0,035 centus par litru degvielas. Pretī zvejniecības uzņēmumi saņem kompensāciju, kuru nosaka pēc patērētā degvielas daudzuma apdrošinātā daudzuma robežās un kuras aprēķināšanas kārtība ir izklāstīta minētajā instrukcijā.
- (26) Šā lēmuma 21. apsvērumā minēto līgumu 3. pantā ir norādīts, ka avansa maksājumus OFIMER var izmaksāt tikai pēc konkrētu apliecināšanu dokumentu saņemšanas. Starp šiem dokumentiem jābūt FPAP apspriežu struktūras protokolam, kurā atļauta valsts izmaksātā avansa pārvaldība un kurā attiecībā uz abiem pirmajiem līgumiem ir izklāstīts tas, kādā veidā šis avanss tiks izlietots, kā arī provizorisks budžetam. Ar savu 2005. gada 6. decembra paziņojumu Francija apstiprināja, ka norādītās summas, kas kopā sasniedz 65 miljonus euro, tiešām tikušas piešķirtas FPAP. Šajā paziņojumā ir precizēts, ka avansa maksājumi piešķirti, lai "pēc iespējas ātrāk nodrošinātu FPAP darbību laika posmā no 2004. gada novembra līdz 2005. gada decembrim".
- (27) Turklāt FPAP uzņemas veikt uzskaiti, kas pēc pieprasījuma ļautu noskaidrot avansa maksājumu izlietojumu, kā arī līdzekļu un tēriņu sadalījumu. Uzskaites dokumenti jāglabā desmit gadus un pēc vienkārša pieprasījuma jānodod dažādo valsts iestāžu rīcībā.
- (28) Līgumu 4. pants nosaka, ka procentu likme, ko piemēro summai, kuru FPAP par šo avansu jāmaksā OFIMER, ir 4,45 %. Summa 15 miljonu euro apmērā, par kuru noslēgts 2004. gada 12. novembra līgums, jāatmaksā vēlākais 2006. gada 1. novembrī; summa 10 miljonu euro apmērā, par kuru noslēgts 2005. gada 27. maija līgums, jāatmaksā vēlākais 2007. gada 1. maijā un summa 40 miljonu euro apmērā, par kuru noslēgts 2005. gada 11. oktobra līgums, – vēlākais 2007. gada 1. jūlijā.
- (29) Tādējādi, ņemot vērā trīs (iespējams, četrus) līgumus, kas noslēgti starp Francijas valsti un minēto fondu, FPAP darbība saistībā ar pirmo no mērķiem, kuri noteikti statūtu 2. pantā (zvejniecības uzņēmumiem ļaut segt riskus, kas saistīti ar dīzeļdegvielas cenu svārstībām), ir divējāda:
- a) risināt problēmas, kas saistītas ar naftas cenu svārstībām, naftas produktu nozares nākotnes līgumu tirgū pērkot iespēju līgumus;

b) daļēji kompensēt papildu izmaksas, ko augstās naftas cenas rada fonda dalībnieku kuģiem, kad degvielas cena pārsniedz noteiktu sliekšni.

- (30) Attiecībā uz valsts atbalstu fonds ir jāaplūko, ņemot vērā abus šos aspektus, no vienas puses, kad tas kā uzņēmums rīkojas nākotnes līgumu tirgū un, no otras puses, kad tas zvejniecības uzņēmumiem daļēji kompensē izmaksas, kas saistītas ar degvielas iegādēm, lai samazinātu šo uzņēmumu ražošanas izmaksas.

2.2. Oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas iemesli

- (31) Iemesli oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanai bija šādi.

2.2.1. Attiecībā uz iespēju līgumu iegādi nākotnes līgumu tirgū

- (32) Fondam FPAP piešķirto avansu var uzskatīt par īstermiņa aizdevumu ar likmi 4,45 %. Komisija tomēr norāda, ka šim fondam nepieder nekāds nekustamais īpašums un ka tā pašu kapitāls ir ārkārtīgi mazs, jo to veido tikai tā dalībnieku iemaksas. Tādēļ neviena kredītiestāde šādu aizdevumu nekad nepiešķirtu.

- (33) No tā izriet, ka šim fondam ir finansiālas priekšrocības salīdzinājumā ar citiem uzņēmumiem, kas veic darbību nākotnes līgumu tirgū. Šīs priekšrocības ir uzskatāmas par fondam piešķirtu valsts atbalstu. Neviens no EK līguma 87. panta noteikumiem vai no to pamatnostādņu noteikumiem, ko Komisija pieņēmusi valsts atbalsta režīmu analīzei, šo atbalstu neļauj uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu.

- (34) No otras puses, šīs darbības dēļ zvejniecības uzņēmumi, kas ir FPAP dalībnieki, var pirkt degvielu par samazinātu cenu. Tas ir uzskatāms par atbalstu, kurš uzņēmumiem, kas izmanto fonda sniegtās priekšrocības, ļauj samazināt ražošanas izmaksas. Taču saskaņā ar 3.7. punktu Pamatnostādņēs valsts atbalsta izskatīšanai zivsaimniecībā un akvakultūrā ⁽³⁾ šāda veida darbības atbalsts, kurš neparedz nekādas saistības, parasti jāuzskata par nesaderīgu ar kopējo tirgu.

2.2.2. Attiecībā uz degvielas iegādes radīto izmaksu daļēju kompensēšanu zvejniecības uzņēmumiem

- (35) Arī šajā ziņā tas ir atbalsts, kurš uzņēmumiem, kas ir FPAP dalībnieki, ļauj samazināt ražošanas izmaksas. Arī

šajā gadījumā neviens no EK līguma 87. panta noteikumiem vai no to pamatnostādņu noteikumiem, ko Komisija pieņēmusi valsts atbalsta režīmu analīzei, šo atbalstu neļauj uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu. Tieši tāpat saskaņā ar 3.7. punktu Pamatnostādņēs attiecībā uz zivsaimniecības nozari šāda veida darbības atbalsts, kurš neparedz nekādas saistības, jāuzskata par nesaderīgu ar kopējo tirgu.

2.2.3. Secinājums

- (36) Ņemot vērā visu tās rīcībā esošo informāciju, Komisija uzskatīja, ka pastāv nopietnas šaubas par to, vai šis atbalsta pasākums, kas vienlaikus sniedz priekšrocības gan pašam FPAP, gan zvejniecības uzņēmumiem, kuri ir tā dalībnieki, ir saderīgs ar kopējo tirgu.

3. FRANCIJAS UN IEINTERESĒTO PERSONU KOMENTĀRI

3.1. Francijas komentāri

- (37) Francijas komentāri tika iesniegti ar 2006. gada 21. aprīļa atbildi. Par FPAP un MQA izvirzītajiem argumentiem vēlāk netika iesniegti nekādi papildu apsvērumi.

- (38) Francija norāda, ka Komisijas analīzē uzmanība būtu jāpievērš valsts piešķirtā avansa veidam un piešķiršanas nosacījumiem, nevis FPAP darbībai.

- (39) Tā šajā saistībā norāda, ka:

— piemērojamās likmes ir augstākas nekā bāzes likmes, ko Komisija izmantojusi, lai noteiktu, ka subsidētais aizdevums ir uzskatāms par valsts atbalstu,

— šo pasākumu nevar kvalificēt par valsts atbalstu, kamēr nav pienācis aizdevuma atmaksāšanas termiņš. Francija šajā saistībā atgādina, ka šie termiņi tika noteikti, proti, 2006. gada 1. novembris, 2007. gada 1. maijs un 2007. gada 1. jūlijs,

— Komisijas arguments, ka neviena kredītiestāde šādu avansu FPAP nepiešķirtu, esot nepamatots, jo būtu bijis iespējams izveidot galvojuma mehānismus. Turklāt Francija uzsver, ka FPAP ir vienīgā profesionālā struktūra Francijā, kura apvieno zvejniecības uzņēmumus un kuras mērķis ir veikt darījumus naftas nākotnes līgumu tirgū, un ka pievienošanās šim fondam notiek brīvprātīgi.

⁽³⁾ OV C 229, 14.9.2004., 5. lpp.

(40) Komisija norāda, ka Francija savai atbildei pievienotajā argumentācijā (sk. šā lēmuma 12. apsvērumu) norāda, ka “nešķiet, ka būtu jāpiemin, ka ir pieņemts lēmums par 12 miljonu *euro* avansu, jo šodien līgums vēl nav parakstīts, taču nav jānonāk strupceļā. Tiek ierosināts norādīt, ka notiek apsvēršana”.

3.2. FPAP komentāri

(41) Komisija ir no MQA saņēmusi vairākas dažāda satura vēstules, kuras nosūtītas bez noteiktas kārtības (sk. to, kas teikts šī lēmuma 13. apsvērumā) un kuras var apkopot šādi: 2006. gada 18. maija apsvērumu raksts uz *Coopération Maritime* veidlapas, ko parakstījis FPAP ģenerālsēkretārs, un MQA papildu apsvērumi FPAP vārdā, kuriem pievienoti vairāki dokumenti par FPAP darbību (statūti, instrukcija, informatīvi paziņojumi, nodokļu režīms attiecībā uz šīm iemaksām, Finanšu ģenerālās inspekcijas un Lauksaimniecības un Zvejniecības ģenerālās inspekcijas kopējās misijas vēstule).

(42) Analizējot no MQA saņemtos dokumentus, jāsecina, ka FPAP piekrīt Francijas argumentam, norādot, ka nevar priekšlaikus spriest par to, ka “parāds tā atmaksāšanas brīdī tiks vienkārši likvidēts”, jo nekāda parāda atmaksāšanas saistību nepildīšana nav konstatēta. Runājot par pārējo, FPAP pretēji Francijai savā argumentācijā uzmanību velta nevis atbalsta veidam un piešķiršanas nosacījumiem, bet gan fonda statusam un darbībai.

(43) Galvenie argumentācijas virzieni, ko FPAP izvēlēties, lai apstrīdētu to, ka Francijas valsts piešķirtie avansa maksājumi uzskatāmi par valsts atbalstu, vai to nesaderību ar kopējo tirgu, var apkopot šādi:

— FPAP neesot vienkārši uzņēmums, jo tā ir arodapvienība, kas rīkojas tikai un vienīgi savu dalībnieku interesēs bez nolūka gūt peļņu un kas ir izveidota kā “riska novēršanas grupējums”. Tādējādi, kad tas, izmantojot kompensācijas sistēmu attiecībā pret bāzes cenu, veido savstarpēju riska apdrošināšanu, tas nerīkojoties kā parasts komercuzņēmums, bet gan kā “naftas produktu patērētāju federācija, kuras mērķis drīzāk ir aizsardzība no tirgus, nevis iesašanās tajā”. Sākotnēji tas vismaz teorētiski tika iecerēts kā pašnodrošināta struktūra, jo bija paredzēts, ka iemaksātās un neizmantojotās iemaksas tiks atmaksātas. FPAP arī uzsver, ka tā pārvaldība ir pilnībā pārredzama un ka, tā kā fonds pats savā vārdā neveic

nekādu saimniecisko darbību, tad tas nevar ietekmēt attiecīgo nākotnes līgumu tirgu. FPAP arī norāda, ka pastāv audits, ko kopīgi veic Finanšu ģenerālā inspekcija un Lauksaimniecības un Zvejniecības ģenerālā inspekcija,

— FPAP neesot ietekmējis attiecīgo tirgu, jo zvejniecības produktu tirgus esot pakļauts daudziem citiem konkurences izkropļojumiem, kas saistīti ar atšķirīgajām valstu politikām attiecībā uz zvejniecības kopējās politikas īstenošanu. Tādēļ šis tirgus esot jāanalizē kā “reģionālo mikrotirgu mozaīka”. Šī iesašanās tādējādi neesot nekādā veidā ietekmējusi tirdzniecības apstākļus. FPAP arī norāda, ka, analizējot konkurenci, ir jāņem vērā dažādi apstākļi, jo zvejniecības izmaksu palielināšanu un izkropļošanu lielā mērā izraisa “nodevas” vai “naudas sodi”, kurus rada tieši Kopienas pasākumi, taču tas nekādā ziņā neatbilst kaut kam tādā, ko varētu dēvēt par plašu atklātu tirgu.

(44) FPAP iesašanās mērķis patiesībā esot bijis veicināt zvejniecības saglabāšanu reģionālā līmenī un novērst to, ka tālējuras kuģi pievēršas tuvākiem resursiem vai ka traleri sāk meklēt specifiskākas zvejas zonas, kurām jāpatērē mazāk enerģijas. Tā mērķis esot bijis aizsargāt resursus, sistēmas līdzsvaru un daudzveidību, ieviešot pielāgošanās stadiju. Šādā veidā FPAP esot apstaidzīgs glābšanas un pārstrukturēšanas plānus un *de minimis* griestu paredzamo atcelšanu. Šo iemeslu dēļ FPAP dara zināmus šādus argumentus:

— neesot pareizi teikt, ka valsts piešķirtie avansa maksājumi ir piešķirti bez jebkādiem nosacījumiem, bet, tieši otrādi, tie esot piešķirti “ar nosacījumu, ka tiek uzreiz veikta pārredzama pārvaldība, [un] jo īpaši ar nosacījumu, ka tiek pieņemta ilgtspējīga politika, kuras pieņemšanu pārbauda ģenerālā inspekcija”,

— nedaudz vairāk nekā trešdaļa tās veikto pasākumu (25 miljoni *euro* no 65 miljoniem) bija tiešā veidā saistīti ar izmaksām algotajiem darbiniekiem un tāpēc esot jāanalizē kā tiešais sociālais atbalsts,

— atbalsta sniegšana esot sekojusi ārkārtas stāvoklim, jo arī pati Komisija atzīst nozarē pastāvošās ārkārtīgās saimnieciskās un sociālās grūtības,

— FPAP norāda, ka uz tā gulstas civiltiesiska atbildība saskaņā ar Francijas tiesību aktiem un ka tā atbildība nav ierobežota. Šā iemesla dēļ, kamēr nav konstatēta parāda atmaksāšanas saistību nepildīšana, kritērijs, ko Komisija izvēlējusies, lai šos pasākumus kvalificētu par valsts atbalstu, neesot pietiekams.

- (45) Visbeidzot, MQA kopā ar saviem apsvērumiem nosūtīja to divu vēstuļu kopijas, kuras par budžetu atbildīgais ministrs sūtījis FPAP un kuras liecina, ka FPAP un visi tās dalībnieki izmanto noteiktas nodokļu priekšrocības. Attiecībā uz FPAP šīs priekšrocības izpaužas kā atbrīvojums no uzņēmuma peļņas nodokļa, kā arī, iespējams, no uzņēmējdarbības nodokļa, bet attiecībā uz zvejniekiem – uzņēmumu īpašniekiem tās izpaužas kā iespēja apvienībai veiktos maksājumus atskaitīt no saviem apliekamajiem ienākumiem.

4. NOVĒRTĒJUMS

- (46) Šis lēmums neattiecas uz nodokļu priekšrocībām, kas minētas 45. apsvērumā. Komisija par tām uzzināja tikai tad, kad tā nolēma uzsākt oficiālo izmeklēšanas procedūru. Par šīm nodokļu priekšrocībām tiek veikta atsevišķa analīze lietā NN 38/2007, lai noteiktu, vai tās ir uzskatāmas par valsts atbalstu un, ja tā ir, vai šāds atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu.

- (47) Fondam FPAP ir mērķis, kas attiecībā uz valsts atbalstu ir jāizskata divējādā veidā:

— pirmkārt, tā mērķis ir nākotnes līgumu tirgū iegādāties finansiālos iespēju līgumus. Pat ja tas nav nepārprotami norādīts, minētie nākotnes līgumu tirgi acīmredzot ir naftas un tās produktu tirgi. Tādējādi jāsecina, ka FPAP, kas ir izveidots kā arodapvienība, rīkojas šajos nākotnes līgumu tirgos un iegādājas iespēju līgumus, kā to darītu parasta privāta sabiedrība, kura veiktu darbību šāda veida tirgū un darbotos saskaņā ar tirgus ekonomikas likumiem. Atbalsts iespēju līgumu iegādei nākotnes līgumu tirgos tiek analizēts tālāk, šī lēmuma 4.1. daļā,

— otrkārt, FPAP mērķis ir izmaksāt zvejniecības uzņēmumiem, kas ir tā dalībnieki, starpību starp mēneša vidējo bāzes cenu un saskaņā ar 2004. gada 12. novembra līgumu un 2005. gada 27. maija līgumu “maksimālo segto cenu” vai saskaņā ar

2005. gada 11. oktobra līgumu – cenu 0,30 euro apmērā par litru, ja mēneša vidējā bāzes cena ir augstāka par šo cenu. Mēneša vidējo bāzes cenu nosaka FPAP. Kompensācijas, ko FPAP zvejniecības uzņēmumiem izmaksāja par degvielas iegādi, ir analizētas tālāk, šā lēmuma 4.2. daļā.

4.1. Atbalsts par labu FPAP: atbalsts iespēju līgumu iegādei nākotnes līgumu tirgū

4.1.1. Valsts atbalsta esība

4.1.1.1. FPAP ir uzņēmums EK līguma 87. panta nozīmē

- (48) Vispirms ir jānosaka, vai FPAP var ietilpināt uzņēmumu kategorijā. Ja nevar, tad Līguma 87. panta 1. punkts FPAP nav piemērojams. Attiecībā uz šo jautājumu Komisija atgādina, ka saskaņā ar pastāvīgu judikatūru konkurences tiesību jomā jēdziens “uzņēmums” aptver ikvienu struktūru, kas veic saimniecisko darbību, neatkarīgi no šīs struktūras juridiskā statusa vai tās finansēšanas veida⁽⁴⁾. Saimniecisku darbību veido jebkādas darbības, kas saistītas ar preču vai pakalpojumu piedāvāšanu attiecīgajā tirgū⁽⁵⁾.

- (49) Sabiedrības, kas veic darbību izejvielu nākotnes līgumu tirgos, parasti ir privātas sabiedrības, kas darbojas saskaņā ar tirgus ekonomikas likumiem. Veicot darījumus šajos nākotnes līgumu tirgos, attiecīgais uzņēmējs paļaujas uz to, ka produkta iegādes cena gadījumā, ja tas šo produktu par parasto tirgus cenu iegādāsies nākotnē, atšķirsies no cenas, par kuru tas noslēdzis iespēju līgumu. Tādējādi uzņēmums, kas veic darbību šādā tirgū, uzņemas risku, kas saistīts ar to, ka nav zināms, kā mainīsies cena. Šajā lietā FPAP ir faktiski rīkojies kā uzņēmums naftas produktu nākotnes līgumu tirgū. To darot, tas ir arī zvejniecības nozares ekonomikas dalībnieks, jo tas sabiedrībai CECOMER, fonda FPAP dibinātājam un administratoram un zvejnieku kooperatīvu iepirkumu centram, sagādā degvielu par cenu, kas atšķiras no parastās tirgus cenas, par kuru šī sabiedrība pirktu degvielu. Ja iespēju līgumu iegādes darījums, kas pēc būtības ir spekulatīvs darījums, izrādās izdevīgs, tad cena, par kuru īpašumtiesības uz degvielu nodod kooperatīviem, ir zemāka nekā tirgus cena. FPAP tādējādi uzņemas risku, cerot, ka šā riska uzņemšanās tam būs finansiāli izdevīga. Savukārt zvejnieku kooperatīvi šo degvielu pēc tam pārdod zvejniecības uzņēmumiem atkarībā no cenas, par kuru tie varējuši to nopirkt no CECOMER. Tas, ar kāda veida darbībām īpašumtiesības uz degvielu, ko nopircis FPAP, tiek nodotas CECOMER, mazumtirgotāju kooperatīvai

⁽⁴⁾ Tiesas 1993. gada 17. februāra spriedums apvienotajās lietās C-159/91 un C-160/91 AGF-Cancava, Recueil, I-637. lpp.

⁽⁵⁾ Tiesas 2006. gada 10. janvāra spriedums lietā C-222/04 Cassa di Risparmio, Recueil, I-289. lpp.

sabiedrībai, nav zināms, taču, lai arī CECOMER ir FPAP dibinātāja, tie ir darījumi, ko veic starp divām neatkarīgām struktūrām. Šie darījumi, ar kuriem tiek nodotas īpašumtiesības uz degvielu, ir jāanalizē kā līgumiski darījumi; pat ja tām, ļoti iespējams, ir kādas īpašas iezīmes, vienošanās, ar kurām tiek veikti minētie darījumi, tās tomēr ir privāttiesību vienošanās un tādējādi ir uzskatāmas pat par privāttiesību līgumiem. Ir skaidrs, ka FPAP darbība, kas tātad izpaužas kā darījumu veikšana naftas produktu nākotnes līgumu tirgū, lai nopirktu šos produktus un vēlāk īpašumtiesības uz tiem nodotu CECOMER, kas ir komercuzņēmums, ir saimnieciska darbība. Turklāt lēmumā par procedūras uzsākšanu Komisija norādīja: "FPAP mērķis ir radīt iespēju nākotnes līgumu tirgos pirkt finansiālos iespēju līgumus. Pat ja tas nav nepārprotami norādīts, minētie nākotnes līgumu tirgi acīmredzot ir naftas un tās produktu tirgi. Tādējādi jāsecina, ka FPAP, kas ir izveidots kā arodapvienība, rīkojas šajos nākotnes līgumu tirgos un iegādājas un pārdod nākotnes līgumus, kā to darītu parasta privāta sabiedrība, kura veiktu darbību šāda veida tirgū un darbotos saskaņā ar tirgus ekonomikas likumiem". Savās atbildēs Francija un FPAP neapstrīdēja, ka FPAP veica šādus iespēju līgumu pirkšanas un pārdošanas darījumus. Francija šajā ziņā neizteica nekādus komentārus, bet FPAP tikai norādīja, ka "FPAP ir veicis darījumus pasaules "commodities" tirgū saistībā ar brokeriem vai specializētām finanšu iestādēm. Ir grūti iedomāties tirgu, kurā būtu vēl lielāka konkurence un kurš būtu vēl plašāks un svārstīgāks. Tādēļ fonds nav saņēmis nekādas tarifu priekšrocības un nekādus īpašus nosacījumus salīdzinājumā ar pārējiem tirgus dalībniekiem. (...) Tādējādi jautājums būtībā attiecas uz avansā izmaksāto naudas līdzekļu izcelsmi ..."; tādējādi tas neapšaubā Komisijas apgalvojumu, ka tas šajos nākotnes līgumu tirgos ir rīkojies kā parasts uzņēmums. Turklāt jānorāda, ka FPAP funkcijas nekādā ziņā nav pielīdzināmas sabiedrisku līdzekļu administrātoru funkcijām, kas tos pārvalda sabiedrības interesēs. Nevar arī uzskatīt, ka ar FPAP darbību valsts vai tās pakļautībā esoša organizācija īstenotu valsts varas prerogātas.

- (50) Tāpēc ir skaidrs, ka FPAP ir jāuzskata par uzņēmumu Kopienas konkurences tiesību aktu nozīmē. Tādēļ nav nepieciešams apsvērt tā būtību un tā statusu. Konkrētāk, apstāklim, ka tam varētu nebūt nolūka gūt peļņu, nav nekādas nozīmes. Turklāt, pat ja to, runājot paša FPAP vārdiem, uzskatītu par "naftas produktu patērētāju [federāciju], kuras mērķis drīzāk ir aizsardzība no tirgus, nevis iejaukšanās tajā", šie "patērētāji" faktiski ir uzņēmumi (zvejnieku kooperatīvi un zvejniecības uzņēmumi), kuri vēlas samazināt savas ražošanas izmaksas. Šāda redakcija, kas uzņēmumiem ir pilnīgi loģiska, tomēr liedz šos uzņēmumus uzskatīt par individuāliem patērētājiem Līguma 87. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, kurā ir atļauts sociāls atbalsts, ko piešķir individuāliem patērētājiem. Tādēļ Francijas vai paša FPAP izvirzītie argumenti attiecībā gan uz tā statusu, darbības veidu un mērķiem, gan uz tā īpašo stāvokli naftas produktu tirgū nav pieņemami.

4.1.1.2. Privātā kreditora princips ⁽⁶⁾

- (51) Komisija uzskata, ka šajā lietā ir pamatoti valsts atbalsta esību vērtēt, piemērojot privātā kreditora principu.
- (52) Līdzekļi, kas nāca no trīs avansa maksājumiem, kuru piešķiršanas nosacījumi ir zināmi, bija jāatmaksā ar procentu likmi 4,45 %. Attiecībā uz iespējamo ceturto avansu 12 miljonu euro apmērā var pieņemt, ka to piešķīra ar identiskiem vai ļoti līdzīgiem nosacījumiem. Tādējādi šie līdzekļi, ko piešķīra valsts, patiesībā ir aizdevums, kas piešķirts ar šādu likmi. Protams, šī likme ir augstāka nekā bāzes likme, ko Komisija izmantoja, lai noteiktu, vai subsidētajā aizdevumā var konstatēt atbalsta pazīmes, un kas 2004. gadā bija noteikta 4,43 % ⁽⁷⁾ un kopš 2005. gada 1. janvāra – 4,08 % ⁽⁸⁾. No tā izriet, ka vismaz teorētiski piešķirtajos avansa maksājumos varētu nebūt valsts atbalsta pazīmju, ja tie būtu piešķirti saskaņā ar parastajiem tirgus ekonomikas nosacījumiem.
- (53) Taču Komisija uzskata, ka šie avansa maksājumi netika piešķirti saskaņā ar parastajiem tirgus nosacījumiem, jo neviens privātais kreditors nebūtu piekritis piešķirt attiecīgās summas, ja nebūtu nodrošinājuma attiecībā uz FPAP darbības dzīvotspēju un iespējamību pēc atmaksāšanas termiņa beigām atgūt aizdotos līdzekļus.
- (54) FPAP sākotnējo kapitālu veido tā dalībnieku iemaksas (sk. 23. un 25. apsvērumu). Ne Francija, ne FPAP nav snieguši skaitlisku informāciju par līdzekļu apjomu, ko veidoja šīs iemaksas. Saskaņā ar argumentāciju, kas bija pievienota 2006. gada 21. aprīļa vēstulei, Francijas iestādes, norādījušas, ka, "sagatavojot 2005. gada 6. decembra atbildi, šī informācija bija sniegta projektā, bet pēc starpministriju apstiprinājuma to svītvoja", uzskata arī, ka "nešķiet, ka atbilde būtu jāsniedz tagad".

⁽⁶⁾ Tiesas 1999. gada 29. aprīļa spriedums lietā C-342/96 Spānija pret Komisiju, *Recueil*, I-2459. lpp.; Tiesas 1999. gada 29. jūnija spriedums lietā C-256/97 *DMTransports*, *Recueil*, I-3913. lpp.; Pirmās instances tiesas 2002. gada 11. jūlija spriedums lietā T-152/99 *Andrès Molina*, *Recueil*, II-3049. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 307, 17.12.2003., 11. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 220, 8.9.2005., 2. lpp.

- (55) Komisija tomēr pieņem, ka tās bija salīdzinoši mazas summas salīdzinājumā ar iespējamo izdevumu apjomu. Pamatojoties uz norādēm, kas iekļautas rakstā, kuru parakstījis FPAP ģenerālsēkretārs, 2004. gada novembra "FPAP detalizētajā instrukcijā" un 2006. gada janvāra "FPAP informatīvajā piezīmē", var veikt šādu aptuvenu aplēsi: apmēram 2 500 dalībnieku (FPAP dalībnieku skaits, ko norādījušas Francijas iestādes) iemaksā iestāšanās maksu 150 *euro* jeb kopā – 375 000 *euro* apmērā, kam jāpieskaita iemaksas, kuras sedz pašu riska nodrošinājumu (sk. 25. apsvērumu). Pieļaujot, ka tiek nodrošināts viss patērētās dīzeļdegvielas apjoms, un pamatojoties uz 24 metru gara tralera indikatīvo patēriņu, ko darīja zināmu FPAP (apmēram 10 tonnas degvielas nedēļā), pieņemumu, ka maksimālais darbības laiks ir 48 nedēļas gadā jeb 480 tonnu patēriņš (lai gan darbības nedēļu skaits drīzāk varētu būt no 38 līdz 40 nedēļām, nevis 48), un FPAP ieguldījuma vienas vienības vērtību jeb 0,0035 *euro* par litru, 2 500 kuģiem kopā var iegūt 4 200 000 *euro* lielu summu gadā. Trešais iemaksu avots ir saistīts ar statūtos paredzētu iespēju, ka apvienība, nepārsniedzot 5 % robežu, var uzņemt "ikvienu citu personu, kas gatava apvienībai sniegt morālo atbalstu". Iespējams, ka tā ir ļoti maza summa. Tā kā nav nekādu norāžu par to dalībnieku skaitu, kuri ir gatavi sniegt morālu atbalstu, un par viņu iemaksu summu, var izvirzīt ļoti augstu pieņemumu, proti, ka ieņēmumi tādējādi papildināti par 125 000 *euro* (125 dalībnieki, kuru darbība nav saistīta ar zvejniecību, jeb maksimālais skaits, kas atļauts FPAP statūtos [5 % no 2 500 dalībniekiem], × 1 000 *euro*).
- (56) Kopējais ieņēmumu skaits, ko veidotu šīs dažādās iemaksas, tādējādi sasniegtu 4 200 000 + 375 000 + 125 000 jeb 4 700 000 *euro* gadā. Šis ir ārkārtīgi optimistisks pieņēmums, saskaņā ar kuru aprēķins veikts, pamatojoties uz 24 metrus gara tralera indikatīvo patēriņu, ja tas strādā 48 nedēļas gadā, un pamatojoties uz pieņemumu, ka tiek nodrošināts viss degvielas patēriņš. Komisija to ņem vērā tikai tāpēc, lai varētu mēģināt noteikt maksimālo teorētiski iespējamo FPAP ieņēmumu summu. Taču, ja ņem vērā, ka Francija norādīja, ka fonda dalībnieku kuģu skaits ir 2 385, no kuriem vērā ņemama daļa ir piekrastes kuģu, kuri ir īsāki par 12 metriem un kuru gada degvielas patēriņš ir drīzāk 200 tonnas, nevis 480 tonnas, kas izmantotas iepriekš veiktajā aprēķinā, tad ir iespējams, ka faktiskā summa ir ievērojami mazāka. Ņemot vērā, ka Francijas flotē ir apmēram 1 500 kuģu, kas garāki par 12 metriem, un ka 95,3 % no šāda izmēra kuģiem jeb apmēram 1 400 kuģi saņem FPAP garantijas⁽⁹⁾, jāsecina, ka aptuveni 1 000 kuģu, kas ir īsāki
- par 12 metriem, arī saņem FPAP garantijas. Tātad gada ieņēmumu kopsumma katrā ziņā ir zemāka par šiem 4,7 miljoniem *euro*.
- (57) Pēc šiem hipotētiskajiem ieņēmumu aprēķiniem Komisija norāda, ka FPAP, no vienas puses, nepieder nekāds nekustamais īpašums un ka, no otras puses, tā kustamā manta, ko veido tikai un vienīgi dalībnieku iemaksas, ir ļoti maza. Šī iemesla dēļ Komisija uzskata, ka parastajos tirgus ekonomikas apstākļos banka, piemēram, *Crédit Maritime*, kura, pašas vārdiem runājot, ir "zvejniecības nozares dabiskais partneris", nekad nebūtu aizdevusi (vai "izmaksājusi avansā", ja lietojam terminoloģiju, kas izmantota starp valsti un FPAP noslēgtajos līgumos) attiecīgās summas (vai pat tikai kādu šo summu daļu) FPAP, lai tas veiktu darījumus nākotnes līgumu tirgū, ja tā iepriekš nebūtu saņēmusi pieņemamu nodrošinājumu par iespējamu maksātspēju pēc aizdevuma atmaksāšanas termiņa beigām.
- (58) Francija iebilst, ka šāds secinājums ir "apgalvojums, kas nav pamatots ar konkrētu pārbaudi kredītiestādēs, un ka būtu bijis iespējams izveidot galvojuma mehānismus". Tomēr pārbaude, ko Valsts Finanšu konsultantu un speciālistu kamera veica⁽¹⁰⁾ trīsdesmit piecās bankās, sniedz samērā precīzu priekšstatu par standartiem, saskaņā ar kuriem Francijas kredītiestādes piešķir saviem klientiem kredītus. Lai ierobežotu kredītrisku attiecībā pret saviem klientiem, kredītiestāžu vadītāji ir likuši ievērot standartus par kredītu maksimālo lielumu, kuru pamatā ir vairāki koeficienti, kas ļauj analizēt uzņēmumu finansiālo stāvokli un to iespējas atmaksāt parādu un kas ir atkarīgi no tādiem dažādiem kritērijiem kā pašu līdzekļi, bilance, termiņa parādu līmenis, apgrozījums un finansiālās izmaksas. No šīs analīzes izriet, ka attiecība starp "kopējo parādu bankām un pašu līdzekļiem" pārsniedz 2,50, tad parādās brīdinājums par risku, kurš, protams, neliedz pilnīgi un galīgi piešķirt aizdevumu, bet liek kredītiestādei prasīt lielāku nodrošinājumu. FPAP gadījumā, ja piešķirtos avansa maksājumus 65 miljonu apmērā salīdzina ar iepriekš veikto pašu līdzekļu optimistisko novērtējumu (4,7 miljoni *euro*, sk. 56. apsvērumu),

⁽⁹⁾ Pretēji tam, kas norādīts lēmumā par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu, šīs kategorijas kuģi (garāki par 12 metriem) neatbilst 95,3 % FPAP dalībnieku kuģiem. Patiesībā 95,3 % no šīs kategorijas kuģiem saņem FPAP garantijas.

⁽¹⁰⁾ N. COULON, *Les nouveaux ratios bancaires d'endettement des entreprises BANQUE*, Nr. 511, 1990. gada decembris, citējis Alain Galesnes rakstā "Le diagnostic bancaire de l'entreprise", kas publicēts Finanšu nozares mācību un praktisko pētījumu centra izdevniecībā (*Editions du Centre d'Etudes et de Recherches Financières appliquées (CEREFIA)*), Rennes, 1994/2004.

taid šī attiecībā ir 13,82 jeb gandrīz sešas reizes lielāka nekā riska augšējā robeža. Protams, ja avansa maksājumu reālā summa būtu vēl lielāka (77 miljoni, ņemot vērā iespējamo papildu avansa maksājumu 12 miljonu apmērā, kas minēts 22. apsvērumā) vai ja pašu līdzekļu faktiskā summa būtu ievērojami zemāka, tad šī hipotētiskā attiecībā kļūtu vēl lielāka. Pie šāda riska līmeņa neviena kredītiestāde nekad nebūtu apsvērusi iespēju piešķirt aizdevumu, pat ja mantiska (piemēram, pirkuma iespēju līgumu iekļāšana vai FPAP iegādāto degvielas krājumu iekļāšana) vai personīga (dalībnieku personīgās mantas hipotekārā iekļāšana vai to kuģu iekļāšana) nodrošinājuma izmantošana tiešām ir daļa no paņēmieniem, kas bankām ļauj samazināt maksātspējas risku. Tomēr jānorāda, ka gadījumā, ja par nodrošinājumu tiktu izmantota dalībnieku personīgā manta, tad zvejniecības uzņēmumi pamatoti būtu atturīgāki attiecībā uz iestāšanos FPAP. Pastāv arī citi paņēmieni, ar kuriem tiek nodots vai sadalīts ar klientiem saistītais risks, piemēram, aizdevuma līdzfinansējums no vairākām kredītiestādēm, galvojuma sabiedrību izmantošana vai reģionālo un departamenta garantijas fondu atbalsta izmantošana (kam pašiem parasti ir galvojuma sabiedrību garantijas), taču visos šajos gadījumos galvojumu parasti piešķir tikai uzņēmumiem, kuriem ir ļoti labs stāvoklis un kuri ir potenciāli rentabli, un par summu, kas nekad nepārsniedz 50 % no parāda (vai arī FPAP gadījumā par summu, kas nedaudz pārsniegtu 30 miljonus *euro*, bet pēc tam joprojām saglabājas aizdevuma risks, kurš trīs reizes pārsniedz riska augšējo robežu).

(59) Kad Francija attiecībā uz šiem paņēmieniem norāda, ka "būtu bijis iespējams" izveidot nodrošinājuma mehānismus, tā netieši atzīst, ka šādi mehānismi šajā gadījumā nebija izveidoti un ka valsts izmaksātie avansi bija piešķirti, neprasot nodrošinājumu, kas būtu pielīdzināms tam, kuru parasti izmanto kredītiestādes. Šādos apstākļos Komisija secina, ka Francija nav rīkojusies kā privātais kreditors un ka tai nebija nodrošinājuma, ka FPAP spēš atmaksāt tā rīcībā nodotos līdzekļus.

(60) Turklāt FPAP ar savas padomes starpniecību norāda, ka saskaņā ar Francijas tiesību aktiem uz apvienību gulstas civiltiesiskā atbildība un ka šī atbildība nav ierobežota, piebilstot, ka arodapvienības rīcība var radīt atbildību par lielām summām. Protams, Komisija atzīmē, ka tāda veida organizācijas gadījumā kā FPAP, kad nākotnes līgumu

tirgos veiktie darījumi rada noteiktu risku un var izraisīt lielus zaudējumus, runa var būt par ļoti lielām summām. Tomēr nekas neliecina, ka gadījumā, ja rastos nopietni zaudējumi, FPAP atbildību to segšanā uzņemtos tā dalībnieki. Neviens no iesniegtajiem dokumentiem (statūti, instrukcija, informatīvais paziņojums) nav minēts šāds mehānisms. Vienīgais finansiālais apsvēruma, kas parādās šajos dokumentos, attiecas uz iemaksām, par kurām teikts, ka tad, ja kāds dalībnieks izstājas, tās iegūst apvienība (10. pants). No otras puses, Komisija norāda, ka 1884. gada 21. marta likums, saskaņā ar kuru izveidoja FPAP, ir likums, kas Francijā atļāva veidot arodapvienības. Ir pilnīgi skaidrs, ka šāda likuma būtība nav radīt ekonomisku vai finansiālu atbildību attiecīgajai apvienībai. Tādēļ Komisija nesaprot, kā lielu finansiālu zaudējumu gadījumā šos zaudējumus varētu kompensēt tās dalībnieki.

(61) Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Komisija uzskata, ka nav ievērots privāta kreditora princips.

4.1.1.3. No valsts līdzekļiem piešķirtu finansiālu priekšrocību esība

(62) Komisija uzskata, ka aplēstā summa ieņēmumiem, ko veido dažādās dalībnieku iemaksas, pat atbilstoši visaugstākajam pieņēmumam, nekad nebūtu FPAP ļāvusi veikt darījumus nākotnes līgumu tirgū, neizmantojot ārējus līdzekļus. Šos ārējos līdzekļus sniedza valsts ar OFIMER starpniecību, un tie tika sniegti kā vismaz trīs avansa maksājumi, kurus secīgi veica laika posmā no 2004. gada novembra līdz 2005. gada oktobrim un kuru kopsumma saskaņā ar Francijas sniegto informāciju sasniedza 65 miljonus *euro*. Iespējams, ka tika izmaksāts arī ceturtais avanss 12 miljonu *euro* apmērā; no tā, kas teikts 22. apsvērumā minētajā argumentācijā, var secināt, ka attiecīgajā datumā notika attiecīgā līguma parakstīšana.

(63) Francija nav sniegusi nekādus pierādījumus, kas būtu pretrunā šādai analīzei. Minētajā argumentācijā var arī lasīt: "[Komisija] uzskata, ka FPAP, ņemot vērā tā līdzekļus, nespēj veikt darījumus bez valsts piešķirta atmaksājama avansa. Pret šo apgalvojumu nevar izvirzīt nevienu argumentu". Tādējādi Komisija var pamatoti uzskatīt, ka šie avansa maksājumi tika piešķirti saskaņā ar nosacījumiem, kas nav parastie tirgus nosacījumi (sk. šā lēmuma 51. līdz 61. apsvērumu).

- (64) Turklāt Komisija norāda, ka ne Francija, ne FPAP nav Komisijai snieguši norādes par to līdzekļu summu, kurus FPAP bija iesaistījusi šajos nākotnes līgumu tirgos, vai par veikto darījumu rezultātiem. Saskaņā ar jau minēto argumentāciju Francijas iestādes ir apzināti izvēlējušās nesniegt šo informāciju; tajā ir norādīts, ka "Komisijai varētu sniegt šo informāciju, taču ir jānovērtē tas, cik izdevīgi ir šo informāciju sniegt tagad". Taču Komisija konstatē, ka tā šo informāciju nav saņēmusi ne ar minēto vēstuli, ne arī vēlāk.
- (65) Visbeidzot, Francija, kā arī FPAP un tā padome uzskata, ka Komisija nevar priekšlaikus spriest par to, ka pastāv valsts atbalsts, jo nav konstatēta nekāda parāda atmaksāšanas saistību nepildīšana (Francija: "Atmaksājumu avansu nevar kvalificēt par valsts atbalstu, kamēr nav pienācis tā atmaksāšanas termiņš." FPAP: "Vai šo summu var vai nevar atmaksāt? Šis ir galvenais jautājums, kuru uzdod Komisija." MQA: "Nevienam no aizdevumiem, ko Francija piešķir FPAP, nav pienācis termiņš. Šajā posmā vēl nav konstatēts neviens saistību nepildīšanas gadījums un nekas neliecina, ka Francijas valsts, atmaksāšanas termiņam beidzoties, parādu vienkārši anulēs."). Komisija šajā saistībā atgādina, ka FPAP piešķirtā atbalsta atzīšana par valsts atbalstu pirmkārt ir saistīta ar Francijas lēmumu piešķirt FPAP aizdevumu, ko tas citādi nevarētu saņemt, un tas tā būtu pat tad, ja tiktu ievēroti atmaksāšanas termiņi. Tāpēc tad, kad Komisija aplūko jautājumu par FPAP maksāspēju, beidzoties aizdevuma atmaksāšanas termiņam, tā to dara vispirms tādēļ, ka FPAP maksāspējas jautājums ir pats galvenais, kas jāņem vērā, vērtējot situāciju, kādā privāta kredītiestāde parastos apstākļos piešķirtu aizdevumu, nevis tādēļ, ka tai ir aizdomas par to, ka aizdevums būtu pārtapis par vienkāršu finansiālu palīdzību.
- (66) No šāda viedokļa raugoties, tad, ja izrādītos, ka avansa maksājumi netiktu atmaksāti attiecīgajos termiņos vai vispār netiktu atmaksāti, tas vienlaikus apstiprinātu, ka FPAP tā statūtos paredzētās darbības nav spējusi veikt bez ārēja kredīta piešķiršanas un ka parastajos apstākļos neviena kredītiestāde tam šādu kredītu nepiešķirtu. Taču šajā sakarībā Komisija norāda, ka Francija to nav informējusi par FPAP saņemto avansa maksājumu iespējamu atmaksāšanu. Bija paredzēts, ka 2006. gada 1. novembrī jāatmaksā avansa maksājums 15 miljonu *euro* apmērā, par kuru bija noslēgts 2004. gada 12. novembra līgums, 2007. gada 1. maijā – avansa maksājums 10 miljonu *euro* apmērā, par kuru bija noslēgts 2005. gada 27. maija līgums, un 2007. gada 1. jūlijā – avansa maksājums 40 miljonu *euro* apmērā, par kuru bija noslēgts 2005. gada 11. oktobra līgums (sk. 21. apsvērumu). Attiecībā uz
- ceturto avansa maksājumu, ko FPAP varētu būt saņēmis (sk. 22. apsvērumu), nav zināms ne līguma datums, ne atmaksāšanas termiņš.
- (67) Visi trīs atmaksāšanas termiņi tagad ir pagājuši. Pirmais termiņš bija pagājis jau tad, kad Francija 2006. gada 27. novembrī – pēc tam, kad bija pieņemts lēmums par oficiālās pārbaudes procedūras uzsākšanu, – nosūtīja Komisijai savu pēdējo vēstuli. Komisija uzskata, ka tajā gadījumā, ja šis avansa maksājums būtu faktiski atmaksāts, Francija vai pats FPAP būtu nekavējoties par to paziņojis Komisijai, jo viens no argumentiem, kas tika izvirzīts saistībā ar Komisijas analīzi, bija tāds, ka šos avansa maksājumus nevar kvalificēt par valsts atbalstu, kamēr nav beidzies to atmaksāšanas termiņš. Nav nekādu šaubu, ka tad, ja pirmais avansa maksājums būtu ticis atmaksāts, Francija būtu Komisijai par to paziņojusi savā 2006. gada 27. novembra vēstulē un būtu rīkojusies tāpat arī attiecībā uz otro un trešo avansa maksājumu, kuri bija jāatmaksā 2007. gada 1. maijā un 1. jūlijā, kā arī attiecībā uz iespējamo ceturto avansa maksājumu. Turklāt, spriežot pēc atsauksmēm par šo lietu profesionālajā presē, līdz šim brīdim atmaksāšana vēl nav notikusi. Tādējādi Komisija uzskata, ka atbalsts, ko sākumā piešķir avansa maksājuma veidā, ir pārtapis par atbalstu tiešu subsīdiju veidā.
- (68) Tāpēc visu iepriekš minēto iemeslu dēļ Komisija uzskata, ka valsts piešķirtie avansa maksājumi ir finansiālas priekšrocības, kas piešķirtas no valsts līdzekļiem.
- 4.1.1.4. Ar valsti saistāmu finansiālu priekšrocību esība
- (69) Komisija norāda, ka starp valsti un FPAP noslēgtajos trīs līgumos ir nepārprotami paredzēts, ka izmaksāto valsts līdzekļu mērķis ir izveidot mehānismu, kas nodrošinātu segumu pret starptautisko naftas cenu svārstībām, un ka šis mehānisms ļaus nākotnes līgumu tirgos iegādāties iespēju līgumus. Taču ir skaidrs, ka FPAP sākotnējie naudas līdzekļi, ko veidoja tikai tā dalībnieku iemaksas, tam nebūtu ļāvuši veikt šādus darījumus, vismaz ne tādā mērogā, kādā tie tika veikti. Piemēram, pirmajā līgumā, ko noslēdza 2004. gada 12. novembrī, ir norādīts, ka 15

miljonu *euro* avansa maksājuma mērķis ir “ļaut sākt mehānisma darbību”. Tādēļ tieši ar šo avansa maksājumu palīdzību *FPAP* spēja plašā apjomā veikt iespēju līgumu iegādes darījumus nākotnes līgumu tirgos.

nākotnes līgumu tirgū, neatkarīgi no tā, vai tās ir sabiedrības, kas parasti darbojas šādos tirgos, vai sabiedrības, kas pārejās dalībvalstīs vai pat pašā Francijā ir vai var būt dibinātas tāpat kā *FPAP*, proti, veidojot arodapvienību.

(70) Citiem vārdiem, šķiet, ka valsts ir konkrēti atbalstījusi *FPAP* izveidi, ko nodibināja kā profesionālu apvienību, un tā iesaistīšanos naftas produktu nākotnes līgumu tirgos, lai gan šī darbība neatbilst arodapvienības parastajai darbībai, turklāt šī apvienība konkurēja ar privātajiem uzņēmumiem, ko nevar uzskatīt par parastajiem konkurences apstākļiem. Francija kopš 2005. gada 7. oktobra arī atzīst, ka “valdība ir sekmējusi pasākumus, ko ierosinājuši attiecīgajā nozarē strādājošie un kas izpaudās, izveidojot fondu zvejniecības risku novēršanai. Šis fonds, kuru pārvalda attiecīgajā nozarē strādājošie, ļauj zvejniekiem apvienot finansiālos spēkus, lai nākotnes līgumu tirgū pirktu finansiālos iespēju līgumus un lai tādējādi iegūtu segumu pret degvielas cenu svārstību risku”, taču nenorāda, ka minētie zvejnieku “finansiālie spēki” pastāvēja, pateicoties valsts līdzekļiem, jo līdz šim datumam bija izmaksāti jau divi avansa maksājumi. Tomēr nav šaubu, ka *FPAP*, lemjot par tā rīcībā nodoto līdzekļu izmantošanu, bija jāņem vērā valsts iestāžu prasības. No šāda viedokļa raugoties, tas, ka tika izveidota starpministriju inspekcijas misija ar uzdevumu “veikt auditu par *FPAP* mehānisma faktisko darbību un pārbaudīt, vai tēriņu apstākļi ir atbilstoši, ņemot vērā tiesību aktus un noteikumus par valsts tēriņiem, un vai tie atbilst saistībām, kuras uzņēmušies šo līdzekļu pārvaldītāji”, liecina par valsts rūpēm nodrošināt, lai *FPAP* līdzekļi tiktu izlietoti atbilstoši tam, kas paredzēts līgumos.

(71) Tādēļ, ņemot vērā visas šīs norādes, Komisija uzskata, ka finansiālās priekšrocības, par ko uzskatāmi avansa maksājumi, kuras saņēma *FPAP*, lai tas naftas nākotnes līgumu tirgos iegādātos finansiālos iespēju līgumus, ir piešķirusi valstij⁽¹¹⁾.

4.1.1.5. Tādu finansiālu priekšrocību esība, kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus

(72) *FPAP* bauda noteiktas finansiālas priekšrocības salīdzinājumā ar pārējām sabiedrībām, kas veic darījumus

(73) Francija norāda, ka “nevar uzskatīt, ka *FPAP* bauda kaut kādas priekšrocības salīdzinājumā ar citām privātām struktūrām, kam varētu būt tādas pašas funkcijas, jo tā ir vienīgā profesionālā struktūra Francijā, kuras mērķis ir apvienot zvejniecības uzņēmumus, lai nākotnes līgumu tirgos pirktu iespēju līgumus”. Komisija atbildot norāda, ka *FPAP* situācija no konkurences noteikumu viedokļa ir jāvērtē nevis tikai attiecībā pret citām Francijas struktūrām, kuras apvieno zvejniecības uzņēmumus un kurām ir tādas pašas funkcijas kā minētajam fondam, bet arī attiecībā pret visiem Francijas un Eiropas uzņēmumiem, kuri varētu veikt darījumus naftas produktu nākotnes līgumu tirgū.

(74) *FPAP* apstrīd arī to, ka tas būtu darbojies saskaņā ar privilēģētiem nosacījumiem, veicot savu ieguldītāja darbību nākotnes līgumu tirgū: saskaņā ar paša teikto “fonds ir veicis darījumus pasaules “*commodities*” tirgū saistībā ar brokeriem vai specializētām finanšu iestādēm. (...) [Tas] nav saņēmis nekādas tarifu priekšrocības un nekādus īpašus nosacījumus salīdzinājumā ar pārējiem tirgus dalībniekiem”. Komisija neapgalvo, ka finansiālās priekšrocības *FPAP* radīja īpaša attieksme pret *FPAP* salīdzinājumā ar pārējiem tirgus dalībniekiem, bet uzsver, ka šis fonds šajā tirgū darījumus spēja veikt tikai tāpēc, ka tā rīcībā bija valsts piešķirti līdzekļi finanšu darījumu veikšanai, kuri pārsniedza paša *FPAP* finansiālos spēkus, lai gan valsts šādus līdzekļus līdzīgos apstākļos nepiešķir citiem uzņēmumiem, kas tāpat kā *FPAP* varēja būt ieinteresēti veikt darījumus šajā tirgū (piemēram, uzņēmumi no citām darbības nozarēm, kuras skāris naftas cenas pieaugums) vai kas šajā tirgū veic darījumus tādu iemeslu dēļ, kuri saistīti ar to ekonomisko vai tirdzniecības stratēģiju (piemēram, naftas uzņēmumi).

⁽¹¹⁾ Tiesas 2002. gada 16. maija spriedums lietā C-482/99, Francija pret Komisiju, *Recueil*, I-4397. lpp., jo īpaši 53.–56. punkts.

(75) FPAP turklāt atzīst šādu priekšrocību esību. Kādā *Confédération de la Coopération Maritime* dokumentā, kas nebija nosūtīts Komisijai, bet bija publicēts Bretaņas reģiona zvejniecības un akvakultūras komitejas (*Assises de la pêche et de l'aquaculture de la Région Bretagne*) tīmekļa vietnē⁽¹²⁾, ģenerālsēkretārs *Jean-Luc de Feuardent*, apkopojot galvenos jautājumus, kurus izskatīja kādā sanāksmē ar Bretaņas reģionu 2006. gada 24. maijā, norāda: "Līdz šodienai valsts ir piekritusi piešķirt 65 miljonus *euro*. Turklāt FPAP "commodities" tirgū ir no iespēju līgumiem ieguvus vairākus miljonus *euro*, kas neapstrīdami ir uzskatāmi par pievienoto vērtību." Komisija no tā secina, ka finansiālo iespēju līgumu iegādes darījumus naftas produktu tirgū FPAP spēja veikt, tikai pateicoties valsts līdzekļiem, kuri bija tā rīcībā un kuri nebija citu struktūru vai uzņēmumu rīcībā, un no kuriem tas guva tiešu peļņu. No tā izriet, ka priekšrocības, ko tas baudīja, rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus.

4.1.1.6. Tādu finansiālo priekšrocību esība, kas ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm

(76) Tā kā saskaņā ar to, kā norādījis ģenerālsēkretārs *Jean-Luc de Feuardent*, FPAP ir veicis darījumus "commodities" tirgū, tad FPAP ir veicis darījumus pasaules naftas produktu tirgū.

(77) Tā darbība tādējādi ir pārsniegusi to, kas būtu tikai un vienīgi Francijas tirgus, tā ka var pamatoti uzskatīt, ka piešķirtie avansa maksājumi ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm.

4.1.1.7. Secinājums

(78) Tādējādi ir izpildīti visi četri nosacījumi, kas nepieciešami, lai varētu konstatēt valsts atbalsta esību: FPAP izmaksātie avansa maksājumi ir veikti no valsts līdzekļiem, tie saistāmi ar valsti, tie rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, un tie ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm. Tādējādi FPAP piešķirtais atbalsts ir valsts atbalsts EK līguma 87. panta nozīmē attiecībā uz to naudas līdzekļu daļu, kuru veido valsts līdzekļi un kuru izmanto iespēju līgumu iegādei naftas produktu nākotnes līgumu tirgū.

4.1.2. Saderība ar kopējo tirgu

(79) Kā liecina starp valsti un FPAP noslēgtie līgumi, šā avansa maksājumu veidā piešķirtā valsts atbalsta mērķis bija ļaut FPAP sākt veikt darījumus naftas un tās produktu nākotnes līgumu tirgos, kā arī nodrošināt šādu darījumu turpināšanu. Tātad tas ir atbalsts FPAP darbībai. Francija arī ar savu 2005. gada 6. decembra vēstuli atzīst, ka minētās summas tika piešķirtas, lai "nodrošinātu FPAP darbību".

(80) Saskaņā ar Līguma 87. panta 2. un 3. punktu dažas atbalsta kategorijas tiek uzskatītas vai var tikt uzskatītas par saderīgām ar kopējo tirgu. Ir jāpārbauda, vai šo atbalstu FPAP darbībai var iekļaut kādā no šīm kategorijām.

(81) Komisija norāda, ka šis atbalsts neatbilst nevienam no 87. panta 2. punktā paredzētajiem gadījumiem.

(82) Tas nav paredzēts, lai novērstu kaitējumu, ko nodarījušas dabas katastrofas vai citi ārkārtēji notikumi. Komisija šajā sakarībā atgādina, ka naftas cenu svārstības ir cieši saistītas ar saimniecisko darbību. Šīs svārstības skar arī citas darbības nozares, kas patērē naftas produktus, visās Eiropas Savienības dalībvalstīs, un tās nevar uzskatīt par dabas katastrofu vai ārkārtēju notikumu Līguma 87. panta nozīmē. Tādēļ šis atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

(83) Šo atbalstu arī nevar uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu, tiešā veidā pamatojoties uz Līguma 87. panta 3. punktu un tajā paredzētajiem dažādajiem gadījumiem.

a) Ir pilnīgi skaidrs, ka tas nav atbalsts, kas veicina ekonomikas attīstību apgabalos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs (87. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētais gadījums). Šī atbalsta mērķis patiesībā bija ļaut FPAP veikt darījumus attiecīgajos nākotnes līgumu tirgos. Tam tāpēc nav nekāda sakara ar minētajā a) apakšpunktā minētajiem atbalsta veidiem.

⁽¹²⁾ <http://pecheaquaculture.region-bretagne.fr>

b) FPAP arī nevar uzskatīt par svarīgu projektu, ko īsteno visas Eiropas interesēs, vai par atbalstu, kurš paredzēts, lai novērstu nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts tautsaimniecībā (87. panta 3. punkta b) apakšpunktā paredzētais gadījums). FPAP ir tikai un vienīgi Francijas struktūra, un pārējās dalībvalstis nav paukušas iecerī izveidot tāda paša veida fondus; tāpēc tas nav visas Eiropas mēroga fonds. Attiecībā uz apsvērumiem par to, ka tas ir atbalsts, kas paredzēts, lai novērstu nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts tautsaimniecībā, Komisija norāda, ka nav nekā tāda, kas dotu iemeslu apgalvot, ka ar naudas piešķiršanu šāda veida fondam varētu novērst šādus traucējumus. Runājot par atbalstu par labu pašam FPAP, šis atbalsts dod labumu tikai vienai saimnieciskai vienībai un, pat ja to saista ar atbalstu, kas piešķirts zvejniecības uzņēmumiem, nedod labumu kādas dalībvalsts tautsaimniecībai kopumā. Turklāt Komisija atgādina, ka tā ir vienmēr uzskatījusi, ka valsts iestādēm nav jāveic finansiāli pasākumi saistībā ar šo naftas cenu pieaugumu; gluži pretēji – tām attiecībā pret uzņēmumiem jāīsteno stimulēšanas politika, lai tie pielāgotos jauniem ekonomiskajiem apstākļiem, ko radījis šis cenu pieaugums. Tādēļ atbalsts ar mērķi ļaut kādai saimnieciskai vienībai veikt darījumus attiecīgajos nākotnes līgumu tirgos neatbilst iecerētajam mērķim.

c) FPAP esība pati par sevi nevar atbilst 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā minētajam nosacījumam, kas paredz, ka ar kopējo tirgu var būt saderīgs atbalsts, kurš veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm. Nav neviena apstākļa, kas liecinātu, ka būtu nepieciešams attīstīt vai palielināt kādu darbību, kura saistīta ar darījumu veikšanu naftas nākotnes līgumu tirgos. Turklāt šī darbība nav saistīta ar konkrētu tautsaimniecības jomu. Tādēļ šo atbalstu nevar uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu saskaņā ar minēto c) apakšpunktu.

d) Visbeidzot, šāda veida atbalsts nav minēts starp atbalsta kategorijām, kuras par saderīgām ar kopējo tirgu varētu uzskatīt ar Padomes lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 87. panta 3. punkta e) apakšpunktu.

(84) Komisija arī norāda, ka šim atbalstam FPAP darbībai nevar piemērot nevienu no pamatnostādņēm, ko tā pieņēmusi valsts atbalsta analīzei.

(85) Tātad jāsecina, ka atbalstu, kas FPAP sniegts iespēju līgumu iegādei nākotnes līgumu tirgū, neviens no Līgumā atļautajiem uzņēmumiem neļauj uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu.

4.2. Atbalsts zvejniecības uzņēmumiem: degvielas izdevumu atviegojumi

(86) Pirms Komisija veic analīzi par atbalstu, kura dēļ tika uzsākta oficiālā izmeklēšanas procedūra, tai ir jāformulē nostāja attiecībā uz FPAP argumentu, ka tam un zvejniecības uzņēmumiem piešķirtais atbalsts jāizskata, ņemot vērā *de minimis* sliekšņa paaugstināšanu zvejniecības nozarē. Kā norāda FPAP, attiecīgās summas (vidēji apmēram 16 000 euro uz vienu uzņēmumu, izņemot atbalstu, ko tas uzskata par tiešu sociālo atbalstu zvejniekiem) esot nepārprotami zemākas par tām, kuras bija paredzēts pieņemt brīdī, kad FPAP izmaksāja kompensācijas (30 000 euro uz vienu uzņēmumu) ⁽¹³⁾. Arī Francijas iestādes savā atbildē norāda uz *de minimis* sliekšņa paaugstināšanu, taču neprasa to piemērot aplūkojamajam atbalstam.

(87) Vispirms Komisija atgādina, ka saskaņā ar 3. pantu Komisijas 2004. gada 6. oktobra Regulā (EK) Nr. 1860/2004 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības un zivsaimniecības nozarē ⁽¹⁴⁾, pantu, kurš bija spēkā laikā, kad zvejniecības uzņēmumiem tika piešķirts šis atbalsts, maksimālā summa *de minimis* atbalstam bija 3 000 euro uz vienu uzņēmumu trīs gadu laikā; atbalsts, kas tiek izskatīts šajā lietā, ievērojami pārsniedz šīs summas, un turklāt Francija savos apsvērumos nav norādījusi uz šo griestu iespējamo piemērošanu uzņēmumiem, kuriem tos būtu bijis iespējams piemērot. No otras puses, pat ja summa 30 000 euro apmērā, kura minēta nesen pieņemtajā Komisijas Regulā (EK) Nr. 875/2007 ⁽¹⁵⁾, ir lielāka par 16 000 euro, ko iepriekš minēja FPAP, šī summa ir tikai vidējā summa. Turklāt Francija summu 16 000 euro apmērā ir ieguvusi kļūdaini, no tās atņemot to atbalsta daļu, kuru tā kvalificē par sociālu atbalstu, bet kura ir jāņem vērā analizē (sk. 122. un 123. apsvērumu). Tādējādi, ņemot vērā to, ka FPAP dalībnieki ir dažāda lieluma uzņēmumi, var droši apgalvot, ka atsevišķiem uzņēmumiem piešķirtā atbalsta summa pārsniedz

⁽¹³⁾ Šis ir sliekšnis, kas galu galā tika saglabāts Komisijas Regulā (EK) Nr. 875/2007 (sk. 14. zemsvītras piezīmi).

⁽¹⁴⁾ OV L 325, 28.10.2004., 4. lpp.

⁽¹⁵⁾ Sk. 14. zemsvītras piezīmi.

30 000 *euro*. Piemēram, 20 līdz 25 metrus gariem traleriem kompensācijas summa gadā sasniedz apmēram 35 000 *euro* jeb 70 000 *euro* divu gadu laikā, proti, 2005. un 2006. gadā ⁽¹⁶⁾. Jebkurā gadījumā, kā norādīts iepriekš, Francija nav prasījusi jauno *de minimis* griestu piemērošanu un nav sniegusi nekādus pierādījumus, ka tā to būtu darījusi. Tādēļ, ņemot vērā visus šos apstākļus, saistībā ar valsts atbalsta shēmu pastāvīgu pārraudzību Komisijai ir pienākums pārbaudīt šā atbalsta saderību ar Līguma 87. panta noteikumiem.

4.2.1. Valsts atbalsta esība

(88) Francija uzskata, ka Komisijai nav pamata attiecināt savu analīzi par valsts atbalsta esību uz šo fonda darbības aspektu. Francija norāda, ka "atbalsta atzīšanā par valsts atbalstu nevar pamatoties uz *ad hoc* analīzi par atmaksājamu valsts avansu, kā arī nevar pamatoties uz FPAP darbības analīzi. Tāpēc Francijas iestādes vēlas, lai tiktu izskatīta tikai novērtējuma 3.1. daļa. Tā 3.2. daļā būtībā tiek nosodīta darbība, ko veic FPAP, kura ir arodapvienība, kas savu iespēju līgumu pirkšanas darbību veic, lai tās dalībniekiem nodrošinātu segumu pret dīzeļdegvielas cenas svārstībām" ⁽¹⁷⁾.

(89) Komisija atbildot atgādina, ka saskaņā ar pastāvīgu judikatūru atbalstu neraksturo tā piešķiršanas iemesli vai mērķi, bet to nosaka atkarībā no tā ietekmes ⁽¹⁸⁾. Papildus finansiālo iespēju līgumu iegādei nākotnes līgumu tirgū FPAP mērķis saskaņā ar līgumiem, kas noslēgti ar valsti, ir arī maksāt zvejnīcības uzņēmumiem kompensāciju, kas atbilst cenas starpībai starp maksimālo nosepto cenu un bāzes indeksa mēneša vidējo cenu attiecīgajā mēnesī. Tādēļ Komisija uzskata, ka zvejnīcības uzņēmumi ar FPAP izveidotās sistēmas starpniecību ir saņēmuši īpašas priekšrocības un ka valsts piešķirto avansa maksājumu ietekmi ir jāanalizē ne tikai saistībā ar priekšrocībām, kas piešķirtas FPAP, bet arī saistībā ar priekšrocībām, kas piešķirtas zvejnīcības uzņēmumiem.

⁽¹⁶⁾ Avots: Bretaņas Zvejas reģionālais novērošanas centrs. "Amatier-zvejas flotes rezultāti 2005./2006. gadā". Kopsavilkums.

⁽¹⁷⁾ Atsauces uz 3.1. un 3.2. daļu attiecas uz lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu, kas minēts 11. apsvērumā. Lēmuma 3.1. daļā bija aplūkots atbalsts iespēju līgumu iegādei nākotnes līgumu tirgū un finansiālās priekšrocības, ko tas radīja FPAP un zvejnīcības uzņēmumiem; 3.2. daļā bija aplūkotas šiem pašiem uzņēmumiem maksātās kompensācijas par degvielas iegādi.

⁽¹⁸⁾ Piemēram, Tiesas 1974. gada 2. jūlija spriedums lietā 173/73, Itālija/Komisija, *Recueil*, 709. lpp.; 1996. gada 26. septembra spriedums lietā C-241/94, Francija pret Komisiju, saukta par "Kimberly Clark" lietu, *Recueil*, I-4551. lpp.; 2000. gada 12. oktobra spriedums lietā C-480/98, Spānija pret Komisiju, *Recueil*, I-8717. lpp., un 2002. gada 12. decembra spriedums lietā C-5/01, Beļģija pret Komisiju, *Recueil*, I-11991. lpp.

4.2.1.1. No valsts līdzekļiem piešķirtu finansiālu priekšrocību esība

(90) Zvejnīcības uzņēmumi no FPAP darbības guva divu veidu priekšrocības: no vienas puses, tie varēja sev iegūt degvielu par izdevīgu cenu un, no otras puses, saņēma maksājumus, kas daļēji kompensēja to izdevumus par degvielu.

(91) Runājot par pirmo aspektu, tas, ka FPAP nākotnes līgumu tirgos iegādājās iespēju līgumus un īpašumtiesības uz degvielu, kas bija nopirkta ar nākotnes līgumiem, vēlāk nodeva sabiedrībai CECOMER, zvejnieku kooperatīvu iepirkumu centram, ļāva uzņēmumiem, kuri bija FPAP dalībnieki, pirkt degvielu, ko bija nopirkuši šie kooperatīvi, par cenu, kura bija zemāka par parasto tirgus cenu. Taču, kā norādīts iepriekš (sk. šī lēmuma 75. apsvērumu), tas bija iespējams tikai tāpēc, ka "līdz šodienai valsts ir piekritusi piešķirt 65 miljonus *euro*. Turklāt FPAP "commodities" tirgū ir no iespēju līgumiem ieguvis vairākus miljonus *euro*, kas neapstrīdami ir uzskatāmi par pievienoto vērtību." Komisija tādēļ konstatē, ka degvielas piegāde zvejnīcības uzņēmumiem par cenu, kas ir zemāka nekā parastā tirgus cena, bija iespējama, pateicoties valsts piešķirtajiem avansa maksājumiem un FPAP pašu līdzekļiem, tas ir, tā dalībnieku iemaksu kopsummai un peļņai, kura tika gūta spekulatīvajos darījumos naftas produktu nākotnes līgumu tirgū.

(92) Tādu pašu dubultu izcelsmi var konstatēt līdzekļiem (valsts līdzekļiem un līdzekļiem, kas tika iegūti FPAP privātajā darbībā), kuri tika izmantoti, lai finansētu kompensācijas, ko izmaksāja zvejnīcības uzņēmumiem.

(93) Kā aprakstīts šā lēmuma 24. apsvērumā, saskaņā ar 2004. gada 12. novembra līgumu un 2005. gada 27. maija līgumu FPAP sedz cenas atšķirību, kas pastāv starp "maksimālo segto cenu" un bāzes indeksa mēneša vidējo cenu attiecīgajā mēnesī, un saskaņā ar 2005. gada 11. oktobra līgumu – cenu atšķirību starp cenu 0,30 *euro* par litru un mēneša vidējo bāzes cenu attiecīgajā mēnesī, ja tā pārsniedz 0,30 *euro* par litru.

- (94) Sākotnēji paredzētā "izlīdzināšanas" mehānisma pamatā bija pieņēmums, ka papildu izmaksas, salīdzinot ar bāzes cenu konkrētā periodā, varētu kompensēt ar iemaksām, ko dalībnieki veic periodā, kad cenas ir zemākas. Sistēma tādējādi zināmā mērā sevi finansētu pati. Ģenerālsēkretāra *Jean-Luc de Feuardent* dokumentā, kas jau minēts šā lēmuma 75. apsvērumā, ir teikts, ka "tehniskajā ziņā FPAP varēja noslēgt pirmos iespēju līgumus jau 2004. gada aprīlī; tolaik CECOOMER vajadzības (apmēram 200 miljoni litru) 2005. gadam bija iespējams nosegt par 0,28 centiem par litru par apmēram 4 miljoniem euro". Tādējādi 2004. gada sākumā FPAP būtu spējis apmierināt relatīvi pieticīgās "dīzeļdegvielas cenu apdrošināšanas" vajadzības, izmantojot pašu līdzekļus. Tādēļ šķiet, ka saskaņā ar sākotnējo koncepciju fonds būtu spējis pats sevi finansēt.
- (95) Tomēr naftas cenas saglabājās ļoti augstā līmenī, un, tā kā pievienošanās FPAP bija kļuvusi par vispārēju parādību, FPAP dalībnieku skaits ļoti ātri un ievērojami pieauga. No tā izriet, ka šis "dīzeļdegvielas cenu apdrošināšanas" izmaksas ārkārtīgi strauji pieauga un ka tās bija iespējams segt, tikai izmantojot avansa maksājumus, ko valsts piešķīra FPAP.
- (96) Lai novērtētu kredītlīdzekļus, kas FPAP bija nepieciešami, lai segtu "dīzeļdegvielas cenu apdrošināšanas" izmaksas 2005. gadā, var pamatoties uz pieņēmumu, ka līmenis degvielas patēriņam, kuram zvejnieceības uzņēmumi prasīja kompensāciju, no 200 miljoniem litru (sk. 94. apsvērumu) varēja būt pieaudzis līdz gandrīz 900 miljoniem litru. Ja ņem vērā gada patēriņa vidējos lielumus, kas izmantoti par pamatu aprēķiniem, kuri veikti 55. un 56. apsvērumā, tad patēriņš 1 000 kuģiem, kuru garums nepārsniedz 12 metrus, būtu 1 000 kuģi 200 tonnas par kuģi jeb 200 000 tonnas, bet kuģiem, kuru garums pārsniedz 12 metrus, tas būtu 1 400 kuģi 480 tonnas par kuģi jeb 672 000 tonnas, kas kopā ir 872 000 tonnas (jeb 872 miljoni litru). Realitātē, kā norādīts 55. apsvērumā, ja ņem vērā, ka kuģi nodarbojas ar zveju nevis 48, bet drīzāk 38 nedēļas gadā, tad patēriņš varētu būt tuvāks 700 000 tonnām (1 000 kuģi ar garumu zem 12 m 158 tonnas jeb 158 000 tonnas, un 1 400 kuģi ar garumu virs 12 m 380 tonnas jeb 532 000 tonnas). Ja pieņem, ka kompensācijas maksimālā summa ir 0,12 euro par litru, kas bija maksimālā summa, kuru piemēroja trešajam avansa maksājumam⁽¹⁹⁾, tad FPAP finansiālās vajadzības tādējādi sasniedza 85 miljonus euro gadā. Ievērojot to apstākli, ka zvejnieceības uzņēmumi, iespējams, bija apdrošinājuši tikai daļu no sava degvielas patēriņa, nepieciešamie kredītlīdzekļi varēja būt vēl mazāki, taču to apjoms joprojām ir vairāki desmiti miljoni euro gadā, salīdzinot ar sākotnēji aplēsto summu, proti, 4 miljoni euro 2005. gadā. Tāpēc kļūst skaidrs, ka FPAP nebūtu spējis sniegt nodrošinājumu saviem dalībniekiem, pretī saņemot to iemaksas un neizmantojot ārējus līdzekļus, proti, tos, ko šajā gadījumā piešķīra valsts.
- (97) Šādā kontekstā FPAP ir izmantojis valsts līdzekļus, lai apmierinātu vajadzības pēc šīs "dīzeļdegvielas cenu apdrošināšanas", un tam bija pienākums tos pārvaldīt pēc iespējas labāk. FPAP naudas līdzekļus tādā veidā dalībnieku iemaksas, valsts avansa maksājumi un iespējamā peļņa no tā darbības naftas nākotnes līgumu tirgos. Tā daļa no šiem līdzekļiem, kuru veido valsts avansa maksājumi, neapstrīdami ir uzskatāmi par valsts līdzekļiem. Runājot par peļņu, kas gūta nākotnes līgumu tirgos un kas zvejnieceības uzņēmumiem ir ļāvusi sev sagādāt lētāku degvielu, to bija iespējams gūt, tikai pateicoties tam, ka bija valsts līdzekļi, kuri FPAP ļāva veikt finanšu darījumus nākotnes līgumu tirgos. Turklāt, lai gan nav zināmas starp FPAP un CECOMER noslēgto vienošanos konkrētās iezīmes un neviens no Francijas atsūtītajiem dokumentiem par tām neļauj secināt, Komisija pieņem, ka kompensācijas, ko maksāja uzņēmumiem, kuri bija fonda dalībnieki, un kas atbilda cenas starpībai, bija mazākas nekā tad, ja CECOMER un zvejnieku kooperatīvi būtu zvejniekiem piegādājuši degvielu, kas būtu pirka parastajā tirgū, tas ir, bez FPAP darījumiem nākotnes līgumu tirgos. Tādējādi peļņa, kas ar FPAP darījumiem tika gūta nākotnes līgumu tirgū, tika nodota CECOMER, zvejnieku kooperatīvu apgādes kooperatīviem, un, visbeidzot, zvejnieceības uzņēmumiem, kuri no šiem kooperatīviem iegādājās degvielu. Praktiskās sekas bez šaubām bija tādas, ka FPAP varēja turpināt maksāt kompensācijas ilgākā laika posmā nekā tad, ja FPAP būtu tikai starpnieceības struktūra ar uzdevumu sadalīt 67 miljonus (vai 77 miljonus) euro, ko valsts bija piešķīrusi "dīzeļdegvielas cenu apdrošināšanas" mehānisma aizsegā.

⁽¹⁹⁾ Sk. II punktu lauksaimniecības un zivsaimniecības ministra D. Bussereau runā, kas tika sniegta Jūras zvejnieceības un jūras dzīvnieku audzēšanas nacionālās komitejas ģenerālajā asamblejā 2005. gada 30. jūnijā; šis dokuments ir pieejams šādā tīmekļa vietnē: http://agriculture.gouv.fr/IMG/pdf/discours_300605_ag-cnpm.pdf

- (98) Tādēļ Komisija uzskata, ka tieši valsts līdzekļu dēļ neatkarīgo no tā, vai tie tika tiešā veidā iemaksāti FPAP naudas līdzekļos vai tika izmantoti, lai gūtu peļņu, kas papildināja fonda naudas līdzekļus, zvejniecības uzņēmumi varēja baudīt finansiālas priekšrocības, no vienas puses, iegūstot iespēju iegādāties degvielu par izdevīgāku cenu un, no otras puses, saņemot kompensācijas maksājumus, kurus aprēķināja atkarībā no bāzes cenas.

4.2.1.2. Valsts piešķirtu finansiālu priekšrocību esība

- (99) Trīs, iespējams, četri līgumi, kas noslēgti starp valsti un FPAP, paredz, ka avansa maksājumu veidā izmaksāto valsts līdzekļu galīgais mērķis ir daļēji kompensēt zvejniecības uzņēmumiem degvielas izmaksas. Kompensācijas, ko zvejniekiem izmaksā kā starpību starp bāzes cenu un mazumtirdzniecības cenu, papildina zemāka dīzeļdegvielas mazumtirdzniecības cena, kuru prasa piegādātājs, kas visbiežāk ir zvejnieku kooperatīvs.

- (100) FPAP naudas līdzekļi, ko sākotnēji veidoja tā dalībnieku iemaksas, bet vēlāk papildināja pirmais valsts avansa maksājums, tam ļāva veikt darījumus nākotnes līgumu tirgos un gūt tur peļņu, taču šī peļņa nebija pietiekama, lai tas vienlaikus varētu zvejniecības uzņēmumiem apmaiņā pret to iemaksāt samaksāt garantēto kompensāciju. Tomēr divi, iespējams, trīs papildu avansa maksājumi tam ļāva turpināt savu darbību, pirms tam nācās pakāpeniski slēgt savas pozīcijas, lai iegūtu skaidras naudas līdzekļus, kuri bija vajadzīgi kompensāciju izmaksai. Komisija norāda, ka lēmumus par darījumiem nākotnes līgumu tirgos pieņēma FPAP priekšsēdētājs. Lēmumu konkrētā īstenošana tika veikta, izmantojot brokerus un specializētas finanšu iestādes (sk. 74. apsvērumu), kam FPAP maksāja atlīdzību, kuras lielumi Komisijai nav zināmi. Taču, lai gan FPAP statūtos ir paredzēts, ka priekšsēdētājam obligāti jāapspriežas ar administratīvo padomi, "lai lemtu par īstenojamajiem seguma projektiem", valsts šajā administratīvajā padomē nav pārstāvēta. Tādējādi, pat ja FPAP bija vispārējs pienākums "veikt uzskaiti, kas pēc pieprasījuma ļauj noskaidrot avansa maksājuma izlietojumu, kā arī fonda līdzekļu un tēriņu sadalījumu", valsts nelēma ne par FPAP īstenojamo stratēģiju attiecībā uz iespēju līgumu iegādi, ne par to, cik liela finansiālā kompensācija jāmaksā uzņēmumiem. No tā izriet, kā tika pierādīts 4.1.1.4. punktā, ka, lai gan nav

nekādu šaubu, ka atbalstu, kuru veido trīs, iespējams, četri piešķirtie avansa maksājumi, ir saistāms ar valsti, to pašu nevar teikt par papildu priekšrocībām, ko zvejniecības uzņēmumi varēja izmantot, pateicoties, no vienas puses, to iemaksām un, no otras puses, visu fonda naudas līdzekļu pārdomātai pārvaldībai. Ja, pateicoties darījumiem, ko veica nākotnes līgumu tirgū, atbalsts, ko galu galā izmaksāja zvejniekiem, bija lielāks nekā valsts līdzekļi, kurus FPAP bija sākotnēji saņēmis, tad tā atbalsta daļa, kas pārsniedz avansā izmaksāto valsts līdzekļu summu, nav radusies valsts lēmuma rezultātā. Tādējādi pēc Komisijas domām, pat ja no grāmatvedības viedokļa nav iespējams precīzi nošķirt to, kas nāk no valsts līdzekļiem, un to, kas nāk no pašu līdzekļiem, jo, lai veiktu darījumus naftas nākotnes līgumu tirgū un lai maksātu kompensācijas, tika izmantoti visi naudas līdzekļi, tās priekšrocības, kas atbilst starpībai starp atbalsta kopsummu, kuru izmantoja zvejniecības uzņēmumi, un to avansa maksājumu kopsummu, ko zvejniecības uzņēmumiem piešķir valsts, nav saistāms ar valsti.

4.2.1.3. Tādu finansiālu priekšrocību esība, kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus

- (101) Komisija uzskata, ka atvieglojumi, ko zvejniecības uzņēmumi, kas ir FPAP dalībnieki, saņem attiecībā uz saviem degvielas izdevumiem, ir noteikta priekšrocība par labu šiem uzņēmumiem, jo tikai tie var izmantot šos atvieglojumus. To stāvoklis pastiprinās, salīdzinot ar citu stāvokli, kāds ir citiem uzņēmumiem, kuri ar tiem konkurē Kopienas tirgū, neatkarīgi no tā, vai tie ir zvejniecības uzņēmumi vai uzņēmumi no citām saimnieciskās darbības nozarēm, kuri ir ieinteresēti samazināt tās savas ražošanas izmaksas, kas saistītas ar izdevumiem par degvielu. Turklāt, tā kā šis seguma mehānisms ir paredzēts tikai un vienīgi zvejniecības uzņēmumiem, priekšrocības, kas šādā veidā piešķirtas šiem uzņēmumiem, ir jāanalizē kā nozares priekšrocības, kuras nav pieejamas pārējām nozarēm. Taču ikviens atbalsta veids, kas rada priekšrocības kādai konkrētai nozarei, rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus (sk. Komisijas 2006. gada 8. februāra Lēmumu 2006/269/EK par nodokļu atbrīvojumiem attiecībā uz profesionāliem zvejniekiem (Zviedrija) ⁽²⁰⁾, 31. un 35. apsvērumus).

⁽²⁰⁾ OV L 99, 7.4.2006., 21. lpp.

- (102) Francija iebilst, ka šis atbalsts nerada priekšrocības uzņēmumiem, kas ir FPAP dalībnieki, jo "pievienošanās FPAP ir brīvprātīga un tam var pievienoties visi zvejniecības uzņēmumi, ja vien tie veic attiecīgās iemaksas". MQA piebilst, ka pievienošanās fondam ir iespējama "neatkarīgi no ieinteresēto saņēmēju struktūras vai valstspiederības". FPAP precizē, ka "uzņēmumi, kas ir FPAP dalībnieki, pieder gan Francijas akcionāriem, gan Spānijas un Nīderlandes akcionāriem".
- (103) Komisija atbildot norāda, ka FPAP var pievienoties tikai tie zvejniecības uzņēmumi, kuru kuģi ir reģistrēti Francijas kontinentālās daļas teritorijā vai aizjūras departamentos. Tāpēc uzņēmumi, kuru kapitāla daļas pieder akcionāriem no Nīderlandes vai Spānijas, bet kuriem pieder Francijas kuģi, tiešām var pievienoties FPAP; nav šaubu, ka tas tā ir to kuģu gadījumā, kurus Francija un FPAP ir pieminējuši savās atbildēs. Taču citi Kopienas kuģi tam nevar pievienoties.
- (104) Visi uzņēmumi, kas saņem FPAP maksāto kompensāciju, Kopienas tirgū konkurē ar uzņēmumiem, kuru kuģiem ir citu dalībvalstu karogi un kuri arī ir ieinteresēti samazināt savas ražošanas izmaksas, kas saistītas ar izdevumiem par degvielu, bet kuru rīcībā nav tāda veida kompensācijas sistēmas kā tā, ko ieviesis FPAP. Šā iemesla dēļ priekšrocības, ko izmanto zvejniecības uzņēmumi, kuri ir fonda dalībnieki, vai tie uzņēmumi, kuri tam vēl nav pievienojušies, bet kas to var izdarīt, tas ir, visi uzņēmumi, kuru kuģiem ir Francijas karogs, ir nepārprotami uzskatāmas par konkurences izkropļojumu.
- (105) FPAP arī uzskata, ka konkurences izkropļošanas faktori ir meklējami kaut kur citur. Atsaucoties uz to, ka pastāv ievērojamas papildu izmaksas, kam pēc tā domām nav ekonomiska pamatojuma, piemēram, izmaksas, ko rada zvejas flotes daudzgažu vadības plānu pārvaldība, proti, šīs flotes kopējās kapacitātes pārvaldība, vai arī izmaksas, kas saistītas ar "ražošanas tiesību" pārvaldību, FPAP cita starpā norāda, ka "Ar valstu "politiku" saistītās "tiesības" (...) ir patiesais konkurenci izkropļošais faktors [un] šīs tiesības lielā mērā ir ārpus ekonomikas jomas".
- (106) Komisija šajā saistībā norāda, ka šīs izmaksas neatkarīgi no tā, vai Francijā tās ir augstākas vai zemākas nekā izmaksas, kas pastāv pārējās dalībvalstīs, rodas to ierobežojumu dēļ, kuri ir saistīti ar tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru šodien tiek veikta zvejas darbība. Savā 2007. gada 26. februāra paziņojumā⁽²¹⁾ par tiesībpamatotas pārvaldības instrumentiem zivsaimniecībā Komisija atgādina, ka Kopienas zvejniecības nozarei raksturīga liela pārvaldības instrumentu un mehānismu daudzveidība un ka līdzīgas situācijas dažādās dalībvalstīs dažreiz tiek risinātas ļoti atšķirīgā veidā. No tā izriet, ka zvejas tiesību pirkšana un pārdošana dažās dalībvalstīs ir parasta prakse – gan jau izveidojušos tirgos, gan netiešā veidā. FPAP minētās izmaksas ir izmaksas, ar ko saskaras flotes dažādajās dalībvalstīs, un tās atbilst zvejniecības nozares ekonomiskajai attīstībai. Tās rada to pārvaldības pasākumu īstenošana valsts līmenī, kuri ir nepieciešami zvejniecības kopējās politikas dēļ. Šī īstenošana neattaisno to, ka kādā konkrētā dalībvalstī tiek ieviests īpašs atbalsts. Šī iemesla dēļ pretēji tam, ko apgalvo FPAP, konkurences izkropļošana nav jāvērtē "attiecīgā tirgus" robežās, piemēram, "reģionālā mikrotirgū", ko tas ir pieminējis, taču, kā paredzēts Līgumā, visā kopējā tirgū. Tādēļ, ja FPAP atbalsta sekas ir tādas, ka tas atvieglo zvejniecības saglabāšanu reģionālā līmenī un aizsargā resursus, novēršot to, ka tālējūras kuģi pievēršas tuvākiem resursiem vai ka traleri sāk meklēt specifiskākas zvejas zonas, kā norāda FPAP, tad tas pilnībā atbilst atbalstam, kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, un tātad ir uzskatāms par valsts atbalstu.
- (107) Tādējādi visu iepriekš minēto iemeslu dēļ Komisija uzskata, ka valsts sniegtie līdzekļi, kurus ar FPAP starpniecību izmantojuši zvejniecības uzņēmumi, rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus.
- 4.2.1.4. Tādu finansiālo priekšrocību esība, kas ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm
- (108) FPAP apstrīd to, ka atbalsts, kas piešķirts zvejniecības uzņēmumiem, kuri ir apvienības dalībnieki, ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm. FPAP norāda, ka šie uzņēmumi savu darbību veic "tirgū, kas nekādā gadījumā nav vienots, bet kura pamatā drīzāk ir reģionālo mikrotirgu mozaika".

⁽²¹⁾ COM(2007) 73, galīgā redakcija.

(109) Komisija atbildot konstatē, ka kopējā vērtība zvejniecības un akvakultūras produktiem, ko Francija eksportē uz pārējo pasauli, 2005. gadā bija 1 290 miljoni *euro*, un 80 % no šiem produktiem tika eksportēti uz Eiropas Savienības dalībvalstīm. Savukārt kopējā vērtība šīs kategorijas produktu importam Francijā 2005. gadā bija 3 693 miljoni *euro*, un atkarībā no dažādiem avotiem 40 līdz 60 % no šiem produktiem tika ievesti no Eiropas Savienības dalībvalstīm⁽²²⁾. Salīdzinājumam, Francijas produkcijas kopējā vērtība bija 1 868 miljoni *euro*. Tādēļ, pat neveicot ārkārtīgi sīku ekonomisko analīzi ar konkrētiem skaitļiem⁽²³⁾, ir skaidrs, ka neatkarīgi no tā, kā mainās katras sugas cenas, ko katru dienu konstatē Francijas vai Eiropas ostās, zvejniecības un akvakultūras tirdzniecības apjoms starp Franciju un pārējo Eiropu lielā mērā ir par labu Francijas bilancei. Pasākumiem, kuru mērķis ir veicināt ievērojama skaita Francijas zvejniecības uzņēmumu (vairāk nekā 30 % no visas flotes) darbību, samazinot to ražošanas izmaksas, katrā ziņā ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm zvejniecības jomā.

(110) Tāpēc ir skaidrs, ka priekšrocības, ko zvejniecības uzņēmumi saņēmuši tādēļ, ka tiek segta daļa no to ražošanas izmaksām, ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm.

4.2.1.5. Secinājums

(111) Četri nosacījumi, kas nepieciešami, lai varētu konstatēt valsts atbalsta esību, ir izpildīti tikai daļēji. Priekšrocības, ko saņēmuši zvejniecības uzņēmumi, tiešām ir saistītas ar valsts līdzekļu izmantošanu, tās rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, un tās ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm. Taču ar valsti tās ir saistāmas tikai atbilstoši avansa maksājumu summai, ciktāl šie maksājumi ir tikai daļa no FPAP naudas līdzekļiem un ciktāl valsts nav iejaukusies izvēlē, ko FPAP veicis, lai gūtu peļņu no tā rīcībā nodotajiem līdzekļiem. Tādēļ to, ka pastāv valsts atbalsts EK līguma 87. panta nozīmē, Komisija var secināt tikai atbilstoši sniegto valsts līdzekļu apjomam, tas ir, 77 miljonu *euro* apmērā.

(112) Visbeidzot, Komisija norāda, ka Francijas iestādes, neraugoties uz to 2005. gada 7. oktobra un 2006. gada 21. aprīļa atbildi, patiesībā neapstrīd Komisijas secinājumus par valsts atbalsta esību. Kad Nacionālā Asambleja izskatīja 2007. gada finanšu likuma projektu, lauksaimniecības un zvejniecības ministrs uz jautājumu par FPAP nākotni atbildēja: "FPAP darbojas kopš 2004. gada

1. novembra, taču Eiropas Komisija to cieši uzrauga, jo runa ir par valsts atbalstu." (24).

4.2.2. Saderība ar kopējo tirgu

(113) Saskaņā ar Līguma 87. panta 2. un 3. punktu dažas atbalsta kategorijas tiek uzskatītas vai var tikt uzskatītas par saderīgām ar kopējo tirgu.

(114) Komisija norāda, ka šis atbalsts neatbilst nevienam no Līguma 87. panta 2. punktā paredzētajiem gadījumiem.

a) Apgalvojot, ka FPAP ir rīkojies kā "patērētāju aizsardzības organizācija" vai kā "naftas produktu patērētāju federācija", MQA it kā liek domāt, ka zvejniecības uzņēmumiem piešķirto atbalstu varētu pielīdzināt "[sociālam atbalstam], ko piešķir individuāliem patērētājiem" un kas paredzēts 87. panta 1. punktā. Šajā saistībā Komisija tikai norāda, ka šis punkts attiecas uz "individuāliem patērētājiem", nevis uzņēmumiem un ka to tādēļ šajā gadījumā nevar piemērot (sk. arī šā lēmuma 50. apsvērumu). Tādēļ šis atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

b) Šis atbalsts nav paredzēts, lai novērstu kaitējumu, ko nodarījušas dabas katastrofas vai citi ārkārtēji notikumi. Naftas cenu svārstības ir viena no saimnieciskās darbības iezīmēm. Šīs svārstības skar arī citas darbības nozares, kas patērē naftas produktus visās Eiropas Savienības dalībvalstīs, un tās nevar uzskatīt par dabas katastrofu vai ārkārtēju notikumu Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē. Tomēr MQA pret šādu analīzi iebilst, norādot, ka atbalsta sniegšana esot sekojusi ārkārtas stāvoklim, "jo arī pati Komisija atzīst nozarē pastāvošās ārkārtīgās saimnieciskās un sociālās grūtības". Tā tiešām ir, ka zvejniecības nozarei ir jāsaskaras ar īpašām grūtībām, ko Komisija sīki analizēja savā 2006. gada 9. marta paziņojumā⁽²⁵⁾ par zvejniecības nozares ekonomiskās situācijas uzlabošanu. Šajā paziņojumā Komisija norādīja, ka nozares ekonomisko un sociālo grūtību avoti ir saistīti ar to, ka šajā nozarē nav veikti strukturāli pielāgojumi

(22) Avoti: OFIMER Francijas zvejniecības un akvakultūras nozares skaitļi, 2006. gada izdevums. Sk. arī Eurostat un Global Trade Information Service.

(23) Pirmās instances tiesas 1998. gada 30. aprīļa spriedums lietā T-241/95, *Het Vlaamse Gewest* pret Komisiju, *Recueil*, II-717. lpp., 67. punkts.

(24) Nacionālā Asambleja – 2006. gada 25. oktobra sēdes pārskats, lauksaimniecības un zvejniecības ministra *Dominique Bussereau* uzklauššana.

(25) COM(2006), galīgā redakcija.

problēmām, ar ko tajā nākas saskarties. Minētajā paziņojumā tā arī formulēja dažādus priekšlikumus, lai atrisinātu zvejniecības nozares ekonomiskās grūtības. Izskatot saderīgumu noteikta veida darbības atbalstam, tā ļoti skaidri norādīja: "Pašreizējās zvejniecības nozares grūtības saasinājušās nesenā degvielas cenu pieauguma ietekmē. Šāda situācija ir izraisījusi zvejniecības nozares pārstāvju pieprasījumus pēc valsts iesauktā, lai kompensētu kraso izmaksu pieaugumu. Šāds atbalsta veids ietvertu darbības atbalstu, bet tas neatbilst Līguma noteikumiem. Komisija neapstiprinās jebkādu šādam mērķim paredzētu atbalstu." Pēc tam, norādot uz garantiju mehānismu, kas līdzīgs tam, kurš bija iecerēts FPAP izveides sākotnējā stadijā, tā piebilst, ka "Komisija varētu apstiprināt šādu programmu vienīgi tad, ja tiktu sniegtas garantijas visa valsts atbalsta atlīdzināšanai saskaņā ar komerciāliem nosacījumiem, kas pašreizējā ekonomiskajā situācijā šķiet maz ticams." Izejmateriālu, tostarp degvielas, izmaksu svārstības ir saimnieciskās darbības iezīmes, un pašas par sevi tās nevar uzskatīt par ārkārtēju notikumu.

Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Komisija uzskata, ka attiecīgais valsts atbalsts, ko saņēmuši zvejniecības uzņēmumi, nav saderīgs ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

(115) Šo atbalstu arī nevar uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu, pamatojoties uz Līguma 87. panta 3. punktu un tajā paredzētajiem dažādajiem gadījumiem.

a) Tas nav atbalsts, kas paredzēts, lai veicinātu ekonomikas attīstību apgabalos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs (Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētais gadījums). Šā atbalsta mērķis ir samazināt zvejniecības uzņēmumu darbības izmaksas. Protams, FPAP norāda, ka šā atbalsta mērķis ir veicināt zvejniecības saglabāšanu reģionālā līmenī. Tomēr Komisija konstatē, ka šo atbalstu zvejniecības uzņēmumiem piešķir neatkarīgi no šo uzņēmumu juridiskās adreses vai no ostas, kurā reģistrēti to izmantotie kuģi. Tam tāpēc nav nekāda sakara ar minētajā a) apakšpunktā paredzētajiem atbalsta veidiem.

b) Šo atbalstu nevar uzskatīt arī par atbalstu, kas veicina kāda svarīga projekta īstenojumu visas Eiropas interesēs vai novērš nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts tautsaimniecībā. Tam nav saiknes ar kādu visas Eiropas interesēs īstenojamu projektu. To nevar uzskatīt arī par atbalstu, kas paredzēts, lai novērstu nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts tautsaimniecībā. Zvejniecības uzņēmumiem piešķirtā atbalsta

mērķis ir risināt grūtības, ar ko saskaras konkrētas ekonomikas nozares uzņēmumi, nevis visas Francijas tautsaimniecības uzņēmumi. Šā atbalsta nozares raksturs ir neapstrīdams, jo naftas cenu palielināšanās nav ietekmējusi tikai zvejniecības nozares uzņēmumus vien, bet visus uzņēmumus no visām darbības nozarēm. Šajā ziņā Komisija ir vienmēr uzskatījusi, ka valsts iestādēm nav finansiāli jāiejaucas, lai kompensētu šo cenu pieaugumu, bet, gluži pretēji, tām ir jāveicina tas, lai uzņēmumi pielāgotos jaunajiem ekonomikas apstākļiem, kas rodas šāda pieauguma dēļ. Tādēļ, ņemot vērā visus šos apstākļus, Komisija uzskata, ka FPAP atbalstu, kas sniegts zvejniecības uzņēmumiem, nevar uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu saskaņā ar 87. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

c) degvielas izdevumu atvieglojumi paši par sevi nevar atbilst 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā minētajam nosacījumam, kas paredz, ka ar kopējo tirgu var būt saderīgs atbalsts, kurš veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm. Attiecīgā atbalsta mērķis nav atbalstīt zvejniecības darbību attīstību, lai panāktu ilgtspējīgu zvejniecību saskaņā ar kopējās zvejniecības politikas mērķiem, bet, gluži pretēji, tā dēļ zvejas piepūle saglabājas esošajā līmenī, nemudinot zvejniecības uzņēmumus samazināt savus izdevumus par degvielu. Tādēļ tā mērķis nav palēnināt pielāgošanos procesu, kas zvejniecības uzņēmumiem jāsteno, lai risinātu problēmas, kuras saistītas ar naftas cenas palielināšanos. Turklāt šī darbība nav saistīta ar konkrētu tautsaimniecības jomu. Šā iemesla dēļ šo atbalstu nevar uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu saskaņā ar 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

d) Visbeidzot, ir acīmredzams, ka šis atbalsts nav starptautiskā atbalsta veidiem, kas paredzēti, lai veicinātu kultūru un kultūras mantojuma saglabāšanu, vai kas atzīti par saderīgiem ar kopējo tirgu ar Padomes lēmumu, kurš pieņemts saskaņā ar 87. panta 3. punkta e) apakšpunktu.

(116) No visiem šiem apstākļiem izriet, ka valsts atbalsts, kas zvejniecības uzņēmumiem piešķirts degvielas izdevumu atvieglojumiem, neatbilst nevienam no izņēmumiem, kuri paredzēti Līguma 87. pantā.

(117) Tā kā runa ir par atbalstu zvejniecības uzņēmumiem, tas ir arī jāanalizē, ņemot vērā pamatnostādnes valsts atbalsta izskatīšanai zivsaimniecībā un akvakultūrā (turpmāk tekstā – pamatnostādnes).

- (118) Šā atbalsta mērķis ir samazināt zvejniecības uzņēmumu ražošanas izmaksas. Tam piemīt darbības atbalsta iezīmes.
- (119) Komisija vispirms atgādina, ka saskaņā ar šo pamatnostādņu 3.5. punktu "valsts atbalsts nedrīkst būt aizsardzības pasākums – tam jāsekmē zvejniecības produktu ražošanas un tirdzniecības racionalizācija un efektivitāte. Ikvienam šāda veida atbalstam jāveicina ilgtspējīgi uzlabojumi, lai nozare attīstītos, pamatojoties vienīgi uz peļņu tirgū."
- (120) Taču, kā teikts šā lēmuma 115. apsvēruma c) apakšpunktā, ar degvielu saistīto izdevumu atvieglojumi nav paredzēti, lai panāktu ilgtspējīgu zvejniecību saskaņā ar kopējās zvejniecības politikas mērķiem, bet gan lai nodrošinātu zvejniecības uzņēmumu nemainīgu darbību. Šā iemesla dēļ Komisija uzskata, ka šim atbalstam katrā ziņā piemīt pamatnostādņu 3.5. punktā minētais aizsargājošais raksturs un ka to tāpēc nevar uzskatīt par sadedzīgu ar pamatnostādnes noteikto principu.
- (121) Protams, Francija savās atbildēs, ko tā sniedza pēc oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas, norādīja, ka "ar FPAP darbībām tika priekšlaikus īstenoti lietderīgi pasākumi, ko glābšanas un pārstrukturēšanas plāni, kad tie būtu pieņemti, tikai ilustrētu un apstiprinātu". Tomēr Francija tikai daudz vēlāk, proti, 2008. gada janvārī, informēja Komisiju par to, ka tiek īstenoti pasākumi, kas raksturoti kā atbalsta pasākumi zvejniecības uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai un ko Komisija reģistrējusi ar numuru NN 09/2008, un kas pašlaik tiek analizēti. Šādā gadījumā, pat ja pieņemtu Francijas argumentu, ka ar FPAP darbībām zināmā mērā tika priekšlaikus veikti šie atbalsta pasākumi uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai, tas nekādā veidā neietekmētu to sadedzīgumu ar kopējo tirgu, jo pastāv būtiskas atšķirības starp FPAP īstenotajiem pasākumiem un nosacījumiem, kuriem jāatbilst atbalsta režīmiem uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai un kuri aprakstīti Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai (26). Pretēji tam, kas noteikts minētajās pamatnostādnes, atbalsts, ko sniedza ar FPAP darbībām, tika vienādi piešķirts visiem zvejniecības uzņēmumiem, nevis tikai tiem, kas nonākuši grūtībās. No otras puses, atbalsts uzņēmumu glābšanai nedrīkst pārsniegt sešus mēnešus un tam jāizpaužas kā atmaksājamam aizdevumam vai galvojumam; savukārt atbalsts pārstrukturēšanai jāpiešķir saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem un uz ierobežotu termiņu. Taču atbalsts, ko Francija piešķirusi ar FPAP starpniecību, neatbilst nevienam no paredzētajiem nosacījumiem: zvejniecības uzņēmumi šo atbalstu izmanto kopš 2004. gada, tas netiek piešķirts aizdevuma vai galvojuma veidā, un nav paredzēta tā atmaksāšana saistībā ar konkrētu pārstrukturēšanas plānu.
- (122) FPAP arī uzskata, ka piešķirto atbalstu attaisno tas apstākļi, ka patiesībā tas ir atbalsts algoto darbinieku ienākumiem. FPAP šajā saistībā raksta: "FPAP ir izveidots kā "risks novēršanas grupējums", lai 2 500 uzņēmumiem, kas ir tā dalībnieki, izveidotu juridisku aizsardzības instrumentu Francijas likuma ... nozīmē. Šajā ziņā atbalsts algoto darbinieku ienākumiem, kas iekļauts pārstrukturēšanas plānā, ir atļauts. Tas nekādā veidā neietekmē konkurences noteikumus. Tieši otrādi, tas ir saistīts ar tiem Kopienas principiem, kuri darbiniekiem garantē pienācīgu minimālo ienākumu līmeni." FPAP turpina, norādot, ka tās sistēmas dēļ, kas paredz, ka jūrniekiem, kuri veido kuģa komandu, algas maksā atkarībā no peļņas, sekas būtu tādas, ka zvejniecības uzņēmumu algotajiem darbiniekiem tiktu atņemta viņu alga vai viņi pat paliktu parādā kuģu īpašniekiem. Visbeidzot, tas precīzē, ka 25 no 65 miljoniem no valsts piešķirto avansa maksājumu summas "tiešā veidā attiecās uz avansa maksājumiem darbiniekiem un ir jāanalizē kā tieša sociāla darbība". MQA piebilst: "Ja aizņēmumus uzskata par atbalstu peļņai nevis pašam FPAP, bet zvejniecības uzņēmumiem, kas ir tā dalībnieki, tad runa tiešām būtu par sociālo atbalstu. Šādā veidā sniegtā finansiālā palīdzība faktiski būtu tiešā veidā saistīta ar atalgojumu jūrniekiem."
- (123) Par šiem apgalvojumiem Komisija vēlas izteikt vairākus komentārus:
- 1) Pirmkārt, tai rada izbrīnu tas, ka gandrīz 40 % (25 miljoni no 65) no naudas līdzekļu avansa maksājumiem, ko valsts saskaņā ar iepriekš minētajiem trim līgumiem (sk. šā lēmuma 21. apsvērumu) piešķir, lai naftas produktu nākotnes līgumu tirgos varētu iegādāties finansiālos iespēju līgumus, "tiešā veidā attiecās uz avansa maksājumiem darbiniekiem un ir jāanalizē kā tiešais sociālais atbalsts".

(26) OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.

2) Komisija pieņem, ka šajā gadījumā FPAP ir izmantojusi retorisku saīsinājumu, lai parādītu, ka FPAP īsteno pasākumi, samazinot zvejniecības uzņēmumu ražošanas izmaksas un ņemot vērā no peļņas atkarīgo algu sistēmu, *in fine* nāca par labu šo uzņēmumu darbiniekiem. Tieši šādā nozīmē šīs darbības varētu analizēt kā "tiešu sociālo atbalstu". Nekas no lietas materiālos minētā neļauj pieņemt, ka būtu bijis tiešs sociālais atbalsts, proti, atbalsts, ko FPAP būtu izmaksājis tieši šo uzņēmumu darbiniekiem; tas turklāt nav arī paredzēts FPAP statūtos (sk. šā lēmuma 20. apsvērumu).

3) Jebkurā gadījumā, tas ir, neatkarīgi no tā, vai atbalsts būtu izmaksāts tieši darbiniekiem vai arī FPAP darbību ietekme būtu bijusi tāda, ka šie darbinieki būtu varējuši papildināt savus ienākumus atbilstoši no peļņas atkarīgo algu sistēmai, Komisija atgādina, ka saskaņā ar pastāvīgu judikatūru⁽²⁷⁾ atbalsta jēdziens aptver valsts iestāžu piešķirtās priekšrocības, kas dažādos veidos atvieglo izmaksas, kuras parasti aprēķina uzņēmuma budžetā. Šajā ziņā nav šaubu, ka algas ir daļa no šīm izmaksām un ka uzņēmums nevar cerēt uz valsts finansējumu, lai tās segtu. Tādēļ to apstākli, ka priekšrocības, ko zvejniecības uzņēmumiem sniedza tas, ka tiem bija iespēja pirkt degvielu par izdevīgāku cenu, un to degvielas izdevumu daļēji kompensācija, pēc FPAP un MQA domām deva noteiktu labumu šo uzņēmumu darbiniekiem, nekādā veidā nevar ņemt vērā, lai novērtētu šā atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu. Pietiek konstatēt, ka sekas priekšrocībām, ko zvejniecības uzņēmumi saņēma, pateicoties valsts līdzekļiem, bija tādas, ka tika atvieglotas izmaksas, kuras parasti aprēķina minēto uzņēmuma budžetā.

4) Šo pašu iemeslu dēļ Komisija nevar pieņemt apgalvojumu, ka atbalsts darbinieku ienākumiem esot atļauts, no vienas puses, tāpēc ka tas atbilst Kopienas principiem, kas darbiniekiem garantē pienācīgu minimālo ienākumu līmeni un, no otras puses, tāpēc ka no peļņas atkarīgo algu sistēma Francijas jūrniekiem

būtu īpaši neizdevīga. Saskaņā ar subsidiaritātes principu tiesiskais regulējums attiecībā uz minimālās algas esību ir tikai dalībvalstu kompetencē. Francijā attiecībā uz jūrnieku algām šis pienākums ir noteikts Darba kodeksa L.742-2, D.742-1 un D.742-2 pantā. Kā atgādināts Renas [Rennes] Apelācijas tiesas 1998. gada 16. jūnija spriedumā⁽²⁸⁾, šie vispārējie noteikumi ir piemērojami darbiniekiem, uz kuriem attiecas Jūras darba kodekss, neatkarīgi no izmantotās atalgojuma sistēmas. Tas, ka kuģa īpašnieks un darbinieki ir sākotnēji vienojušies, ka jūrniekiem maksā atkarībā no (iespējamās) peļņas, nemazina kuģa īpašnieka atbildību laika posmā, uz kuru tas nolīdzis darbiniekus, maksāt atalgojumu, kas ir vismaz vienāds ar minimālo algu. Citiem vārdiem, daļām, ko izmaksā no zvejas, jābūt vismaz vienādām ar atalgojumu, kas aprēķināts saskaņā ar minimālo izaugsmes algu. Jūras darba kodeksa 34. pantā⁽²⁹⁾ šajā sakarībā ir minēts "valsts līmeņa arodbiedrības līgums vai paplašināti nozaru līgumi, kuros neatkarīgi no darba faktiskā ilguma jānosaka laika posms vai laika posmi, kas izvēlēti, lai aprēķinātu minimālo izaugsmes algu jūrniekiem, kuri atalgojumu saņem atkarībā no peļņas". Nozares līgums, kurā saskaņā ar tā 9. panta pirmo daļu algojami jūrniekiem, kas atalgojumu saņem atkarībā no peļņas, ir garantēts gada minimālais bruto atalgojums, tika parakstīts 2001. gada 28. martā⁽³⁰⁾. Šis noteikums tika padarīts obligāts visiem darba devējiem un visiem darbiniekiem, kuri ir minēti līguma darbības jomā, ar starpministriju 2003. gada 3. jūlija lēmumu⁽³¹⁾. Ar algu saistītās izmaksas, ko rada šis ar likumu noteiktais pienākums, tādējādi ir uzskatāmas par zvejniecības uzņēmumu ražošanas izmaksām tāpat kā izdevumi, kas saistīti ar degvielu. Tādēļ šādos apstākļos Komisija nevar pieņemt argumentu, ka Francijas valdība esot pamatoti iejaukusies, jo kuģu īpašnieki nepilda ar likumu noteikto pienākumu saviem darbiniekiem nodrošināt minimālo algu gadījumos, kad viņi atalgojumu saņem atkarībā no peļņas.

⁽²⁷⁾ Tiesas 1999. gada 5. oktobra spriedums lietā C-251/97, Francijas Republika pret Komisiju, *Recueil*, I-6639. lpp., 35. punkts.

⁽²⁸⁾ Renas Apelācijas tiesas 1998. gada 16. jūnija spriedums lietā *Marziou pret Louzaouen*, publicēts izdevumā *Le Droit Maritime Français*, Nr. 588, 1998. decembris, 1201. un turpmākās lpp. (*Editions Lamy*).

⁽²⁹⁾ Pieejams vietnē: www.legifrance.gouv.fr/

⁽³⁰⁾ Aprīkojuma ministrijas oficiālais biļetens Nr. 13, 2003. gada 25. jūlijs, pieejams vietnē: www2.equipement.gouv.fr/bulletinofficiel/fiches/BO200313/Une.htm

⁽³¹⁾ Publicēts *Francijas Republikas Oficiālā Vēstneša* 2003. gada 3. septembra izdevumā Nr. 203, 15051. lpp.

(124) MQA uzskata, ka runa varētu būt arī par sociālekonomiskiem pasākumiem: "pamatnostādnēs (...) tiek uzskatīts, ka sociālekonomiskus pasākumus var atzīt par saderīgiem. Šajā lietā FPAP ir pilnībā pārredzams, un pasākumiem, ko Komisija atzinusi par atbalstu, ir acīmredzams sociālekonomisks raksturs."

(125) Komisija konstatē, ka MQA nesniedz neko tādu, kas attiecīgo atbalstu ļautu izskatīt, ņemot vērā pamatnostādņu 4.5. punktu, kurā paredzēts, ka, izvērtējot katru gadījumu individuāli, par saderīgu ar kopējo tirgu var uzskatīt darba ņēmējiem sniegtu tiešu atbalstu, kas atbilst sociālekonomiskiem pasākumiem. Minētajā punktā ir precizēts, ka to var uzskatīt par saderīgu tikai tad, ja "ja tā ir daļa no sociālekonomiska rakstura atbalsta pasākumiem, ar ko kompensē ienākumu zaudējumus, kuri radušies saistībā ar jaudas koriģēšanas pasākumiem, kas pieņemti atbilstoši Regulas (EK) Nr. 2371/2002 11. panta 1. punktam" (Padomes 2002. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku⁽³²⁾). Taču FPAP izveide nav saistīta ar kopīgu plānu, par kuru lēmums pieņemts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2371/2002, lai pielāgotu zvejas jaudu. Tāpēc ar MQA izvirzīto argumentu nekādā veidā nevar pamatot šo darbības atbalsta piešķiršanu.

(126) MQA arī norāda, ka nav pareizi apgalvot, ka atbalsts tika piešķirts bez jebkādiem nosacījumiem. MQA apgalvo, ka "valsts, lai piešķirtu šos aizdevumus, prasīja FPAP uzrādīt dažādus attaisnojošos dokumentus, kuriem jāpierāda, ka fonds tiek stingri pārvaldīts un ka fonds un tā dalībnieki ir apņēmušies īstenot ilgtspējīgus risinājumus jaunajiem ražošanas apstākļiem zvejniecības nozarē". MQA uzsver šo prasību par pārredzamu uzskaiti un valsts lēmumu pieprasīt, ka tiek īstenota starpministriju apsekojuma misija.

(127) Komisija šo pārredzamības un kontroles prasību ņem vērā, vienlaikus norādot, ka tā ir elementāra prasība, jo runa ir par iejaukšanos, ko finansē no valsts līdzekļiem. Tā tomēr pauž nožēlu, ka šādā pārredzamības kontekstā Francijas iestādes, neraugoties uz pieprasījumiem, kas tika izteikti procedūras laikā, tai nav nosūtījušas detalizētu

informāciju, kurā būtu iekļauti skaitļi par fonda darbību. Komisija visbeidzot konstatē, ka tā nav tikusi informēta ne par MQA minēto apsekojuma misiju, ne *a fortiori* par šīs misijas secinājumiem, ko Francijas iestādes pieprasīja uz 2005. gada novembra vidu.

(128) Tādēļ Komisija uzskata, ka valsts piešķirtais atbalsts katrā ziņā ir iekļaujams darbības atbalsta kategorijā, kas minēts pamatnostādņu 3.7. punktā, kurā teikts: "Valsts atbalsts, kas piešķirts, saņēmējam neuzliekot saistības attiecībā uz kopējās zivsaimniecības politikas mērķu sasniegšanu, un kas paredzēts uzņēmuma stāvokļa uzlabošanai un likviditātes palielināšanai (...), kā darbības atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu". Šie avansa maksājumi tātad nav saderīgi ar kopējo tirgu.

5. SECINĀJUMS

(129) Komisija konstatē, ka Francija, pārkāpjot Līguma 88. panta 3. punktu, ir nelikumīgi veikusi dažādus atbalsta pasākumus, kas minēti šajā lēmumā.

(130) Pamatojoties uz šā lēmuma 4.1. daļā veikto analīzi, Komisija uzskata, ka FPAP naudas līdzekļu palielināšana, piešķirot trīs vai, iespējams, četrus avansa maksājumus par kopējo summu 65 vai, iespējams, 77 miljonu *euro* apmērā, ir uzskatāma par valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 2. un 3. punktu. Tā kā neviena kredītiestāde nebūtu piešķirusi tāda veida avansa maksājumus kā tie, kurus piešķīra FPAP, un tā kā saskaņā ar pieejamo informāciju šie avansa maksājumi nav atmaksāti, šie maksājumi ir pārtapuši par tiešām subsīdijām (sk. 67. apsvērumu) un tātad par valsts atbalstu attiecīgās summas apmērā.

(131) Pamatojoties uz šā lēmuma 4.2. punktā veikto analīzi, Komisija uzskata, ka atbalsts, kas avansa maksājumu veidā piešķirts FPAP un kas zvejniecības uzņēmumiem ļāva pirkt degvielu par izdevīgāku cenu un saņemt kompensējošus maksājumus saistībā ar dīzeļdegvielas cenu apdrošināšanu, ir uzskatāms par valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 2. un 3. punktu.

⁽³²⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

6. LĪDZEKĻU ATGŪŠANA

(132) Francijas sniegtā valsts atbalsta summa ir 65 miljoni *euro* vai 77 miljoni *euro*, ja ir bijis ceturtais līgums. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu, ja nelikumīga atbalsta gadījumos tiek pieņemti negatīvi lēmumi, Komisija izlemj, ka attiecīgā dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu atbalstu no saņēmēja. Šis mērķis ir sasniegts tad, kad attiecīgo atbalstu, kam attiecīgā gadījumā pieskaitīta kavējuma nauda, saņēmēji vai citiem vārdiem, uzņēmēji, kas to faktiski izmantojuši, ir atmaksājuši⁽³³⁾. Tātad atgūšanas mērķis būs sasniegts tad, kad tiks atmaksāta summa 65 vai 77 miljonu *euro* apmērā.

(133) Lai noteiktu, kāda summa jāatgūst no FPAP un kāda – no zvejniecības uzņēmumiem, ir jāņem vērā tas, ka FPAP, vienlaikus rīkojoties arī kā uzņēmējs nākotnes līgumu tirgos, zvejniecības uzņēmumiem piešķir kompensācijas saistībā ar dīzeļdegvielas cenu apdrošināšanas sistēmu, ko tas bija izveidojis, un piegādāja tiem degvielu par izdevīgu cenu. Analīze, kas šajā lēmumā veikta par šīs īpašās sistēmas vispārējiem saimnieciskajiem aspektiem, liecina, ka FPAP savu uzdevumu ir izpildījis, pakāpeniski nododot tālāk valsts piešķirto atbalstu. Šā iemesla dēļ atbalsts, kas jāatgūst no FPAP, ir tā daļa no 65 vai 77 miljoniem *euro*, kas netika nodota zvejniecības uzņēmumiem, bet tas atbalsts, kas jāatgūst no zvejniecības uzņēmumiem, ir tā daļa, kas tiem tika nodota.

(134) Komisijai nav zināms, kādu summu FPAP faktiski pārskait zvejniecības uzņēmumiem. Komisija šajā saistībā norāda, ka, neraugoties uz Francijai adresēto rīkojumu sniegt visu nepieciešamo informāciju par FPAP darbību, tā nav darījusi zināmu ne šā fonda naudas līdzekļu izmantošanas veidu, ne tā uzskaiti. Tā kā šādas informācijas nav un lai ņemtu vērā Tiesas judikatūru⁽³⁴⁾, Komisija uzskata, ka ir lietderīgi sniegt dažas norādes par metodiku atgūstamā atbalsta summas noteikšanai.

(135) Nosakot šīs vadlīnijas, Komisija ņēma vērā to, ka saskaņā ar attiecīgajiem līgumiem FPAP ir pienākums veikt grāmatvedības uzskaiti, kas ļauj noskaidrot avansa maksājumu izlietojumu, kā arī ienākumu un izdevumu sadalījumu, un ka tas ir uzņēmies saistības saglabāt uzskaites dokumentus 10 gadus un tos pēc vienkārša pieprasījuma nodot dažādu valsts struktūru rīcībā (sk. 27. apsvērumu).

Pamatojoties uz šīm norādēm, iestādes vai struktūras, kam būs uzdots piemērot šo atgūšanas lēmumu, varēs noskaidrot FPAP naudas līdzekļu apriti, kā arī šo naudas līdzekļu stāvokli laikā, kad šis lēmums būs jāpilda. Turklāt, tā kā zvejniecības uzņēmumu grāmatvedības uzskaiti parasti veic pārvaldības grupējumi, kas pieder Amatierzvejas pārvaldības centram, kurš ir pārstāvēts FPAP valdē, kompensācijas, ko izmaksāja FPAP, var konstatēt arī pēc attiecīgo uzņēmumu grāmatvedības datiem.

6.1. Līdzekļu atgūšana no FPAP

(136) Nesaderīgā atbalsta summa, kas jāatgūst no FPAP, ir tā valsts atbalsta daļa, kura netika nodota zvejniecības uzņēmumiem, tas ir, tā avansa maksājumu summa, ko izmantoja FPAP darbības finansēšanai, kā arī tā šo maksājumu summa, ko tas ir saglabājis savā kasē. Iestāde, kura nodarbošies ar līdzekļu atgūšanu, kopējo darbības izdevumu summu varēs noskaidrot no FPAP uzskaites. Tā kā naudai ir atvietoājams raksturs un tās izcelsmi nav iespējams noskaidrot atkarībā no tās izlietojuma, Komisija uzskata, ka tā valsts avansa maksājumu daļa, ar ko tika finansēti šie darbības izdevumi, atbilst šo izdevumu kopsummai, kas reizināta ar attiecību starp šiem avansa maksājumiem un šo avansa maksājumu un FPAP pašu līdzekļu summu (dalībnieku iemaksas). Tādā pašā veidā kasē saglabāto avansa maksājumu summu var noteikt, kasē atlikušo summu reizinot ar to pašu attiecības koeficientu.

6.2. Līdzekļu atgūšana no zvejniecības uzņēmumiem

(137) Kā norādīts iepriekš, atbalsts, kas jāatgūst no visiem zvejniecības uzņēmumiem, atbilst avansa maksājumiem 66 vai 77 miljonu *euro* apmērā, no kā atņem summu, kas jāatgūst no FPAP saskaņā ar 136. apsvērumā minētajām norādēm. Savukārt attiecībā uz valsts atbalstu, kas jāatgūst no katra no šiem uzņēmumiem, jāņem vērā tas, ka no grāmatvedības viedokļa nav iespējams nošķirt atbalstu, kas atzīstams par valsts atbalstu, un atbalstu, kas nav saistāms ar valsti (sk. šā lēmuma 4.2.1.2. punktu).

(138) Komisija uzskata, ka valsts atbalstu, kas jāatgūst no katra uzņēmuma, var aprēķināt, pamatojoties uz kompensāciju, ko katrs uzņēmums saņēmis saistībā ar dīzeļdegvielas cenu apdrošināšanu.

⁽³³⁾ Tiesas 2004. gada 29. aprīļa spriedums lietā C-277/00, Vācija pret Komisiju, *Recueil*, I-3925. lpp., 75. punkts.

⁽³⁴⁾ Tiesas 2000. gada 12. oktobra spriedums lietā C-480/98, Spānija pret Komisiju, *Recueil*, I-8715. lpp., 25. punkts.

(139) Pieņemot šo kompensāciju par aprēķina pamatu, Komisija neņem vērā atbilstošās subsīdijas, kas izpaudās ietaupījumos, kurus katrs uzņēmums ieguva, pērkot degvielu par cenu, kas bija mazāka par tirgus cenu. Komisija uzskata, ka tā rīkoties ir pamatoti, jo uzņēmumi, kas izmantojuši izdevīgas cenas degvielas iegādei, ir tie paši uzņēmumi, kas saņēmuši kompensācijas saistībā ar dīzeļdegvielas cenu apdrošināšanu, turklāt tas noticis pilnībā līdzīgās proporcijās tādēļ, ka jo vairāk kāds uzņēmums pirka degvielu par izdevīgāku cenu, jo lielākas kompensācijas tas saņēma, un otrādi. Izvēloties šādu pamatu, starp attiecīgajiem uzņēmumiem netiks ieviesta neatbilstība attiecībā uz atmaksāšanas pienākumiem, ko tiem piemēros. Turklāt Komisija piebilst, ka gadījumā, ja par aprēķina pamatu izmantotu atbilstošās subsīdijas, tad šajā sakarībā par katru degvielas iegādes darījumu, kas būtu veikts laikā, kad FPAP veica darbību naftas nākotnes līgumu tirgos, būtu jāaprēķina starpība starp izdevumiem, ko radītu pirkums par attiecīgās dienas cenu, un izmaksām, par ko kooperatīvs faktiski izrakstīja rēķinu pēc tam, kad bija noteicis, kāda būtu attiecīgās dienas cena, kas piemērojama nopirktajai degvielai piegādes vietā. Šādu metodi būtu grūtāk izmantot. Šā iemesla dēļ Komisija uzskata par piemērotāku ieteikt tādu aprēķina pamatu, kas atvieglos to iestāžu un struktūru uzdevumu, kurām būs jāizpilda šis atgūšanas lēmums.

(140) Tādēļ Komisija uzskata, ka valsts atbalstu, kas jāatgūst no katra uzņēmuma, var aprēķināt, pamatojoties uz kompensāciju, ko katrs uzņēmums saņēmis saistībā ar dīzeļdegvielas cenu apdrošināšanu. Atgūstamais valsts atbalsts jāaprēķina, šai kompensācijai piemērojot procentuālu lielumu, kas atbilst attiecībai starp valsts atbalsta kopsummu, kas jāatgūst no zvejniecības uzņēmumiem, un to kompensāciju kopsummu, ko FPAP zvejniecības uzņēmumiem izmaksāja saistībā ar dīzeļdegvielas cenu apdrošināšanu.

(141) Tādēļ summa, kas jāatgūst no katra zvejniecības uzņēmuma, ir jāaprēķina pēc šādām formulām:

$$R * Ent = I \times \frac{(avansi - R * FPAP)}{kopā I}$$

kur:

$R * Ent$ = summa, kas jāatgūst no zvejniecības uzņēmumiem,

I = kompensācijas kopsumma, ko attiecīgais zvejniecības uzņēmums saņēmis saistībā ar dīzeļdegvielas cenu apdrošināšanu,

$avansi$ = 65 vai 77 miljoni *euro*,

$R * FPAP$ = summa, kas jāatgūst no FPAP saskaņā ar 136. punktā minētajām norādēm, un

$kopā I$ = to kompensāciju kopsumma, ko FPAP izmaksāja zvejniecības uzņēmumiem saistībā ar dīzeļdegvielas cenu apdrošināšanu.

(142) Šajā formulā tiek ņemts vērā pieņēmums, ka FPAP nākotnes līgumu tirgū ir guvis peļņu, kas pēc tam ir pilnībā nodota zvejniecības uzņēmumiem. Kā aprakstīts šajā lēmumā, tas ir visticamākais gadījums. Taču jāparedz arī tāds teorētisks gadījums, kurā FPAP būtu piedzīvojis zaudējumus nākotnes līgumu tirgū, kā rezultātā zvejniecības uzņēmumi būtu saņēmuši tādu kompensāciju kopsummu, kas ir mazāka par avansa maksājumu summu, no kuras atņemta summa, kas jāatgūst no FPAP. Šādā gadījumā dalījums ($avansi - R * FPAP$)/ $kopā I$ kopumā būtu lielāks par 1, jo īpaši tad, ja summa " $R * FPAP$ " ir neliela; iepriekš minētas formulas piemērošanai tad būtu tāds iznākums, ka kopsumma, kas jāatgūst no zvejniecības uzņēmumiem būtu lielāka nekā summa, ko tie saņēmuši. Šā iemesla dēļ šajā īpašajā gadījumā ir jāparedz, ka summa, kas jāatgūst no katra uzņēmuma, atbilst kompensācijas summai, ko katrs no šiem uzņēmumiem saņēmis saistībā ar "dīzeļdegvielas cenu apdrošināšanu". Šādā gadījumā starpība starp valsts avansa maksājumiem un kompensācijām, kas izmaksātas zvejniecības uzņēmumiem, būtu jāatgūst no FPAP, kurš šo starpību faktiski būtu iztērējis.

(143) Valsts atbalstu, ko saņēmuši zvejniecības uzņēmumi, var neatgūt, ja dienā, kad tos piešķīra, tie atbilda nosacījumiem, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 1860/2004, vai nosacījumiem, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 875/2007 par *de minimis* atbalstu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atbalsts, kas Fondam zvejniecības risku novēršanai (FPAP) piešķirts finansiālo iespēju līgumu iegādei naftas nākotnes līgumu tirgū un ko Francija īstenojusi nelikumīgi, pārkāpjot Līguma 88. panta 3. punktu, nav saderīgs ar kopējo tirgu.

2. pants

Atbalsts, kas zvejniecības uzņēmumiem piešķirts, lai kompensētu daļu no to izdevumiem par degvielu, un ko Francija īstenojusi nelikumīgi, pārkāpjot Līguma 88. panta 3. punktu, nav saderīgs ar kopējo tirgu.

3. pants

Individuālais atbalsts, kas zvejniecības uzņēmumam piešķirts saskaņā ar 2. panta 1. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 994/98⁽³⁵⁾, nav jāatgūst, ja laikā, kad to piešķīra, tas atbilda nosacījumiem, kuri noteikti ar regulu, kas pieņemta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 994/98 2. pantu un ko piemēroja atbalsta piešķiršanas laikā.

4. pants

1. Francijai ir pienākums panākt, ka 1. un 2. punktā minētā nesaderīgā atbalsta saņēmēji to atmaksā.

2. Par atgūstamajām summām aprēķina procentus no dienas, kad tās nodotas saņēmēju rīcībā, līdz to faktiskajai atgūšanai.

3. Procentus aprēķina saskaņā ar pamatsummu un procentiem, kā noteikts Komisijas Regulas (EK) Nr. 794/2004⁽³⁶⁾ V nodaļā.

4. Francija anulē visus 1. un 2. punktā minētā atbalsta aptuētos maksājumus no dienas, kad pieņemts šis lēmums.

5. pants

1. Šā lēmuma 1. un 2. punktā minētā atbalsta atgūšana ir tūlītēja un efektīva.

2. Francija nodrošina šā lēmuma īstenošanu četru mēnešu laikā pēc tā izziņošanas.

6. pants

1. Divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma izziņošanas Francija nosūta Komisijai šādu informāciju:

a) kopējo summu (pamatsumma un procenti), kas jāatgūst no FPAP;

b) sīku aprakstu par pasākumiem, kas jau veikti un paredzēti, lai izpildītu šo lēmumu;

c) dokumentus, kas apliecina, ka FPAP ir pieprasīts atmaksāt atbalsta summu.

2. Francija pastāvīgi informē Komisiju par to valsts pasākumu īstenošanas gaitu, kas pieņemti, lai īstenotu šo lēmumu,

līdz 1. pantā minētais atbalsts tiek atgūts pilnā apjomā. Pēc Komisijas pieprasījuma Francija nekavējoties nosūta visu informāciju par jau veiktajiem un paredzētajiem pasākumiem šā lēmuma izpildei. Tā sniedz arī sīku informāciju par atbalsta un procentu summām, kas jau atgūtas no FPAP.

7. pants

1. Divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas Francija nosūta Komisijai šādu informāciju:

a) to zvejniecības uzņēmumu sarakstu, kas saņēmuši 2. pantā minēto atbalstu, un kopsummu, ko saņēmis katrs no tiem;

b) kopējo summu (pamatsumma un procenti), kas jāatgūst no katra saņēmēja;

c) sīku aprakstu par pasākumiem, kas jau veikti un paredzēti, lai izpildītu šo lēmumu;

d) dokumentus, kas apliecina, ka saņēmējiem ir pieprasīts atmaksāt atbalsta summu.

2. Franciju pastāvīgi informē Komisiju par to valsts pasākumu īstenošanas gaitu, kas pieņemti, lai īstenotu šo lēmumu, līdz 2. pantā minētais atbalsts tiek atgūts pilnā apjomā. Pēc Komisijas pieprasījuma Francija nekavējoties nosūta visu informāciju par jau veiktajiem un paredzētajiem pasākumiem šā lēmuma izpildei. Tā sniedz arī sīku informāciju par atbalsta un procentu summām, kas jau atgūtas no saņēmējiem.

8. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Briselē, 2008. gada 20. maijā

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Joe BORG

⁽³⁵⁾ OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.

⁽³⁶⁾ OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2008. gada 5. decembris)

par sērskābes neieklešanu Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un tādu augu aizsardzības līdzekļu atļauju atsaukšanu, kuros ir minētā viela

(izziņots ar dokumenta numuru K(2008) 7612)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2008/937/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

nekaitīguma iestādei (EFSA) attiecīgos novērtējuma ziņojumus un ieteikumus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2229/2004 20. pantu. Par sērskābi ziņotāja dalībvalsts bija Francija, un visa par to atbilstošā informācija tika iesniegta 2007. gada oktobrī.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvu 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 8. panta 2. punkta ceturto daļu,

(4) Komisija pārbaudīja sērskābi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2229/2004 24.a pantu. Pārskata ziņojuma projektu par šo darbīgo vielu dalībvalstis un Komisija pārskatīja Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgajā komitejā, un tas tika pabeigts 2008. gada 26. septembrī kā Komisijas pārskata ziņojums.

tā kā:

(1) Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 2. punktā noteikts, ka 12 gadu laikā pēc minētās direktīvas izziņošanas dalībvalsts var atļaut tādu augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, kuri satur I pielikumā neieklejamas darbīgās vielas, kas jau ir pieejamas tirgū divus gadus pēc direktīvas izziņošanas, kamēr minētās vielas pakāpeniski pārbauda atbilstīgi darba programmai.

(5) Pārbaudot šo darbīgo vielu un ņemot vērā no dalībvalstīm saņemtos apsvērumus, komiteja secināja, ka esošie pierādījumi nav pietiekami, lai pabeigtu patērētāju riska novērtējumu un noteiktu uzticamu pieļaujamo iedarbības līmeni uz operatoru (AOEL), un šis rādītājs ir vajadzīgs, lai novērtētu apdraudējumu operatoram. Turklāt pārskata ziņojumā par šo vielu ir minētas arī citas problēmas, ko attiecīgajā novērtējuma ziņojumā ir konstatējusi ziņotāja dalībvalsts.

(2) Komisijas Regulā (EK) Nr. 1112/2002 ⁽²⁾ un Komisijas Regulā (EK) Nr. 2229/2004 ⁽³⁾ paredzēti sīki izstrādāti noteikumi Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 2. punktā minētās darba programmas ceturta posma īstenošanai un sniegts to darbīgo vielu saraksts, kuras jānovērtē attiecībā uz to iespējamo ieklešanu Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā. Minētajā sarakstā ir iekļauta sērskābe.

(6) Komisija aicināja pieteikuma iesniedzēju iesniegt apsvērumus par speciālistu veiktās pārskatīšanas rezultātiem un par to, vai darbīgo vielu turpmāk atļaut vai neatļaut. Pieprasījuma iesniedzējs iesniedza komentārus, kas tika rūpīgi pārbaudīti. Tomēr, neskatoties uz pieteikuma iesniedzēja minētajiem argumentiem, konstatētās problēmas nevarēja novērst, un pamatojoties uz iesniegto informāciju veiktie novērtējumi neliecina, ka, ņemot vērā paredzētos izmantošanas nosacījumus, sērskābi saturoši augu aizsardzības līdzekļi kopumā atbilstu Direktīvas 91/414/EEK 5. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta prasībām.

(3) Sērskābes iedarbība uz cilvēka veselību un vidi pieteikuma iesniedzēja ierosinātajos dažādajos izmantošanas veidos ir izvērtēta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1112/2002 un Regulas (EK) Nr. 2229/2004 noteikumiem. Turklāt minētajās regulās ir izraudzītas ziņotājas dalībvalstis, kuru pienākums ir iesniegt Eiropas Pārtikas

(7) Tāpēc sērskābe nav iekļaujama Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā.

(8) Jāveic pasākumi, lai atļaujas augu aizsardzības līdzekļiem, kuros ir sērskābe, noteiktā laikposmā tiktu atsauktas un netiktu pagarinātas un lai tādiem augu aizsardzības līdzekļiem netiktu izsniegtas jaunas atļaujas.

⁽¹⁾ OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 168, 27.6.2002., 14. lpp.

⁽³⁾ OV L 379, 24.12.2004., 13. lpp.

- (9) Papildlaiks, ko dalībvalsts piešķir sērskābi saturošu augu aizsardzības līdzekļu krājumu likvidēšanai, glabāšanai, laišanai tirgū un lietošanai, jāierobežo līdz divpadsmit mēnešiem, lai ļautu lietot krājumus vēl vienu augšanas periodu, tādējādi nodrošinot, ka sērskābi saturoši augu aizsardzības līdzekļi ir pieejami lauksaimniekiem 18 mēnešus pēc šā lēmuma pieņemšanas.
- (10) Šis lēmums neierobežo iespēju iesniegt pieteikumus attiecībā uz sērskābi saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 6. panta 2. punktu un Komisijas 2008. gada 17. janvāra Regulu (EK) Nr. 33/2008, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus Padomes Direktīvas 91/414/EEK piemērošanai attiecībā uz parasto un paātrināto procedūru to darbīgo vielu novērtēšanai, kas ir iekļautas darba programmā, kura minēta šīs direktīvas 8. panta 2. punktā, bet nav iekļautas I pielikumā⁽¹⁾, lai šo vielu iekļautu minētās direktīvas I pielikumā.
- (11) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Sērskābe kā darbīgā viela nav iekļaujama Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā.

2. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) atļaujas sērskābi saturošiem augu aizsardzības līdzekļiem atsauc līdz 2009. gada 5. jūnijam;
- b) no šā lēmuma publicēšanas dienas netiek piešķirtas vai pagarinātas atļaujas augu aizsardzības līdzekļiem, kuros ir sērskābe.

3. pants

Papildlaiks, ko dalībvalstis piešķir saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 4. panta 6. punktu, ir iespējami īss un beidzas ne vēlāk kā 2010. gada 5. jūnijā.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2008. gada 5. decembrī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Androulla VASSILIOU

⁽¹⁾ OV L 15, 18.1.2008., 5. lpp.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2008. gada 9. decembris)

par to valstu sarakstu, kurām piešķirams īpašais veicināšanas režīms ilgtspējīgai attīstībai un labai pārvaldībai, kā paredzēts Padomes Regulā (EK) Nr. 732/2008 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmā no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim

(izziņots ar dokumenta numuru K(2008) 8028)

(2008/938/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2008. gada 22. jūlija Regulu (EK) Nr. 732/2008 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmā no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim un par grozījumiem Regulās (EK) Nr. 552/97, (EK) Nr. 1933/2006 un Komisijas Regulās (EK) Nr. 1100/2006 un (EK) Nr. 964/2007 ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 10. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 732/2008 paredzēts piešķirt īpašu veicināšanas režīmu ilgtspējīgai attīstībai un labai pārvaldībai jaunattīstības valstīm, kas izpilda konkrētas minētās regulas 8. un 9. panta prasības.
- (2) Katrai jaunattīstības valstij, kas vēlējas saņemt īpašo veicināšanas režīmu, līdz 2008. gada 31. oktobrim bija jāiesniedz rakstisks pieprasījums, kam pievienota vispusīga informācija par attiecīgo konvenciju ratifikāciju, tiesību aktiem un pasākumiem, kas veikti, lai efektīvi īstenotu konvenciju noteikumus, kā arī par valsts gatavību akceptēt attiecīgajās konvencijās un ar tām saistītajos instrumentos paredzēto uzraudzības un pārskatīšanas mehānismu un panākt pilnīgu atbilstību tam. Lai pieprasītājas valsts pieprasījumu apmierinātu, tai bija jābūt arī mazāk aizsargātai valstij saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 732/2008 8. panta 2. punktā.
- (3) Komisija ir pārbaudījusi saņemtos pieprasījumus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 732/2008 10. panta 1. punkta noteikumiem un ir sagatavojusi kritērijiem atbilstošu saņēmēju valstu sarakstu. Attiecīgi šīm valstīm no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim ir jāpiešķir īpašais veicināšanas režīms.

(4) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 732/2008 10. panta 6. punktu tiek veikta izmeklēšana, ko Komisija sāka attiecībā uz Šrilanku ⁽²⁾ un Salvadoru ⁽³⁾ atbilstoši Padomes Regulas (EK) Nr. 980/2005 ⁽⁴⁾ 18. panta 2. punktam, lai pārbaudītu atbilstību kritērijiem.

(5) Savlaicīgi publicējot šo lēmumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, jānodrošina, ka tiek izpildīta Regulas (EK) Nr. 732/2008 10. panta 3. punktā paredzētā prasība *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēt sarakstu ar valstīm, kuras izmanto īpašo veicināšanas režīmu ilgtspējīgai attīstībai un labai pārvaldībai no 2009. gada 1. janvāra.

(6) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Vispārējo preferenču komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

No 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim īpašo veicināšanas režīmu ilgtspējīgai attīstībai un labai pārvaldībai, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 732/2008, piešķir šādām jaunattīstības valstīm:

- (AM) Armēnijai,
- (AZ) Azerbaidžānai,
- (BO) Bolīvijai,
- (CO) Kolumbijai,
- (CR) Kostarikai,
- (EC) Ekvadorai,
- (GE) Gruzijai,
- (GT) Gvatemalai,
- (HN) Hondurasai,
- (LK) Šrilankai,

⁽²⁾ OV L 277, 18.10.2008., 34. lpp.⁽³⁾ OV L 108, 18.4.2008., 29. lpp.⁽⁴⁾ OV L 169, 30.6.2005., 1. lpp.⁽¹⁾ OV L 211, 6.8.2008., 1. lpp.

(MN) Mongolijai,
(NI) Nikaragvai,
(PE) Peru,
(PY) Paragvajai,
(SV) Salvadorai,
(VE) Venecuēlai.

Republikai, Kostarikas Republikai, Mongolijai, Nikaragvas Republikai, Paragvajai Republikai, Peru Republikai, Salvadoras Republikai, Šrilankas Demokrātiskajai Sociālistiskajai Republikai un Venecuēlas Bolivāra Republikai.

Briselē, 2008. gada 9. decembrī

2. pants

Šis lēmums ir adresēts: Armēnijas Republikai, Azerbaidžānas Republikai, Bolīvijas Republikai, Ekvadoras Republikai, Gruzijai, Gvatemalas Republikai, Hondurasas Republikai, Kolumbijas

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Catherine ASHTON

PIEZĪME LASĪTĀJAM

Iestādes ir nolēmušas savos tekstos turpmāk nenorādīt jaunākos tiesību aktu grozījumus.

Ja vien nav noteikts citādi, par tiesību aktiem, kuri ir norādīti šeit publicētajos tekstos, uzskatāmi tiesību akti to spēkā esošajā redakcijā.